

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรรช ศิริโชค. การกำหนดนโยบายสาธารณะในระบบการเมืองไทย : ศึกษากรณีการกำหนดแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

กระวีธ กุสุวรรณ. การกำหนดนโยบายและการดำเนินการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของประเทศไทย. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2539.

กวี วงศ์พัฒน์. วิเคราะห์นโยบายของรัฐบาล พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร กับนายชวน หลีกภัย. เชียงใหม่ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์เชียงใหม่แสงศิลป์, 2544.

การท่องเที่ยวและกีฬา, สำนักงานปลัดกระทรวง. สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์. รายงานประจำปี 2546. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การทหารผ่านศึก, 2546.

การท่องเที่ยวและกีฬา, กระทรวง. สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว. โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและความร่วมมือระหว่างประเทศเศรษฐกิจตามแนวชายแดนโดยกิจกรรมท่องเที่ยวด้วยจักรยาน. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, กระทรวง. โครงการกีฬาที่ไทยด้านกายาเสพติด.

(Online)แหล่งที่มา : http://www.mots.go.th/news_news_home_detail.@sp

(2 เมษายน 2547).

การกีฬาแห่งประเทศไทย. การกีฬาแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร , 2546.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. การแข่งขันกีฬาผู้สูงอายุชาย ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย

ประจำปี 2547. กรุงเทพมหานคร : กองกีฬาเพื่อสุขภาพมวลชน ฝ่ายส่งเสริมกีฬา

การกีฬาแห่งประเทศไทย , 2547.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. การนำกีฬาไปจัดในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้. (Online). แหล่งที่มา:

http://www.sat.or.th/th/op/news_Detail.asp (24 มีนาคม 2547).

การกีฬาแห่งประเทศไทย. “กีฬาชาวคอย” วารสารกีฬา 37 (7) กรกฎาคม 2546.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. ได้รับเงาแห่งพระบารมี 16 ธันวาคม วันกีฬาแห่งชาติ. (ม.ป.ท.), 2546.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. บันทึกการประชุมคณะกรรมการกีฬาแห่งประเทศไทย. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

การกีฬาแห่งประเทศไทย. “ทิศทางนโยบายการกีฬาชาติของรัฐมนตรีกีฬา” วารสารกีฬา 37 (1)

มกราคม 2546.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. “พ.ศ.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร ผู้นำกีฬาของชาติสู่ยุครุ่งเรือง” วารสาร

กีฬา 37 (7) กรกฎาคม 2546.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2535-2539. (ม.ป.ท.), 2531.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2540-2544. (ม.ป.ท.), 2540.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2545-2549.

(ม.ป.ท.), 2545.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. รวมกฎหมาย กฎกระทรวงข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย (2533).

(ม.ป.ท.), 2545.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. รวมกฎหมาย ของการกีฬาแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : โรง

พิมพ์ไทยมิตรการพิมพ์, 2537.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. “รอบรู้สมาคมกีฬา” วารสารกีฬา 35(8) สิงหาคม 2545.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. รายงานประจำปี 2529. (ม.ป.ท.), 2529.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. รายงานประจำปี 2532. (ม.ป.ท.), 2532.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. “สรุปข่าวกีฬาเด่นในรอบเดือน” วารสารกีฬา 37 (6) มิถุนายน 2546.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. สรุปผลการดำเนินการโครงการโอลิมปิกเอเชีย ก่อสร้างสนามกีฬากลาง

จังหวัดสระแก้ว. (ม.ป.ท.), 2546.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. สิทธิบัตร ฐานวาคมวันกีฬาแห่งชาติ. (ม.ป.ท.), 2535.

กุลชน ธานีพงศธร. “แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ” .นโยบายสาธารณะและการวางแผน .พิมพ์ครั้งที่ 15. นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2541.

เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม. การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง กับการรวบรวมอำนาจ

เศรษฐกิจโดยเอกชนในประเทศไทย. เอกสารสัมมนาเศรษฐศาสตร์การเมือง ครั้งที่ 5 .

กรุงเทพ ฯ : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2522.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ

สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520-2524. กรุงเทพฯ : เรื่องแสงการพิมพ์, 2520.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ

สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์

การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2525.

คณะกรรมการการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ยูไนเต็ดโปรดักชั่น, 2530.

คณะกรรมการการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535-2539. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ยูไนเต็ดโปรดักชั่น, 2535.

คณะกรรมการการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วิสิทธิ์พัฒนา, 2540.

คณะกรรมการการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วิสิทธิ์พัฒนา, 2545.

จรินทร์ ธานีรัตน์. คู่มือกีฬา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัท โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์ จำกัด, 2527.

จรรยา ม่วงแก้ว. ประสิทธิภาพในการนำแผนพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชนไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีการจัดสร้างสวนสุขภาพในส่วนภูมิภาค. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2543.

จิรพรรณ ปุณเกษม. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์ในการกำหนดนโยบายสาธารณะ : ศึกษากรณีการร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. ปริญญาโท สาขาวิชาพัฒนศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.

จารึก อาริราชการณย์. เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2547.

จุมพล หนิมพานิช. ชนชั้นนำทางการเมืองไทยกับการกำหนดนโยบาย : ศึกษาเฉพาะกรณีการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย 2522-2525. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชา รัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ชัย นิมากร. ผู้บริหารบริษัทแกรนด์สปอร์ต กรุ๊ป จำกัด. สัมภาษณ์, 6 พฤษภาคม 2547.

ชัยอนันต์ สมุทวณิช. ไตรลักษณ์ของรัฐกับการเมืองไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันนโยบายศึกษา, 2538.

ชาญยุทธ เสงตระกุล. นโยบายด้านการสื่อสารของรัฐ : ศึกษาเฉพาะกรณีโทรทัศน์บอกรับสมาชิก (เคเบิลทีวี). วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา นโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา, 2543.

ณัฐ อินทรปาน. “พลศึกษาและการกีฬากับการพัฒนาประเทศ”. วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและสันตนาการ. 10,(1) : 32-38; มกราคม 2532.

- คุชฎี วิสุทธีศักดิ์ชัย. การปฏิบัติตามนโยบายการจัดการแข่งขันกีฬาคนพิการครั้งที่ 7. ภาคนิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคมคณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒน
บริหารศาสตร์, 2541.
- เดชา การบุตร. การพัฒนาการกีฬาแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์วิทยาลัยการทัพบก. กรุงเทพฯ
: กองทัพบก, 2510.
- เดลินิวส์. ข่าวกีฬา. (24 ประจําวันที่ 20 มิถุนายน) 2538.
- ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร. ประวัติการพลศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2538.
- ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร และกุลธิดา เจริญลาด. ปทานุกรมศัพท์กีฬา พลศึกษา และวิทยาศาสตร์
การกีฬา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- ถวัลย์รัฐ วรเทพพุดพิงษ์. การกำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ : ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เสมาธรรม, 2541.
- ถวัลย์รัฐ วรเทพพุดพิงษ์. “การแปลงนโยบายให้เป็นแผนและโครงการ” นโยบายและการนำ
นโยบายไปปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์, 2542.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ทหารสูงสุด, กองบัญชาการ. กรมยุทธศึกษา. การพัฒนาความมั่นคงแห่งชาติ. กรุงเทพฯ :
กองบัญชาการทหารสูงสุด. (ม.ป.ป.).
- ทหารสูงสุด, กองบัญชาการ. กรมยุทธศึกษา. วิทยาการทหาร. กรุงเทพฯ : กองบัญชาการทหาร
สูงสุด, 2543.
- ทินกร นานูญจิตต์. ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ. สัมภาษณ์,
7 เมษายน 2547.
- ทิพาพร พิมพ์สุทธิ. การกำหนดและการวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2543.
- ธีระชัย วิเศษจิง. เลขานุการสมาคมค้าเครื่องกีฬา. สัมภาษณ์, 30 เมษายน 2547.
- นนทชัย สานติบุตรกุล. ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน การกีฬาแห่งประเทศไทย. สัมภาษณ์.
20 เมษายน 2547.
- นนทพันธ์ ภักดีผดุงแดน. คำแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา (พ.ศ. 2475-2543). กรุงเทพฯ :
บริษัท อัมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2543.

- นวรรตน์ โสมะนันท์. ผู้อำนวยการและงบประมาณ การกีฬาแห่งประเทศไทย, **สัมภาษณ์**.
21 เมษายน 2547.
- ประชุม รอดประเสริฐ. **นโยบายและการวางแผน : หลักการและทฤษฎี**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :
เนติกุลการพิมพ์, 2539.
- ประยูทธ โกศลยุทธสาร. **การกีฬาก่อให้เกิดความมั่นคงแก่ราชอาณาจักร**. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล,
วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2519.
- ปิยะชน โปธิเจริญ. **หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน นโยบายและแผนการกีฬาแห่งประเทศไทย,**
สัมภาษณ์. 21 เมษายน 2547.
- ปรีชา กลิ่นรัตน์. **สู่วิชาชีพพลศึกษาและธุรกิจกีฬา**. ขอนแก่น : ห้างหุ้นส่วนจำกัดขอนแก่น
การพิมพ์, 2536.
- ปรีดี โชติช่วง. **ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว**
และกีฬา, สัมภาษณ์. 27 เมษายน 2547.
- พรรณพิมล สุวรรณชาติ. **การก่อเกิด การพัฒนา และสถานภาพและนโยบายการจัดการแข่งขัน**
กีฬาคนพิการ ครั้งที่ 7. ภาคนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษา
คณะพัฒนาศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2541.
- พร้อม ไกรสรธรรม. **กีฬากับความมั่นคงของชาติ**. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยป้องกัน
ราชอาณาจักร, 2522.
- พัฒนะ ศุกรสุด. **กระบวนการกำหนดนโยบายในระบบการเมืองไทย : ศึกษากรณีแก้ไขรัฐธรรมนูญ**
ฉบับพุทธศักราช 2534. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- พิทยา บวรวัฒนา. **รัฐประศาสนศาสตร์ : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา (ค.ศ. 1970-1980)**.
พิมพ์ครั้งที่ 6. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- พิมลจรรย์ นามวัฒน์. **“การกำหนดนโยบายสาธารณะ” นโยบายสาธารณะและการวางแผน**.
พิมพ์ครั้งที่ 15. นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2541.
- ไพบุลย์ วัชรพรรณ. **การใช้การกีฬาพัฒนาคุณภาพประชากร เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ**.
เอกสารวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2531.
- ไพสิทธิ พุฒพนาทรัพย์. **กระบวนการในการกำหนดนโยบายวางแผนครอบครัวของประเทศไทย**.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาเศรษฐศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2539.
- ภิญโญ นิโรจน์. **ประธานคณะกรรมการกีฬา สภาผู้แทนราษฎร, สัมภาษณ์**. 29 เมษายน 2547.

- มนตรี ไชยพันธุ์. นโยบายของรัฐด้านการกีฬา (พ.ศ. 2502-2546). เอกสารวิชาการส่วนบุคคล การศึกษาหลักสูตรการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย สำหรับนักบริหาร ระดับสูง, สถาบันพระปกเกล้า, 2546.
- มนตรี ไชยพันธุ์. รองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย, **สัมภาษณ์.1** มิถุนายน 2547.
- มนตรี วีระประวัติ. นายกษมาคมนักข่าวและช่างภาพกีฬาแห่งประเทศไทย, **สัมภาษณ์. 16** เมษายน 2547.
- มยุรี ศุภวิบูลย์. **อิทธิพลของการเมืองที่มีต่อการพลศึกษาและการกีฬาในประเทศไทยระหว่าง ปี พ.ศ. 2475-2546.** ปริญญาานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2519.
- มาลี สุรพงษ์และพีรพงศ์ บุญศิริ. **เกมส์.เชียงใหม่ :ฝ่ายเอกสารการพิมพ์ วิทยาลัยครูเชียงใหม่, 2532.**
- ยิ่งยง อาทิตยานุ. นายกษมาคมการค้าเครื่องกีฬา, **สัมภาษณ์. 9** มิถุนายน 2547.
- ราชบัณฑิตยสถาน. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2525.
- เลิศรัตน์ รัตนวานิช. **แนวทางในการพัฒนาการกีฬาของชาติ.** เอกสารวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2536.
- วงกต จันทพานิช. **บทบาทอิทธิพลของกลุ่มผลประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบาย : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มผลประโยชน์ด้านธุรกิจการท่องเที่ยว.** วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- วรรณวิมล เลิศขันติธรรม และคณะ. **กระบวนการกำหนดนโยบายการขนส่งทางอากาศ : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการก่อสร้างท่าอากาศยานพาณิชย์กรุงเทพฯ แห่งที่ 2.** กรุงเทพฯ. คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2535.
- วรรณยุทธ ไวยวุฒิ. **การกำหนดนโยบายโทรทัศน์เสรีในสมัยรัฐบาลนายอานันท์ ปันยารชุน (สมัยที่ 2).** วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายและการวางแผนสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก, 2541.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. **ประมวลบทความศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ.** กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. **หลักการพลศึกษา.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2540.
- วารินทร์ ตันต์สุภศิริ. **รองเลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์,สัมภาษณ์. 8** เมษายน 2547.

- วิชัย ตันศิริ. “สถาบันบริหาร คณะรัฐมนตรีและระบบราชการ” การเมืองการปกครองไทยตามรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ วิ.เจ. พรินติ้ง, 2544.
- วิทย์ เทียงบุรณะธรรม. พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย (ฉบับใหม่). กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด บำรุงสาส์น, 2534.
- วิสุทธิ ธรรมวิริยะวงศ์. “ชนชั้นนำทางธุรกิจกับการเมืองไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีการเข้ามามีบทบาททางการเมืองโดยตรง” การเมืองยุคใหม่. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แพรวพิทยา, 2527.
- ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์. การศึกษาความสอดคล้องระหว่างนโยบาย แผนและผลการดำเนินงานของการกีฬาแห่งประเทศไทย ตามนโยบายด้านการกีฬาของรัฐและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์. ผู้อำนวยการกององค์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์. 2 เมษายน 2547.
- ศิวดล ขวลิตปรีชา. นายกสมาคมผู้สื่อข่าวกีฬา แห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์. 23 เมษายน 2547.
- ศุภชัย ยาวะประภาส. นโยบายสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ศุภณัฐ อริยะมงคล. การเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างชาติ ซีเกมส์ ครั้งที่ 18 จังหวัดเชียงใหม่ : การวิเคราะห์ผลสำเร็จในเชิงนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติ. ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาพัฒนศาสตร์ คณะพัฒนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2540.
- ส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย, องค์การ. พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2507 : ม.ป.ท., ม.ป.ป.
- องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย. รายงานประจำปี 2523. ม.ป.ท., 2523.
- องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย. รายงานประจำปี 2524. ม.ป.ท., 2524.
- องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย. รายงานประจำปี 2526. ม.ป.ท., 2526.
- สนธิ บางยี่ขัน และฟวง มีนอก. ปรัชญาว่าด้วยความมั่นคงของชาติ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2524.
- สนธยา คุณปลื้ม. นโยบายด้านการคมนาคมขนส่งของประเทศไทย : ศึกษากรณีแผนหลัก (พ.ศ. 2540-2549). ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาพัฒนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2542.

สภาผู้แทนราษฎร , คณะกรรมการการกีฬา . กีฬาวิทยาศาสตร์เชิงรุกในการพัฒนาชาติ .

ม.ป.ท. , 2542.

สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์. ที่ปรึกษาการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์. 9 เมษายน 2547.

สมพร เฟื่องจันทร์. นโยบายสาธารณะทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียน
สโตร์, 2539.

สมบัติ ชำรงชัยวงศ์. นโยบายสาธารณะ : แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ.

กรุงเทพฯ : คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2541.

สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทรุไทย. จิตวิทยาการกีฬา : แนวคิด ทฤษฎี ผู้การปฏิบัติ.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

สมประสงค์ น่วมบุญลือ. ความมั่นคงของชาติ. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, 2520.

สมศักดิ์ พุ่มมาก. การศึกษาสภาพการดำเนินงานโครงการงานกีฬาสำหรับเยาวชน เพื่อสุขภาพ

และป้องกันยาเสพติดในจังหวัดน่าน. ปรินญาณิพนธ์ ปรินญาณมหาบัณฑิต สาขาวิชา
พลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2543.

สันติภาพ เตชะวณิช. ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์. 4 พฤษภาคม 2547.

สัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์. กระบวนการกำหนดนโยบายและการวางแผน. ชลบุรี : คณะมนุษยศาสตร์

และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2545.

สัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์. การวิเคราะห์นโยบายการนำเข้าอ้าวเหลือง. ปรินญาณิพนธ์ ปรินญา

มหาบัณฑิต, ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2530.

สุพจน์ จิราพันธ์ และคณะ. การประเมินผลโครงการงานกีฬาต้านยาเสพติดของกรุงเทพฯ.

กรุงเทพมหานคร : คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2543.

สุรชาติ บำรุงสุข. “จากสงครามเย็นสู่สันติภาพเย็น : ความสับสนและความเปลี่ยนแปลงปัญหา

ความมั่นคงไทยใน ค.ศ. 2000” จินตนาการสู่ปี 2000 : นวัตกรรมเชิงกระบวนการทัศน์ด้าน
ไทยศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2539.

สุรชาติ บำรุงสุข.. สงครามใหม่ : กระบวนการทัศน์ความมั่นคงไทยในโลกที่เปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ :

บริษัทอนิเมท พรินท์แอนด์ดีไซน์ จำกัด, 2546.

สุริยะ ศรีเสาวคนธ์. เจ้าหน้าที่สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวง

การท่องเที่ยวและกีฬา, สัมภาษณ์. 21 เมษายน 2547.

เสถียร เหลืองอร่าม. “นโยบายของรัฐและการวางแผน” การบริหารรัฐกิจเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2533.

อนุชา อรุณศรีมีโชติ. ทหารกับการกำหนดนโยบายของรัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ,

ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

อภิชาติ ชีร์ธำรง. “ความมั่นคงของชาติ” จิตวิทยาความมั่นคง. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์

2526.

อรัศธรรม พรหมณะ. “นโยบายสาธารณะและการวางแผน” การบริหารรัฐกิจเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่

5 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2542.

อนุสรณ์ ถิ่นมณี. รัฐ สังคม และการเปลี่ยนแปลง : การพิจารณาในเชิงอำนาจนโยบายและเครือข่าย

กรุงเทพฯ : บริษัทโรงพิมพ์เคเอ็นเอส จำกัด, 2542.

เอนก เหล่าธรรมทัศน์. มงเศรษฐกิจการเมืองไทยผ่านการเคลื่อนไหวของสมาคมธุรกิจ. กรุงเทพฯ :

: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2539.

ภาษาอังกฤษ

Americana Corporation. **Encyclopedia Americana International Edition.** New York :

Americana Corp., 1967.

Anderson, James E. **Public Policy Making.** New York : Holt, Rinehart and Winston, 1979.

Anderson, James E. **Public Policymaking : An Introduction.** Boston, MA : Houghton Mifflin,

1994.

Anshel, Mark H. **Dictionary of the Sport and Exercise Sciences.** Champaign, Illinois :

Human Kinetics Books, 1991.

Atchison, Thomas J. and Hill, Winston W. **Management Today : Managing Work in**

Organizations. New York : Harcourt Brace Javanovich, Inc., 1978.

Birch, Anthony H. **Concept and Theories of Modern Democracy.** London : Routledge,

1993.

Brown, Harold. **Thinking About National Security.** Boulder, Colorado : Westview Press,

Inc., 1983.

Buchholz, Rogene A. **Business Environment and Public Policy.** Englewood Cliffs, NJ :

Prentice-Hall, 1992.

Cole, George D.H. “Social Theory” in **Reading in Recent Political Philosophy.** New York :

Macmillan, 1955.

- Cowson, Alan. **Corporatism and Political Theory**. Oxford : Basil Blackwell, 1986.
- Crabb, Cicil V. **American Foreign Policy in the Nuclear Age**. New York : Haper & Row, 1965.
- Crabb, Cicil V. and Mulcany, Kevin V. **American National Security : A Presidential Perspective**. Pacific Grove, California : Brooks/Cole Publishing Company, 1991.
- Cummings, Parke. **The Encyclopedia of Sports**. New York : Prentice-Hall, 1964.
- Dhiravegin, Likhit. "The Power Elites in Thailand : A General Survey with a Focus on the Civil Breaucrats" in **Elites and Development** .Bangkok : Fredrich Elbert Stiftung, 1975.
- Dunn, William N. **Public Policy Analysis : Introduction**. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, 1981.
- Dye, Thomas R. **Understanding Public Policy**. 8 ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, 1995.
- Easton, David. **The Polilical System : An Inoguvig into the state of Political Science**. 2nd ed. New York : Knopf, 1974.
- Encyclopedia.(online) www.bartleby.com (2005)
- Encyclopedia.(online)www.encata.msn.com (2005)
- Encyclopedia.(online) www.infoplease.com (2005)
- Grant, Wyn. **The Political Economy of Corporatism**. London : Macmillan, 1985.
- Jessica R. Adolino and Charles H. Blake. **Comparing Public Policies : Issues and Choices In Six Industrialized Countries**. Washington, D.C. : CQ Press, 2001.
- Kariel, Henry S. "Pluralism" in **International Encyclopedia of The Social Science**. New York : The Free Press.
- Karunan, Victor P. **The Security Syndrome : Politics of National Security in Asia**. Bangkok : Social Research Institute, Chulalongkorn University, 1997.
- King, Roger. **The State in Modern Society**. London : Macmillan, 1986.
- Lehmbruch, Gerhard. "Liberal Corporatism and Party Government" *Comparative Political Studies* 10 (April 1977).
- Lasswell, Harold D. and Kaplan, Abarham. **Power and Society**. New Heaven : Yale University Press, 1970.

- Likhit Dhiravegin. "The Power Elites in Thailand : A General Survey with a Focus on the Civil Breaucrats" in **Elites and Development** .Bangkok : Fredrich Elbert Stiftung,1975.
- Lindblom, Charles E. **The Policy-Making Process**. 2nd ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, 1980.
- Mason ,Robert D.,Lind Douglas A. and Marchal William G. **Statistics an Introduction** . New York : Harcourt Brace Jovanovich,Inc, 1991.
- Mcfarland, Dalton E. **Management : Principles and Practices**. New York : St.Martin's Press, Inc., 1984.
- Montri Chenvidyakarn. **Political Control and Economic Influence : A Study of Trade Association in Thailand**. Ph.D. Dissertation ,University of Chicago,1979.
- Nedelmann,Birgitta and Kurt G. Meier. "Theories of Contemporary Corporatism : Static or Dynamic ?" *Comparative Political Studies* (January 1977).
- Negel, Stuart S. **Public Policy. Goals, Means and Methods**. New York : St. Martin's Press, Inc, 1984.
- Portney, Kent E. **Approaching Public Policy**. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, 1986.
- Pye, Lucian W. **A spects of Political Development**. Boston, MA : Boston University Press, 1966.
- Schmitter , Phillippe. "Still the Century of Corporatism ?" in *The New Corporatism : Social Political Structurs in The Iberian World* .Notre Dame : University of Notre Dame Press, 1974.
- Self,Peter .**Political Theories of Modern Government,Its Role and Reform**.London : Gorge Allen & Urwin,1985.
- Sharkansky, Ira. **Policy Analysis in Political Science**. Chicago : Markham, 1970.
- Vogler, Conrad C. and Schwartz, Stephen E. **The Sociology of Sport**. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall, Inc., 1993.
- Waterston, Albert. **Development Planning : Lesson of Experience**. Baltimore and London : The Johns Hopkins Press, 1971.
- Watt, David C. **Sports Management and Adminstration**. Lodon : St. Edmandsbury Press, 1998.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.
พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งองค์กรส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2507

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย

พ.ศ. 2507

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 12 กันยายน 2507
เป็นปีที่ 19 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ.2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2507”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชกฤษฎีกานี้

“พนักงาน” หมายความว่า ผู้ทำงานอยู่ในองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย

“รองผู้อำนวยการ” หมายความว่า รองผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมกีฬา

แห่งประเทศไทย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยและหมายความรวมถึงประธานกรรมการและรองประธานกรรมการด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย

มาตรา 4 ให้จัดตั้งองค์การขึ้นองค์การหนึ่ง เรียกว่า “องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “อ.ส.ก.ท.”

มาตรา 5 ให้ อ.ส.ก.ท. มีสำนักงานใหญ่อยู่ในจังหวัดพระนคร และจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่ใด ในหรือนอกราชอาณาจักรก็ได้

มาตรา 6 อ.ส.ก.ท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) ส่งเสริมกีฬา
- (2) ช่วยเหลือ แนะนำ และร่วมมือในการจัดและดำเนินการกีฬาสมัครเล่น
- (3) สำรวจ จัดสร้าง และบูรณะสถานที่สำหรับกีฬาสมัครเล่น
- (4) ติดต่อร่วมมือกับองค์การหรือสมาคมกีฬาสมัครเล่นทั้งในและนอกราชอาณาจักร
- (5) ประกอบธุรกิจอื่น ๆ อันเกี่ยวแก่หรือเพื่อประโยชน์ของกีฬาสมัครเล่น
- (6) เสนอแนะแก่หน่วยราชการ หรือองค์การของรัฐบาลในเรื่องกีฬา เพื่อปรับปรุงแก้ไขหรือชักจูงเร่งเร้าให้เกิดความนิยมในกีฬาอย่างกว้างขวาง

(7) เสาะแสวงหาและรวบรวมหลักฐานต่าง ๆ จากหน่วยราชการ องค์การของรัฐบาล หรือเอกชน เพื่อประโยชน์ในการจัดทำสถิติเกี่ยวแก่กีฬาสมัครเล่น

เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวให้ อ.ส.ก.ท. มีอำนาจรวมถึง

(1) สอดส่องและควบคุมการดำเนินกิจการกีฬาสมัครเล่น เพื่อป้องกันมิให้เกิดอันตรายแก่ผู้เล่นกีฬา หรือเกิดความเสียหายหรือเป็นภัยแก่ประเทศชาติ

(2) สร้าง ชื้อ จัดหา จำหน่าย ยืม ให้ยืม เช่า ให้เช่า ให้เช่าซื้อ ถูกรรมสิทธิ ครอบครอง ทำการแลกเปลี่ยน โอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือสิทธิทั้งในและนอกราชอาณาจักร

(3) กู้ยืมเงิน ให้กู้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน รับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ รับเงินค่าธรรมเนียม

การกู้ยืมเงิน ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินห้าล้านบาท ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(4) กระทำการอื่นใดอันเป็นการส่งเสริมกีฬา

มาตรา 7 ให้กำหนดทุนของ อ.ส.ก.ท. เป็นจำนวนเงินยี่สิบล้านบาท โดยรัฐบาลจ่ายเป็นทุนประเดิมห้าล้านบาท และจ่ายเพิ่มเติมเป็นคราว ๆ ตามจำนวนที่ รัฐบาลพิจารณาเห็นสมควร

มาตรา 7 ทวิ ให้เพิ่มทุนของ อ.ส.ก.ท. จากจำนวนเงินยี่สิบล้านบาทตามมาตรา 7 ขึ้นอีกห้าล้านบาท รวมเป็นจำนวนเงินเจ็ดสิบล้านบาท โดยรัฐบาลจะจ่ายให้เป็นคราว ๆ ตามจำนวนที่รัฐบาลพิจารณาเห็นสมควร

(มาตรานี้เพิ่มเติมโดยมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2511 ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 85 ตอนที่ 119 หน้า 1011 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2511)

มาตรา 7 ตริ ให้เพิ่มทุนของ อ.ส.ก.ท. จากจำนวนเงินเจ็ดสิบล้านบาทตามมาตรา 7 ทวิ ขึ้นอีกสองร้อยบาท รวมเป็นจำนวนเงินสองร้อยเจ็ดสิบล้านบาท โดยรัฐบาลจะจ่ายให้เป็นคราว ๆ ตามจำนวนที่รัฐบาลพิจารณาเห็นสมควร

(มาตรานี้เพิ่มเติมโดยมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2519 ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 160 ลงวันที่ 31 ธันวาคม 2519)

มาตรา 8 อ.ส.ก.ท. อาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (1) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (2) รายได้อื่นที่ได้รับจากการดำเนินงาน

รายได้ตามวรรคหนึ่ง ให้นำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ เพื่อกิจการของ อ.ส.ก.ท. ได้ตามที่คณะกรรมการกำหนด และเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วในปีหนึ่ง ๆ เหลือเป็นเงินเท่าใด ให้สะสมไว้เป็นเงินสำหรับใช้จ่ายต่อไป

(มาตรานี้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 114 หน้า 4 ลงวันที่ 19 มิถุนายน 2518)

มาตรา 9 นายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมกิจการของ อ.ส.ก.ท. โดยทั่วไป และมีอำนาจสั่งยับยั้งการกระทำของ อ.ส.ก.ท. ที่เห็นว่าไม่เหมาะสมหรือเป็นการขัดต่อนโยบายหรือมติคณะรัฐมนตรีด้วย

มาตรา 10 ให้มีคณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยคณะหนึ่ง ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง ประกอบด้วยประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าเก้าคนแต่ไม่เกินสิบคน ในจำนวนนี้ให้มีผู้แทนกระทรวงการคลังหนึ่งคน และผู้แทนสำนักงบประมาณหนึ่งคน เป็นกรรมการร่วมด้วย

กรรมการอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 11 นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 10 กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นกรรมการแทนได้

กรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามวรรคสองอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา 12 ให้คณะกรรมการโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี แต่งตั้งกรรมการหรือผู้ใดเป็นผู้อำนวยการหนึ่งคน และรองผู้อำนวยการหนึ่งคน เพื่อเป็นผู้ดำเนินการของ อ.ส.ก.ท.

มาตรา 13 ผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออกโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี

มาตรา 14 ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดเงินผลประโยชน์ตอบแทนแก่กรรมการ

มาตรา 15 ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบาย และดำเนินกิจการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ อ.ส.ก.ท. และให้มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย คือ

- (1) วางข้อบังคับการประชุมของคณะกรรมการ
- (2) วางข้อบังคับกำหนดระเบียบปฏิบัติกิจการของ อ.ส.ก.ท.
- (3) วางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อน ลด และตัดเงินเดือน วินัย และการลงโทษทางวินัย การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้างและเงินอื่น ๆ ของพนักงาน ตลอดจนการออกจากตำแหน่งของพนักงาน
- (4) กำหนดอัตราเงินเดือนของผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี

(5) กำหนดอัตราเงินเดือนของผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ พนักงานและวางระเบียบจ่ายคืนเงินสะสม

ข้อบังคับที่ว่าด้วยการปฏิบัติงานที่คณะกรรมการวางขึ้นนั้น ถ้ามีข้อจำกัดอำนาจผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการในการทำนิติกรรมไว้ประการใด ให้ประกาศข้อบังคับที่มีข้อความเช่นว่านั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 16 ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการของ อ.ส.ก.ท. ให้เป็นไปตามนโยบายและข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด และบังคับบัญชาพนักงานทุกตำแหน่ง

ผู้อำนวยการรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการดำเนินกิจการของ อ.ส.ก.ท.

มาตรา 17 เมื่อผู้อำนวยการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด หรือเมื่อตำแหน่ง ผู้อำนวยการว่างลงและยังไม่ได้แต่งตั้งผู้อำนวยการ ให้รองผู้อำนวยการเป็นผู้รักษาการแทนมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างเดียวกับผู้อำนวยการ

ในกรณีที่ไม่มีรองผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการไม่สามารถรักษาการแทนผู้อำนวยการได้ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนผู้อำนวยการ มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างเดียวกับผู้อำนวยการ

มาตรา 18 ในกิจการเกี่ยวกับบุคคลภายนอกให้ผู้อำนวยการเป็นตัวแทนของ อ.ส.ก.ท. และเพื่อการนี้ ผู้อำนวยการอาจมอบอำนาจให้รองผู้อำนวยการ หรือบุคคลใด ๆ ปฏิบัติการบางอย่างแทนได้

มาตรา 19 ภายใต้บังคับมาตรา 17 ให้รองผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการของ อ.ส.ก.ท. ตามที่ผู้อำนวยการมอบหมาย

มาตรา 20 ให้ อ.ส.ก.ท. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารแห่งประเทศไทย หรือธนาคารอื่นที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

มาตรา 21 ให้ อ.ส.ก.ท. วางและถือไว้ซึ่งระบบกรบัญชีอันถูกต้อง แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการสอบบัญชีภายในเป็นประจำและมีสมุดบัญชีลงรายการ

- (1) การรับและจ่ายเงิน
- (2) สินทรัพย์และหนี้สิน

ซึ่งแสดงรายงานที่เป็นอยู่จริงและตามที่ควร ตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น ๆ

มาตรา 22 ให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินสอบและตรวจบัญชีและการเงินของ อ.ส.ก.ท. ทุกปี

มาตรา 23 เพื่อประโยชน์แก่การสอบและตรวจบัญชี ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจสอบถามกรรมการ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ พนักงานหรือบุคคลอื่นซึ่งปฏิบัติการแทน อ.ส.ก.ท. และเรียกเอกสารจากบุคคลเหล่านั้นได้

มาตรา 24 ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลของการสอบและตรวจบัญชีเสนอคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวัน นับจากวันสิ้นปีบัญชีของ อ.ส.ก.ท.

มาตรา 25 ผู้สอบบัญชีทำรายงานว่าด้วยข้อความคำชี้แจงอันควรแก่การสอบบัญชีที่ได้รับตลอดจนความสมบูรณ์ของสมุดบัญชีที่ อ.ส.ก.ท. รักษาอยู่และต้องแถลงด้วยว่า

- (1) งบดุลและบัญชีที่สอบนั้นถูกต้องตรงกับสมุดบัญชีเพียงไรหรือไม่
- (2) งบดุลและบัญชีที่สอบนั้น แสดงการทำงานของ อ.ส.ก.ท. ที่เป็นอยู่ตามจริงและตามที่ควร

ตามข้อความ คำชี้แจง และความรู้เห็นของผู้สอบบัญชีเพียงไรหรือไม่

มาตรา 26 ให้ผู้อำนวยการจัดทำรายงานประจำปีที่สิ้นไปนั้นเสนอคณะกรรมการและแสดงงบดุลซึ่งสอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับจากวันสิ้นปีบัญชีของ อ.ส.ก.ท.

มาตรา 27 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

(คัดจากราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 81 ตอนที่ 89 หน้า 1 ลงวันที่ 17 กันยายน 2507)

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 5)

พ.ศ. 2523

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2523

เป็นปีที่ 35 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 159 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2523”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 101 แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2507 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 10 ให้มีคณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยคณะหนึ่งซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง ประกอบด้วยประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินยี่สิบห้าคน ในจำนวนนี้ให้มีผู้แทนกระทรวงการคลังหนึ่งคน และผู้แทนสำนักงบประมาณหนึ่งคน เป็นกรรมการร่วมด้วย

กรรมการอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้”

มาตรา 4 ให้กรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดตามวาระ

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2507 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกานี้ ให้กรรมการดังกล่าวอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการตามวาระหนึ่ง

มาตรา 5 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ทิณสูตานนท์

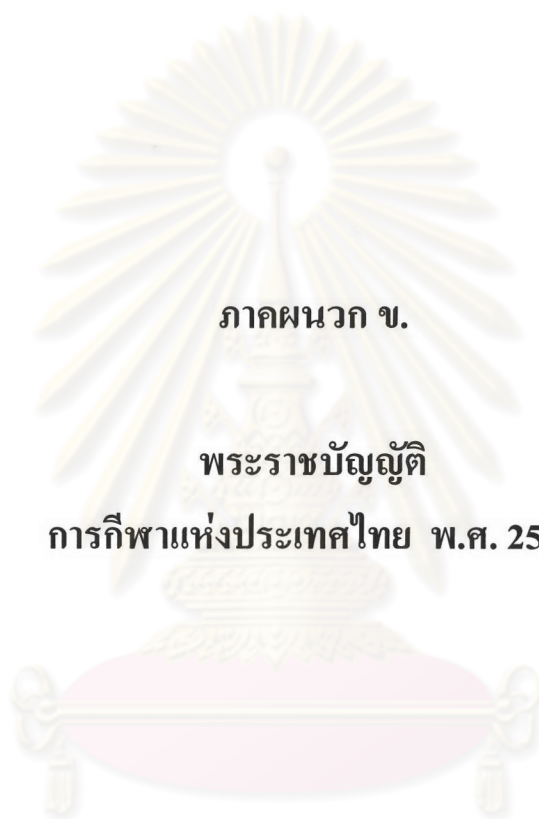
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่จำนวนกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยขณะนี้ยังไม่เหมาะสม สมควรเพิ่มเติมจำนวนกรรมการเพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(คัดจากราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 97 ตอนที่ 160 หน้า 10 ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2523)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

พระราชบัญญัติ

การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติ
การกีฬาแห่งประเทศไทย

พ.ศ. 2528

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2528

เป็นปีที่ 40 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกีฬาแห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

(1) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2507

(2) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2511

(3) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518

(4) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2523

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“รองผู้ว่าการ” หมายความว่า รองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของการกีฬาแห่งประเทศไทยและหมายความรวมถึงผู้ว่าการ และรองผู้ว่าการด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการกีฬาแห่งประเทศไทย

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1 การจัดตั้ง ทุน และทุนสำรอง

มาตรา 6 ให้จัดตั้งองค์การขึ้นเรียกว่า “การกีฬาแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กกท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “SPORTS AUTHORITY OF THAILAND” เรียกโดยย่อว่า “SAT” และให้มีตราเครื่องหมายของ “กกท.”

รูปลักษณะตราเครื่องหมายตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา 7 ให้ กกท. เป็นนิติบุคคล มีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดใกล้เคียง และจัดตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขานอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ

มาตรา 8 กกท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) ส่งเสริมการกีฬา
- (2) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานเกี่ยวกับกีฬา
- (3) ศึกษา วิเคราะห์และจัดทำโครงการ แผนงานและสถิติเกี่ยวกับการส่งเสริมการกีฬา

รวมทั้งประเมิณผล

- (4) จัดช่วยเหลือ แนะนำและร่วมมือในการจัดและดำเนินการการกีฬา
- (5) ดำเนินการ จัดสร้างและบูรณะสถานที่สำหรับการกีฬา
- (6) ติดต่อร่วมมือกับองค์การหรือสมาคมกีฬาทั้งในและนอกราชอาณาจักร
- (7) สอดส่องและควบคุมการดำเนินกิจการการกีฬา
- (8) ประกอบกิจการอื่น ๆ อันเกี่ยวแก่หรือเพื่อประโยชน์ของการกีฬา

มาตรา 9 ให้กกท. มีอำนาจกระทำการกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตาม มาตรา 8 และอำนาจเช่นนี้ให้รวมถึง

(1) ถือกรรมสิทธิ์ หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ สร้าง ซื้อ จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจำนำ รับจำนอง ทำการแลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(2) กู้หรือยืมเงิน ภายในและนอกราชอาณาจักร

(3) ให้กู้หรือให้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แก่กิจการของ กกท.

มาตรา 10 ทูนของ กกท. ประกอบด้วย

- (1) เงินและทรัพย์สินที่โอนมาตามมาตรา 66 เมื่อได้หักหนี้สินออกแล้ว
- (2) เงินที่ได้จากงบประมาณแผ่นดินให้เป็นทุนหรือเพื่อดำเนินงาน
- (3) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
- (4) เงินรายได้ตามมาตรา 37

มาตรา 11 กกท. อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (1) รายได้จากทรัพย์สินของ กกท.
- (2) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (3) รายได้จากการจัดการแข่งขันกีฬา
- (4) รายได้อื่น

มาตรา 12 เงินสำรองของ กกท. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดา ซึ่งตั้งไว้เพื่อขาดเงินสำรองเพื่อการไถ่ถอนหนี้และเงินสำรองอื่น ๆ ตามความประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

เงินสำรองธรรมดานำออกใช้ได้ก็แต่โดยมติของคณะกรรมการ

มาตรา 13 ทรัพย์สินของ กกท. ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

หมวด 2

คณะกรรมการและผู้ว่าการ

มาตรา 14 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกีฬาแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือรัฐมนตรีผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬามอบหมายเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหมหรือผู้แทนปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้แทน ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณหรือผู้แทน ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยและบุคคลอื่นอีกไม่เกินสิบคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และผู้ว่าการเป็นกรรมการและเลขาธิการ

มาตรา 15 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างและต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจด้วย

มาตรา 16 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ได้รับตำแหน่งดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน มาตรา 17 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 16 กรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ขาดการประชุมคณะกรรมการเกินสามครั้งติดต่อกัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร
- (6) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 15

มาตรา 18 เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กทท. ให้คณะกรรมการ มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการอนุกรรมการเพื่อดำเนินกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดของ กทท. แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ

มาตรา 19 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กทท. อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (1) ออกข้อบังคับหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา 8 และมาตรา 9
- (2) ออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการดำเนินกิจการของคณะกรรมการและ

คณะกรรมการ

(3) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดแบ่งส่วนงานของ กทท. และออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานต่าง ๆ ของ กทท.

(4) ออกข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของผู้ว่าการ และการมอบให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนผู้ว่าการ

- (5) ออกข้อบังคับกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้างและเงินอื่น ๆ ของพนักงาน

แ ต ะ กู ก จ ๙ ๓ ๖ ๗ ๘ ๙ ๐

(6) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง การถอดถอน ระเบียบวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ การลงโทษพนักงานและลูกจ้าง

(7) ออกระเบียบว่าด้วยการร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง

(8) ออกข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างและครอบครัว โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

(9) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจ่ายค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าทำงานล่วงเวลา เบี้ยประชุม และการจ่ายเงินอื่น ๆ

(10) ออกระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบพนักงานและลูกจ้าง

มาตรา 20 ในข้อบังคับหรือระเบียบตามมาตรา 19 ถ้ามีข้อความจำกัดอำนาจของผู้ว่าการในการทำนิติกรรมไว้ประการใดให้ประกาศข้อความเช่นนั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 21 ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการและรองผู้ว่าการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา 22 ผู้ว่าการและรองผู้ว่าการต้อง

(1) ไม่มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับ กทท. ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม

(2) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ

มาตรา 23 ผู้ว่าการหรือรองผู้ว่าการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) คณะกรรมการให้ออก

(4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(5) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 22

มติของคณะกรรมการให้ผู้ว่าการและรองผู้ว่าการออกจากตำแหน่งตาม (3) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่อยู่ในตำแหน่งนอกจากผู้ว่าการและต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา 24 ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กทท. ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของ กทท. และตามนโยบาย ข้อบังคับและระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดกับมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง

ผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ กกท.

มาตรา 25 ผู้ว่าการมีอำนาจ

(1) บรรจุแต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัย พนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่งตามข้อบังคับหรือระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญผู้อำนวยการฝ่ายหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(2) กำหนดเงื่อนไขในการทำงานของพนักงานและลูกจ้างและออกระเบียบการปฏิบัติงานของ กกท. โดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 26 ให้รองผู้ว่าการมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่งรองจากผู้ว่าการ และมีอำนาจและหน้าที่ดำเนินกิจการของ กกท. ตามที่ผู้ว่าการมอบหมาย

มาตรา 27 ในกรณีที่ผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อตำแหน่งผู้ว่าการลงและยังมีได้ แต่งตั้งผู้ว่าการ ให้รองผู้ว่าการรักษาการแทนผู้ว่าการ ถ้าไม่มีรองผู้ว่าการหรือรองผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนผู้ว่าการ

ในการปฏิบัติหน้าที่ของรองผู้ว่าการหรือรักษาการแทนผู้ว่าการตามวรรคหนึ่ง ให้รองผู้ว่าการหรือผู้รักษาการแทนผู้ว่าการมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ว่าการ เว้นแต่อำนาจและหน้าที่ของผู้ว่าการในฐานะกรรมการ

มาตรา 28 ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ กกท. และเพื่อการนี้ ผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้บุคคลใด ๆ ปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่ผู้ว่าการกระทำโดยฝ่าฝืนข้อบังคับหรือระเบียบตามมาตรา 20 ย่อมไม่ผูกพัน กกท. เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

มาตรา 29 ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด 3

คณะกรรมการกีฬาจังหวัด

มาตรา 30 ในแต่ละจังหวัด ให้มีคณะกรรมการกีฬาจังหวัดเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือกิจการของ กทท.

มาตรา 31 คณะกรรมการกีฬาจังหวัดประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทน กทท. และบุคคลอื่นซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งอีกไม่น้อยกว่าเก้าคนแต่ไม่เกินสิบห้าคนเป็นกรรมการ ศึกษาธิการจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดเป็นกรรมและ ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินห้าคนเป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการกีฬาจังหวัดได้

มาตรา 32 คณะกรรมการกีฬาจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ส่งเสริมกีฬาในจังหวัด
- (2) เสนอแนะโครงการส่งเสริมกีฬาในจังหวัดต่อ กทท.
- (3) ร่วมมือกับ กทท. ในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬา
- (4) ปฏิบัติการอื่นตามที่ กทท. มอบหมาย
- (5) ออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

มาตรา 33 กรรมการซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีและให้นำมาตรา 16 และมาตรา 17 มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการกีฬาจังหวัดโดยอนุโลม

หมวด 4

การร้องทุกข์ และการสงเคราะห์

มาตรา 34 พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 35 ให้กทท. จัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างและครอบครัวในกรณีที่พ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์

การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามวรรคหนึ่งการออกเงินสมทบเข้ากองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ซึ่งพึงได้รับการสงเคราะห์จากกองทุนสงเคราะห์ การจ่ายเงินสงเคราะห์และการจัดการกองทุนสงเคราะห์ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด 5

การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

มาตรา 36 กกท. ต้องทำงบประมาณประจำปี โดยให้แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ สำหรับลงทุนให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบส่วนงบทำการให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา 37 รายได้ที่ กกท. ได้รับจากการดำเนินงานในปีหนึ่ง ๆ ให้ตกเป็นของ กกท. สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และเมื่อได้หักรายจ่ายสำหรับการดำเนินงานค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา เงินสำรองตามมาตรา 12 และเงินสมทบกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามมาตรา 35 แล้ว เหลือเท่าใดให้สะสมไว้เป็นเงินสำหรับใช้จ่ายต่อไป

มาตรา 38 กกท. ต้องเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารแห่งประเทศไทยหรือธนาคารอื่น ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา 39 กกท. ต้องวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีสมุดบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามความจริงและตามที่ควร ตามประเภทงานพร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีผู้สอบบัญชีภายในโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการทำการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำทุกเดือน

มาตรา 40 กกท. ต้องจัดทำบุคคล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา 41 ทุกปีให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของ กกท.

มาตรา 42 ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสาร หลักฐานของ กกท. เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ พนักงานและลูกจ้างของ กกท.

มาตรา 43 ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีเพื่อคณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

มาตรา 44 ให้คณะกรรมการทำรายงานปีละครั้งเสนอต่อคณะรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของ กกท. ในปีที่ล่วงมา พร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการโครงการและแผนงานที่จะจัดทำใน ปีถัดไป

ให้ กกท. โฆษณารายงานประจำปีทีสิ้นไป โดยแสดงงบดุลบัญชีทำการและบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้วรวมทั้งรายงานสรุปผลงานในปีที่ล่วงมา ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของ กกท.

หมวด 6

การกำกับและควบคุม

มาตรา 45 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือรัฐมนตรีผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามอบหมายมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กทท. เพื่อการนี้จะสั่งให้ กทท. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงานหรือยับยั้งการกระทำของ กทท. ที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติของรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรีและสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการได้

มาตรา 46 ในกรณีที่ กทท. ต้องเสนอเรื่องใด ๆ ไปยังคณะรัฐมนตรีให้ กทท. นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือรัฐมนตรีผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามอบหมายเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

มาตรา 47 กทท. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการดังต่อไปนี้ได้

- (1) กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินมีจำนวนเกินคราวละห้าล้านบาท
- (2) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินหนึ่งล้านบาท
- (3) จำหน่ายทรัพย์สินอันมีราคาเกินหนึ่งล้านบาทจากบัญชีเป็นสูญ

หมวด 7

การส่งเสริมการกีฬา

มาตรา 48 เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการกีฬา คณะกรรมการ มีอำนาจให้ทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือแก่คณะกรรมการกีฬาจังหวัดสมาคมกีฬาหรือนิติบุคคลอื่นเพื่อใช้ในการส่งเสริมกิจการการกีฬาของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬา หรือนิติบุคคลนั้น ได้ในการนี้คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขในการให้ไว้ด้วยก็ได้

กรณีเห็นเป็นการสมควร คณะกรรมการอาจจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของนักกีฬา บุคคลในวงการกีฬาที่ได้ หลักเกณฑ์การพิจารณาการกำหนดประเภทของผู้ซึ่งพึงได้รับการสงเคราะห์ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 49 สมาคมกีฬาใดประสงค์จะรับทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือตามมาตรา 48 ให้ยื่นคำขอต่อ กทท. ตามหลักเกณฑ์วิธีการและแบบที่คณะกรรมการกำหนดพร้อมด้วยโครงการกีฬาที่ขอรับการช่วยเหลือ

มาตรา 50 ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้ทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือแก่สมาคมกีฬาใดแล้ว คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขให้สมาคมกีฬานั้นต้องปฏิบัติตามก็ได้

มาตรา 51 นอกจากการให้ทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือแก่สมาคมกีฬาแล้วคณะกรรมการอาจให้สมาคมกีฬาได้รับสิทธิหรือประโยชน์เกี่ยวกับการส่งเสริมการกีฬาอย่างใดด้วยก็ได้

มาตรา 52 ในกรณีที่สมาคมกีฬาที่ได้รับทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือหรือได้รับสิทธิหรือประโยชน์ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 50 ให้คณะกรรมการ มีอำนาจสั่งเพิกถอนการช่วยเหลือ รวมทั้งสิทธิหรือประโยชน์ที่ได้ให้แก่สมาคมกีฬานั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การที่สมาคมกีฬาฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามนั้น มิได้เป็นการกระทำโดยจงใจ คณะกรรมการจะเตือนเป็นหนังสือให้สมาคมกีฬานั้นแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องเสียภายในเวลาที่กำหนดให้ก็ได้ และเมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว สมาคมกีฬาทั้งหมดได้แก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องก็ให้คณะกรรมการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

หมวด 8

การควบคุมการกีฬา

มาตรา 53 สมาคมใดซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรง ต้องได้รับอนุญาตจาก กทท. จึงจะดำเนินการจัดตั้งตามกฎหมายได้

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 54 สมาคมที่ได้รับอนุญาตจาก กทท. ตามมาตรา 53 ต้องอยู่ในความควบคุมของ กทท. และต้องปฏิบัติตามข้อบังคับที่ กทท. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา 55 ให้ กทท. มีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตที่ให้ไว้แก่สมาคม ตามมาตรา 53 ในกรณี ดังต่อไปนี้

(1) เมื่อสมาคมนั้นปฏิบัติการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 59

(2) เมื่อสมาคมนั้นไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับที่ กทท. กำหนดตามมาตรา 54 หรือการกระทำของสมาคมผิดต่อกฎหมาย

(3) เมื่อสมาคมนั้นให้หรือยอมให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่กรรมการดำเนินกิจการในหน้าที่ของกรรมการ หรือให้หรือยอมให้บุคคลซึ่งขาดคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการตามมาตรา 56 มาตรา 57 หรือมาตรา 58 เป็นกรรมการ

สมาคมที่ถูกเพิกถอนการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องเลิกและหยุดดำเนินการทันที

มาตรา 56 ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคมที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 53 เกินกว่าสองแห่งมิได้ สำหรับตำแหน่งกรรมการของสมาคมที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 53 เกินกว่าสองแห่งมิได้ สำหรับตำแหน่งนายกสมาคมหรือเลขาธิการสมาคมหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่านายกสมาคมหรือเลขาธิการสมาคมให้ดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินหนึ่งแห่ง

มาตรา 57 กรรมการของสมาคมที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 53 ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

การดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคมเกินสองวาระติดต่อกันจะกระทำได้อีกต่อเมื่อกรรมการผู้นั้นได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคมต่อไปด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสมาคมแต่ทั้งนี้กรรมการผู้นั้นจะดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคมติดต่อกันเกินสี่วาระมิได้

ความในวรรคสองมิให้ใช้บังคับสำหรับกรณีที่กรรมการของสมาคมดำรงตำแหน่งในสมาคมหรือองค์กรกีฬาระหว่างประเทศที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ตราบเท่าที่ยังดำรงตำแหน่งในสมาคมหรือองค์กรกีฬาระหว่างประเทศดังกล่าว

มาตรา 58 กรรมการของสมาคมที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 53 ไม่ว่าข้อบังคับจะกำหนด คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามประการอื่นไว้อีกหรือไม่ก็ตามต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(1) มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์เหมาะสมกับการดำเนินกิจการเกี่ยวกับกีฬาหรือการส่งเสริมกีฬา ภายในขอบวัตถุประสงค์ของสมาคมนั้น

(2) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(3) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(4) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 59 ห้ามมิให้คณะบุคคลหรือบุคคลใดใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือมีอักษรหรือเครื่องหมายใด แสดงว่าเป็นสมาคม สโมสรหรือคณะบุคคล ซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทยเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก กกท.

ห้ามมิให้คณะบุคคลหรือบุคคลใดเข้าร่วมการแข่งขันหรือส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือจัดหรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาโดยแสดงว่าเป็นการแข่งขันกีฬา หรือจัดการแข่งขันกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก กกท.

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 60 ในกรณีที่ กกท. มีคำสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา 59 คณะบุคคลหรือบุคคลดังกล่าวมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ กกท. มีคำสั่ง

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด 9

บทกำหนดโทษ

มาตรา 61 ผู้ใดโฆษณา ชี้อชวน หรือจัดการให้คณะบุคคลหรือบุคคลใดเข้าเป็นสมาชิกหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนการดำรงอยู่ของสมาคมใดซึ่งยังมิได้รับอนุญาตจาก กกท. ตามมาตรา 53 หรือซึ่ง กกท. ได้เพิกถอนการอนุญาตที่ให้ไว้ตามมาตรา 53 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 62 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 59 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 63 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการ ผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วยเว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา 64 สมาคมใดซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬา โดยตรงที่ตั้งและดำรงอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ขอรับอนุญาตให้ถูกต้องตามมาตรา 53 ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 65 คณะบุคคลหรือบุคคลใดซึ่งใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือมีอักษรหรือเครื่องหมายใด แสดงว่าเป็นสมาคม สโมสรหรือคณะบุคคล ซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทยอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ขอรับอนุญาตให้ถูกต้องตามมาตรา 59 ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 66 ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ตลอดจนงบประมาณขององค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2507 ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปเป็นของกกท.

มาตรา 67 ให้ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และบรรดาพนักงานหรือลูกจ้างขององค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2507 ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นผู้ว่าการ รองผู้ว่าการและพนักงานหรือลูกจ้างของ กกท. แล้วแต่กรณี โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมกับให้ถือว่าเวลา การทำงานของบุคคลดังกล่าวในองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นเวลาทำงานใน กกท. นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 68 ให้คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2507 ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอย่างช้าต้องไม่เกินสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 69 บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งขององค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประจวบ สุนทรางกูร

รองนายกรัฐมนตรี

ภาคผนวก ค.
แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ

ฉบับที่ 1
(พ.ศ. 2531 – 2539)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หลักการและเหตุผล

1. การพัฒนาการศึกษา เป็นมาตรการสำคัญยิ่งประการหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพของประชากรของประเทศทั้งในด้านสุขภาพพลานามัยและในด้านจิตใจ ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญและเอื้ออำนวยให้ประชากรในชาติสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตและมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. ในระยะเวลาที่ผ่านมา โดยเฉพาะในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 แม้รัฐได้ให้ความสำคัญและส่งเสริมการศึกษาของชาติมากขึ้น โดยจัดให้มีสถานที่และเครื่องมืออุปกรณ์ด้านการศึกษา และจัดการแข่งขันอย่างกว้างขวาง ตลอดจนจัดให้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนเพิ่มขึ้นมาโดยลำดับ แต่การศึกษาของชาติก็ยังมีได้พัฒนาก้าวหน้าได้ดีเท่าที่ควร ทั้งในแง่ของปริมาณและคุณภาพ รวมทั้งการให้บริการในด้านนี้ก็ยังไม่เพียงพอกับความต้องการ และยังมีได้กระจายออกไปอย่างทั่วถึงในเขตเมืองและเขตชนบท

3. ปัจจัยสำคัญซึ่งยังไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการศึกษาของชาติ ได้แก่ การขาดทิศทางและแนวทางในการพัฒนาการศึกษาร่วมกันสำหรับองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งการขาดระบบการประสานงานมีประสิทธิภาพระหว่างองค์กรซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารหรือส่งเสริมการศึกษา จากสาเหตุดังกล่าวทำให้การดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาของชาติทั้งในด้านการให้บริการ การจัดให้มีสถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์การศึกษา การพัฒนาบุคลากร และการจัดการแข่งขันขาดประสิทธิภาพ ยังไม่เพียงพอกับความต้องการ และมีการดำเนินงานที่ซ้ำซ้อนสิ้นเปลืองอยู่เป็นอันมาก

4. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ได้กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่สำคัญประการหนึ่งที่จะพัฒนาคุณภาพประชากรให้เป็นคนดีมีความสามารถและให้มีบทบาทที่เหมาะสม เพื่อสามารถพัฒนาสังคมให้ก้าวหน้าและมีความสุข โดยกำหนดให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทั้งในชนบทและในเมืองมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานให้ทรัพยากรกำลังคนมีคุณภาพเพื่อช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป นอกจากนี้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติยังได้กำหนดมาตรการให้มีการสนับสนุนการจัดบริการด้านส่งเสริมสุขภาพอย่างต่อเนื่อง และสนับสนุนให้ประชาชนโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนเล่นกีฬาและออกกำลังกายอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอ โดยเน้นให้มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ การผลิตและพัฒนาบุคลากร รวมทั้งการจัดสร้างบำรุงรักษาสถานที่และอุปกรณ์กีฬา และให้กระจายไปยังส่วนภูมิภาคมากขึ้น

5. สำหรับแนวทางสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของประชารัฐนั้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ได้เน้นให้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้เอกชน ชุมชน และประชาชนเป็นผู้ดำเนินการหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินการให้มากที่สุด มิใช่ให้รัฐเป็นผู้ดำเนินการแต่ฝ่ายเดียว นอกจากนี้ยังได้กำหนดมาตรการในด้านต่าง ๆ ที่จะสนับสนุนให้ธุรกิจเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดบริการทางสังคมต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สนองความต้องการของประชาชนที่เพิ่มขึ้น และเพื่อทดแทนบทบาทของรัฐที่จะชะลอลงไป โดยจะใช้นโยบายและมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่เหมาะสม การใช้นโยบายราคาเป็นสิ่งที่จูงใจ การใช้องค์ความรู้ที่มีระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนที่มีอยู่แล้วให้เข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการรวมตัวขององค์กรเอกชนเพื่อประสานงานกับฝ่ายรัฐบาล ใช้นโยบายให้มือกลางในลักษณะของคณะกรรมการประสานงานเพื่อดูแลดำเนินนโยบายการวางแผน กำกับ ดูแล และติดตามประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ ปรับปรุงองค์กรชุมชนในชนบทที่ได้มีการจัดตั้งขึ้นแล้วอย่างกว้างขวางให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นแกนกลางในการประสานงานดำเนินงานร่วมกันกับฝ่ายรัฐ

แผนการพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531-2539) มีวัตถุประสงค์ของการจัดทำเพื่อให้เป็นแผนแม่บทที่จะกำหนดกรอบและชี้แนะการพัฒนากีฬาของชาติสำหรับองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนร่วมกัน ทั้งนี้ โดยมีความสอดคล้องกับทิศทาง นโยบายและแนวทางในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534)

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนากีฬาให้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาเด็ก เยาวชน และประชาชนให้มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง มีระเบียบวินัย ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีจริยธรรม สามัคคีธรรมความเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักการเสียสละ มุ่งผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนบุคคล ตลอดจนมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างเกียรติภูมิของชาติในด้านการกีฬาให้สูงเด่นยิ่งขึ้น

แนวทาง

1. ส่งเสริมและพัฒนากีฬาสำหรับเด็ก เยาวชน และประชาชนทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ เพื่อให้มีความรู้ความสนใจในการเล่นกีฬาและออกกำลังกายเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิต
2. สนับสนุนการรวมกลุ่มเพื่อร่วมกันรับผิดชอบและดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และการแข่งขันกีฬาในภาครัฐและเอกชน ทั้งในส่วนกลางและภูมิภาคต่าง ๆ

3. เสริมสร้างควมมีระเบียบวินัย นำใจนักกีฬา ความสามัคคี และจริยธรรมควบคู่ไปกับการเล่นและดูกีฬา โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน
4. ส่งเสริมการวิจัยและประเมินผลเกี่ยวกับการพลศึกษาและการกีฬาเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น ทั้งในด้านการส่งเสริมสุขภาพ ความปลอดภัย และการจัดฝึกฝนอบรม
5. ส่งเสริมสถานศึกษา หน่วยงาน และองค์กรทางการศึกษาเล็งเห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของวิชาการ วิทยาศาสตร์การศึกษา และสนับสนุนให้บุคลากร ได้รับการพัฒนาวิชาการในด้านดังกล่าวโดยกว้างขวาง
6. แสวงหามาตรการ เพิ่มพูนความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาให้แก่บุคลากรของสถานศึกษา หน่วยงาน และองค์กรทางการศึกษาในทุกรูปแบบ
7. สนับสนุนให้สถานศึกษามีสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอน วิชาการ วิทยาศาสตร์การกีฬาได้อย่างมีคุณภาพ ดำเนินการผลิตบุคลากรสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาให้เพียงพอกับความต้องการในการดำเนินงานพัฒนาวิชาการวิทยาศาสตร์การกีฬา
8. ส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการกีฬาของชาติและจังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาของชาติ
9. เร่งรัดให้มีการประชาสัมพันธ์เพื่อเป็นการจูงใจ เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ กติกาและวิธีการเล่นกีฬาอย่างถูกต้องให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชน

มาตรการ

เพื่อให้การดำเนินงานพัฒนาการกีฬาของชาติสอดคล้องกันแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ และสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จึงกำหนดมาตรการสำหรับการพัฒนาขึ้นไว้ดังนี้

1. พัฒนาคุณภาพเด็กและเยาวชน โดยส่งเสริมให้มีความรู้และความสนใจในการออกกำลังกายและการกีฬาอย่างต่อเนื่อง ควบคู่กับการส่งเสริมความเจริญเติบโตและแข็งแรงของร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา
2. ปรับปรุงกลไกการพัฒนาการกีฬาของชาติให้มีองค์กรกลางที่มีเอกภาพ และประสิทธิภาพในการบริหารและประสานงานพัฒนาการกีฬาของชาติ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

3. พัฒนาและจัดระบบการกีฬาเพื่อการแข่งขันในทุกระดับทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศให้มีมาตรฐานสูงขึ้นในด้านนักกีฬา สถานที่ และอุปกรณ์เพื่อเป็นการเร่งรัดความสนใจด้านการกีฬาแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป

4. ส่งเสริมให้สถานศึกษา หน่วยงาน องค์กรทางการกีฬาสับสนุนให้บุคลากรได้รับการพัฒนาวิชาการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และส่งเสริมการจัดตั้งสมาคมวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อการประสานความรู้และการดำเนินงานพัฒนาการกีฬา

5. เสริมสร้างองค์กรและกลไกการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

องค์ประกอบของแผน

จากมาตรการในการพัฒนาข้างต้น แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติจึงประกอบด้วย 5 แผนหลักดังนี้

1. แผนพัฒนาการกีฬาระดับพื้นฐาน

มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความสามารถในการเล่นกีฬาได้ และคูกีฬาเป็น มีร่างกายแข็งแรง จิตใจสมบูรณ์ เกิดคุณธรรมในด้านความมีระเบียบ วินัย มีน้ำใจ เป็นนักกีฬาและสามารถนำคุณธรรมดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

2. แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพ

มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมรอกอกำลังกาย การเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพโดยให้ประชาชนทุกระดับ ทุกเพศ ทุกวัย ได้รู้จักการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพอย่างถูกวิธีเข้าใจถึงผลประโยชน์ของการกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพ และสามารถออกกำลังกายเพื่อป้องกัน โรคและเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพของร่างกาย

3. แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการแข่งขัน

มีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการกีฬาของชาติเพื่อการแข่งขันในประเทศและระหว่างประเทศ การสร้างลักษณะนิสัยและทำให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันเข้าใจกฎระเบียบของการกีฬา อันจะส่งผลให้เกิดการเคารพ และการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม

4. แผนพัฒนาโภชนาการกับการกีฬา

มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาโภชนาการและเสริมทักษะด้านโภชนาการสำหรับผู้ที่ยังออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ในการบริโภคอาหารที่เหมาะสมกับขนาดของร่างกาย เพศ วัย และประเภทของการออกกำลังกายหรือกีฬาที่เล่น เพื่อให้สามารถออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จตามความประสงค์

5. แผนพัฒนาการบริหารและองค์กรในการพัฒนาการศึกษา

มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาองค์กรในการส่งเสริมการศึกษาให้เป็นศูนย์กลางในการประสานงานเกี่ยวกับการศึกษา แนะนำและควบคุมการดำเนินการศึกษาได้อย่างกว้างขวางและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. แผนพัฒนาการศึกษาเพื่ออาชีพ

มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบุคลากร ระบบบริหาร และการดำเนินงานด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถรองรับการดำเนินงานในการพัฒนาเพื่ออาชีพให้มีประสิทธิภาพ

แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หลักการและเหตุผล

การศึกษาในระดับพื้นฐาน เป็นการจัดความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย การเล่นเกม การดูกีฬาเป็นการฝึกคุณธรรม จริยธรรม ความมีน้ำใจนักกีฬาเพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสนุก สนใจ และยอมรับว่าการออกกำลังกายและการกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ซึ่งจำเป็นต้องปลูกฝังในวัยเด็กและเยาวชนในช่วงอายุไม่เกิน 25 ปี เพราะวัยนี้เป็นวัยเรียนรู้เตรียมตัวเพื่อพึ่งตนเอง และสามารถประกอบอาชีพได้ต่อไป หากกีฬาขั้นพื้นฐานไม่สามารถ จัดบริการให้ได้สำเร็จด้วยดีแล้ว ก็ไม่สามารถฝึกให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปไปออกกำลังกาย และเล่นเกมกีฬาเพื่อสุขภาพ หรือเล่นเกมกีฬาเพื่อการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในการจัดและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐาน กลุ่มเป้าหมายที่สำคัญมี 2 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษา ที่อยู่ในระบบการศึกษา

กลุ่มที่ 2 เยาวชนนอกระบบโรงเรียน ซึ่งมีช่วงอายุระหว่าง 12-25 ปี

สำหรับกลุ่มที่สามารถจัดส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานได้ดีที่สุด เพราะอยู่รวมตัวในระบบการศึกษาแล้วคือ นักเรียนในระบบการศึกษา โดยเฉพาะการประถมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาและกิจกรรมกีฬาเสริมหลักสูตร จะเป็นพื้นฐานสำคัญในการฝึกกิจกรรมออกกำลังกาย และกีฬา ซึ่งนักเรียนจะต้องสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน หลังจากจบการศึกษาออกไปปีละประมาณ 5 ล้านคน จึงแสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพในการฝึกอบรมเด็กประถมศึกษาในกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาจะต้องจัดให้ดีพอที่จะช่วยเด็กเหล่านี้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและกีฬา เพื่อให้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แต่กลับปรากฏว่าคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในระบบประถมศึกษาในปัจจุบันยังต่ำมาก สาเหตุหนึ่งมาจากขาดครูพลศึกษา ซึ่งชำนาญการในการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นผู้ฝึกอบรม

นอกจากนี้ในระดับมัธยมศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่มีค่านิยมเน้นการเรียนทางวิชาการเพื่อออกไปศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย จึงไม่สนใจกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาเท่าที่ควร และเมื่อนักเรียนบางส่วนสามารถต่อยอดได้ถึงระดับมหาวิทยาลัย กลับปรากฏว่ากิจกรรมพลศึกษามีได้บังคับไว้ในหลักสูตร นิสิต นักศึกษาส่วนใหญ่จึงขาดโอกาสในการฝึกกิจกรรมออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน จึงสะท้อนให้เห็นภาพรวมของนักเรียนมัธยมและนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขาดทักษะความรู้ และเจตคติที่ดี ไม่สามารถนำประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังออกจากระบบการศึกษาไปแล้ว เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่จึงมิได้สนใจในการออกกำลังกายและการกีฬาเพื่อสุขภาพ หรือเพื่อการแข่งขัน ซึ่งเห็นได้จากสังคมไทยในปัจจุบัน ประชาชนยังสนใจออกกำลังกายและเล่นกีฬากันน้อยมาก สำหรับเยาวชนนอกระบบการศึกษาซึ่งอยู่ในช่วงอายุไม่เกิน 25 ปี และมีจำนวนสูงถึงประมาณ 25 ล้านคนนี้เป็นประชากรกลุ่มใหญ่ที่รัฐต้องสนใจส่งเสริมให้เยาวชนเหล่านี้มีโอกาสได้พัฒนาด้านพละนามัยด้วยการเล่นกีฬาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุดจากกิจกรรมกีฬา แผนพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานจึงมีขอบเขตการพัฒนาทุกกลุ่มเป้าหมายทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน การพัฒนาทั้ง 2 ระบบ นี้มีวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแนวทางโดยส่วนรวมตามที่ได้กล่าวมาแล้วในบทนำสำหรับวัตถุประสงค์ เป้าหมาย แนวทาง และมาตรการในแต่ละระบบสามารถแยกพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาการกีฬาในระบบโรงเรียน

1.1 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อให้เล่นกีฬาและดูกีฬาเป็น
- 2) เพื่อให้มีสมรรถภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์
- 3) เพื่อให้เกิดคุณธรรม มีระเบียบวินัย และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
- 4) เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง
- 5) เพื่อให้มีทักษะและนิสัยในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาด้วยกิจกรรม

พลศึกษาเพื่อความสุขสนุกสนานและเพื่อสุขภาพ

1.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีบุคลิกภาพ ทักษะ และเจตคติดังนี้

1.2.1 ระดับก่อนวัยเรียน

- 1) สนใจในการเล่นและการออกกำลังกายเป็นประจำ
- 2) มีการเรียน มีทักษะพื้นฐานในการเคลื่อนไหวและทักษะกีฬาได้

อย่างถูกต้อง

- 3) สามารถแสดงพฤติกรรมในเรื่องของความมีระเบียบ วินัย และ

ความสามัคคี

1.2.2 ระดับประถมศึกษา

- เป็นหมู่คณะ
- 1) เกิดเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย การกีฬา และสนใจการเล่น
 - 2) ได้รับความสนุกสนานจากการเรียนและการเล่นกิจกรรมแบบพลศึกษา
 - 3) มีทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน กิจกรรมเข้าจังหวะ และทักษะที่จะนำไปสู่กิจกรรมกีฬาทั้งประเภทบุคคลและที่เล่นเป็นคณะ
 - 4) มีร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรง และสง่าผ่าเผย
 - 5) มีคุณลักษณะประจำตัวที่ดี โดยเฉพาะความมีน้ำใจนักกีฬา ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความรักหมู่คณะ ความสามัคคี และระเบียบวินัย

1.2.3 ระดับมัธยมต้น

- ทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
- และผู้คูที่ดี
- 1) มีทักษะในการกีฬาและกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ และสามารถนำ
 - 2) รู้และเข้าใจระเบียบข้อบังคับและกติกาการเล่นกีฬาเพื่อเป็นผู้เล่น
 - 3) มีคุณลักษณะประจำตัว โดยเฉพาะการเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความรักหมู่คณะ ความสามัคคี และระเบียบวินัย
 - 4) เห็นคุณค่าและมีนิสัยในการออกกำลังกายเป็นประจำจนเกิดเจตคติที่ดีและเล่นด้วยความปลอดภัยทั้งตนเองและผู้อื่น
 - 5) เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพทางกาย และสมรรถภาพทางจิต
 - 6) สามารถใช้วิจารณญาณในการเลือกและดัดแปลงกิจกรรมพลศึกษาเพื่อออกกำลังกายให้เหมาะสมกับสภาพและความสามารถของตนเพื่อเสริมสร้างและดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพและบุคลิกภาพ

1.2.4 ระดับมัธยมปลาย

- 1) มีความรู้ ทักษะ และสามารถใช้วิจารณญาณเลือกเล่นกีฬาและออกกำลังกายตามสภาพการณ์และระดับความสามารถของตน
- 2) มีคุณธรรม ได้แก่ ความมีน้ำใจนักกีฬา ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความยุติธรรม และสามารถนำคุณธรรมดังกล่าวนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี
- 3) เห็นคุณค่าของการกีฬาและนิยมในพฤติกรรมของผู้เล่นกีฬาและผู้คูกีฬาที่ดี

4) สามารถพัฒนาและรักษาสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจด้วยการ ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ

1.2.5 ระดับอุดมศึกษา

- 1) มีเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬา มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีระเบียบวินัย เสียสละเพื่อส่วนรวม และมีความสามัคคี
- 2) มีความรู้และเทคนิคในการเล่นกีฬาเพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ คุณธรรม จริยธรรม
- 3) มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

1.3 เป้าหมาย

- 1) พัฒนาหลักสูตรและการใช้หลักสูตรในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการสอนดีพอที่จะทำให้นักเรียนได้ประโยชน์สูงสุดจากกิจกรรมพลศึกษา
- 2) จูงใจให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา ได้ออกกำลังกาย และเล่นกีฬามากขึ้นใน เวลาว่างทั้งที่สถานศึกษาและที่บ้าน
- 3) ส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษาเกิดความเข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อการพลศึกษา

1.4 แนวทาง

- 1) พัฒนาหลักสูตรพลศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนวัยเรียนถึงอุดมศึกษา ให้มีความ ชัดเจนและต่อเนื่อง หรือเปิดเสรีในตัวเพื่อให้นักเรียน นิสิต นักศึกษามีประสบการณ์โดยตรงใน การออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่ถูกต้องอย่างพอเพียงและต่อเนื่อง
- 2) ปรับปรุงปริมาณและคุณภาพครู อาจารย์พลศึกษาและผู้สอนกีฬาให้สามารถ สอนพลศึกษาหรือฝึกกิจกรรมกีฬาให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา เกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี ต่อการออกกำลังกายและกีฬา ทั้งในขณะที่อยู่ในสถานศึกษาและจบการศึกษาไปแล้ว
- 3) ส่งเสริมให้สื่อมวลชนได้ผลิตรายการและเผยแพร่รายการฝึกอบรม และ สอนการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาขึ้นที่บ้านแก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา
- 4) ส่งเสริมให้มีการผลิตหรือประดิษฐ์อุปกรณ์กีฬาราคาถูกโดยใช้วัสดุท้องถิ่น และปรับให้เหมาะกับขนาดร่างกายของนักเรียน นิสิต นักศึกษาทุกระดับ
- 5) ส่งเสริมให้สถานศึกษาให้บริการด้านสถานที่ อุปกรณ์และผู้ฝึกสอนกีฬา เพื่อให้ครู อาจารย์ ตลอดจนนักเรียน นิสิต นักศึกษา และเยาวชนได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาได้ อย่างกว้างขวางและทั่วถึง
- 6) ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษามีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการพัฒนาการศึกษา ของชุมชน

7) ส่งเสริมให้ผู้บริหารเป็นผู้นำและเป็นแบบอย่างในเรื่องการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

1.5 มาตรการ

1.5.1 ระดับก่อนวัยเรียน

1) หน่วยงานที่จัดการศึกษาก่อนวัยเรียน กำหนดแนวทางในการจัดหลักสูตรพลศึกษาในระดับก่อนวัยเรียนให้เป็นกิจกรรมบังคับ โดยเน้นกิจกรรมการเคลื่อนไหว ขั้นพื้นฐาน การเคลื่อนไหวประกอบกับจังหวะเกม และการเล่นมากกว่าการออกกำลังกายหรือกีฬาอย่างเป็นระเบียบ

2) สร้างความเข้าใจระหว่างครู และผู้ปกครองในการสนับสนุนให้บุตรหลานได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาขั้นพื้นฐาน

1.5.2 ระดับประถมศึกษา

1) สร้างความเข้าใจแก่ผู้บริหาร โรงเรียนและผู้ปกครองให้จัดการศึกษาที่สมบูรณ์โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ และสังคม ควบคู่กับความเป็นเลิศทางสติปัญญา

2) ส่งเสริมการพัฒนาและการใช้หลักสูตรของโรงเรียน ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์และกิจกรรมการออกกำลังกายการกีฬาและตามขั้นตอนของการพัฒนาตามวัยและความต้องการของเด็ก

3) ส่งเสริมให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนพลศึกษาและการเล่นกีฬานอกเวลาเรียน รวมทั้งจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในและระหว่างโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) ส่งเสริมให้โรงเรียนจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้เด็กได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาในเวลาว่าง

5) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬาเสริมหลักสูตรนอกเวลาเรียนเพื่อให้เด็กนักเรียนได้ทดสอบความสามารถความสนใจของตนเอง

6) สนับสนุนให้มีการบรรจุครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาหรือในกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา

7) สนับสนุนการฝึกอบรมครูประถมศึกษาในโรงเรียนที่ไม่มีครูพลศึกษาให้มีความรู้และสอนวิชาพลศึกษาได้อย่างถูกต้องสำหรับเด็กนักเรียนทั่วไปและเด็กพิการด้อยโอกาส

8) ส่งเสริมผู้ปกครองให้ความร่วมมือสนับสนุนบุตรหลานให้ออกกำลังกายตามธรรมชาติและวัยของเด็ก

1.5.3 ระดับมัธยมศึกษา

- 1) พัฒนาหลักสูตรพลศึกษาในระดับมัธยมให้เชื่อมโยงกับระดับประถมศึกษา เพื่อให้เด็กได้มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
- 2) ส่งเสริมให้ครูพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถในเทคนิคการสอนพลศึกษามากยิ่งขึ้น
- 3) ส่งเสริมให้นักเรียนมัธยมศึกษาในส่วนภูมิภาคได้รับการพัฒนาหรือถ่ายทอดความรู้วิชาพลศึกษาและกีฬาจากสถาบันผลิตครูพลศึกษา
- 4) ส่งเสริมให้โรงเรียนมัธยมศึกษาจัดกิจกรรมพลศึกษานอกเวลาเรียนในรูปแบบต่าง ๆ ตามความพร้อมของแต่ละโรงเรียน
- 5) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันศึกษาจัดสถานที่และอุปกรณ์การกีฬาให้เพียงพอในการฝึกกีฬาขั้นพื้นฐาน

1.5.4 ระดับอุดมศึกษา

- 1) สนับสนุนให้ทุกสถาบันอุดมศึกษาจัดวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับในหลักสูตร อย่างน้อย 2 รายวิชา เพื่อให้บัณฑิต นักศึกษา ได้มีโอกาสเล่นกีฬาเพิ่มมากขึ้น
- 2) ส่งเสริมการจัดชมรมกีฬาเพื่อให้บัณฑิต นักศึกษา รวมตัวเล่นกีฬาในยามว่าง เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- 3) ส่งเสริมการจัดศูนย์ฝึกกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อให้บริการทั้งสถานที่ อุปกรณ์ และผู้ฝึกสอนแก่กลุ่มสนใจ
- 4) ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา และอาจารย์สนใจเล่นกีฬา และเล่นได้อย่างต่อเนื่องและถูกต้อง
- 5) ส่งเสริมให้สมาคมกีฬาต่าง ๆ มีส่วนร่วมสนับสนุนการฝึกกีฬาให้กับบัณฑิต นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา
- 6) สนับสนุนการอบรมอาจารย์พลศึกษาให้มีความรู้และเทคนิคในการฝึกอบรมกีฬา การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพ
- 7) ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดกิจกรรมกีฬาให้มากขึ้น
- 8) สนับสนุนให้มีหน่วยงานที่เทียบเท่าระดับกองในหน่วยงาน จัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา เพื่อทำหน้าที่จัดและประสานงาน ส่งเสริมกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 9) สนับสนุนให้บัณฑิต นักศึกษา และบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษามีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาขั้นพื้นฐานในท้องถิ่น

2. การพัฒนากีฬายาวชนนอกระบบโรงเรียน

2.1 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อให้เยาวชนมีประสบการณ์การออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่ถูกต้อง
- 2) เพื่อให้เยาวชนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการเล่นกีฬา มีโอกาสแสดงออกซึ่งความสามารถด้านกีฬาและอาจฝึกฝนจนสามารถยึดเป็นอาชีพได้
- 3) เพื่อให้เยาวชนมีการพัฒนาทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา
- 4) เพื่อสร้างความสามัคคี ระเบียบวินัย และความมีน้ำใจนักกีฬา
- 5) เพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาขั้นพื้นฐาน

2.2 เป้าหมาย

ให้เยาวชนนอกระบบโรงเรียนได้ออกกำลังกาย และเล่นกีฬาในเวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน จนกระทั่งสามารถกระทำได้เป็นประจำและสม่ำเสมอ โดยมีกระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม และกระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบ

2.3 แนวทาง

- 1) ส่งเสริมและเร่งรัดให้เยาวชนนอกระบบโรงเรียนเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อสุขภาพ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการรณรงค์และให้การส่งเสริมอย่างกว้างขวาง
- 2) สนับสนุนให้มีการจัดสร้างสนามกีฬาอเนกประสงค์หรือพัฒนาสถานที่สำหรับออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้มากที่สุด
- 3) ส่งเสริมให้มีการผลิตหรือประดิษฐ์อุปกรณ์กีฬาราคาถูกหรือใช้วัสดุท้องถิ่นเพื่อใช้ฝึกกีฬาขั้นพื้นฐาน

2.4 มาตรการ

2.4.1 การพัฒนาการกีฬาเยาวชนในส่วนกลาง

- 1) เร่งการประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นให้เยาวชนรู้โทษรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาและวิธีเล่นที่ถูกต้อง โดยใช้สื่อมวลชนทุกรูปแบบ
- 2) ส่งเสริมความร่วมมือจากภาคเอกชนเข้าร่วมจัดกิจกรรมกีฬาของชุมชน
- 3) ส่งเสริมให้สถาบันผลิตครูและบุคลากรพลศึกษาและสถาบันกีฬาจัดบริการฝึกกีฬาขั้นพื้นฐานให้กว้างขวาง โดยเฉพาะในบริเวณที่สถาบันหรือศูนย์ตั้งอยู่
- 4) สนับสนุนการอบรมวิทยากรของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการส่งเสริมการกีฬาให้รู้จักฝึกสอนขั้นพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 5) ส่งเสริมให้ผู้นำและผู้ประสานงานด้านกีฬาในแต่ละชุมชน

2.4.2 การพัฒนาการกีฬาเยาวชนในส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น

- 1) เร่งการประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นให้เยาวชนรู้คุณประโยชน์หรือโทษของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา และรู้วิธีที่ถูกต้องโดยใช้สื่อมวลชนทุกรูปแบบ
- 2) ส่งเสริมให้องค์กรระดับจังหวัด อำเภอ เทศบาล เมืองพัทยา และกรุงเทพมหานครรวมตัวจัดชมรมกีฬา หรือสโมสรกีฬาในท้องถิ่น
- 3) ส่งเสริมความร่วมมือจากภาคเอกชนเข้าร่วมจัดกิจกรรมกีฬาของชุมชน
- 4) สนับสนุนให้สถาบันผลิตครูและบุคลากรพลศึกษาและสถาบันศึกษาจัดบริการฝึกกีฬาขั้นพื้นฐานให้กว้างขวางในบริเวณที่สถาบันตั้งอยู่
- 5) สนับสนุนการอบรมวิทยากรอาสาสมัครประจำท้องถิ่นหรือวิทยากรของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการส่งเสริมกีฬาให้รู้จักฝึกสอนกีฬาขั้นพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 6) สนับสนุนให้หน่วยงานกีฬาที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาจัด โครงการส่งเสริมขั้นพื้นฐานทั้งในเมืองและชนบทให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 7) สนับสนุนการสร้างสนามกีฬาและพัฒนาสถานที่สำหรับออกกำลังกายและเล่นกีฬา รวมทั้งจัดให้มีอุปกรณ์ให้เพียงพอให้บริการแก่เยาวชน
- 8) ส่งเสริมให้หน่วยงานที่จัดการศึกษานอกโรงเรียนหรือพัฒนาเยาวชนโรงเรียน จัดเอกสาร หนังสือ รวมทั้งสื่อต่าง ๆ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายและกีฬาแก่เยาวชนนอกโรงเรียน

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพ

หลักการและเหตุผล

การพัฒนาคุณภาพของประชากรเพื่อนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีส่วนหนึ่ง ได้แก่ การทำให้มี “สุขภาพดีถ้วนหน้า” ซึ่งถือว่าเป็นเป้าหมายที่สำคัญอันดับแรก การมีสุขภาพดีถ้วนหน้าหมายถึง “สภาพการณ์ที่ประชากรทุกคนในประเทศมีภาวะสุขภาพอยู่ในระดับที่มีชีวิตอย่างมีคุณค่า ทั้งในทางเศรษฐกิจและสังคม สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตน” สิ่งสำคัญประการหนึ่งในการส่งเสริมสุขภาพของประชาชนก็คือ การกีฬา และกีฬานั้นต้องเป็นกีฬาหรือการละเล่นที่สนุก เพลิดเพลินเจริญใจ จึงจะให้ประโยชน์ต่อสุขภาพร่างกาย และจิตใจของประชาชนทุกเพศและทุกวัย ทั้งนี้ ควรมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ 2 ประการคือ

ประการแรก มุ่งเน้นให้เยาวชนและประชาชนได้รับประโยชน์และสร้างเสริมสุขภาพจากการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่ได้กระทำอยู่แล้ว

ประการที่สอง มุ่งส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนที่ยังไม่สนใจ หรือเห็นคุณค่าของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาได้ตื่นตัวและตระหนักถึงความสำคัญของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ

การพัฒนาการกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของเยาวชนและประชาชน โดยช่วยให้ได้รับความรู้ด้านเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาสุขภาพของตนเอง ทำให้เกิดความสนใจและตื่นตัวที่จะออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพมากขึ้น และสามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเป็นการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงานไปด้วย

การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอาจจำแนกได้ดังนี้

1. การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ เช่น การเดิน การวิ่ง และการเล่นกายบริหาร โดยทั่ว ๆ ไป การบริหารกายแบบเอโรบิกคานซ์ เป็นต้น
2. การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อส่งเสริมบุคลิกภาพและปรับปรุงทรวดทรงสัดส่วน หรือให้เกิดผลแก่ส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย โดยเฉพาะ เช่น การฝึกบริหารกาย การยกน้ำหนัก ฯลฯ
3. การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อความรื่นเริงตามประเพณี และวัฒนธรรม เป็นการออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ และเป็นการละเล่น ซึ่งสร้างความเพลิดเพลินสนุกสนานที่แสดงออกทางด้านประเพณีและวัฒนธรรม โดยสอดแทรกอยู่ในการประกอบอาชีพต่าง ๆ

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดแผนงานพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพของเยาวชนและประชาชนดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์

1) เพื่อปลูกฝังให้ประชาชนทุกเพศทุกวัย ได้รู้จักวิธีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างถูกวิธี มีความรู้และเข้าใจถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อป้องกันโรคและเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพ รวมทั้งสามารถระมัดระวังหรือป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬาต่าง ๆ

2) เพื่อพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และสังคม เสริมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ และจูงใจเยาวชนและประชาชนให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพที่ถูกต้อง

3) เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการดำเนินการในเรื่องการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพอย่างกว้างขวาง ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เยาวชนและประชาชนมีความสนใจและตื่นตัวที่จะออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพมากยิ่งขึ้น

2. เป้าหมาย

1) ให้เยาวชนและประชาชนสนใจและตื่นตัวในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาในเวลาว่างอย่างสม่ำเสมอ จนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ โดยมีกระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานหลักเป็นผู้รับผิดชอบ

2) ให้เยาวชนและประชาชนมีความรู้และเข้าใจถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพจนสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติเพื่อนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีและการมีสุขภาพดีถ้วนหน้า โดยมีกระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบ

3. แนวทาง

1) ส่งเสริมหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชนทุกระดับให้การสนับสนุนการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพทุกรูปแบบ

2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาสถานที่ออกกำลังกายและสนามกีฬาเมื่อให้เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาสออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพมากยิ่งขึ้น

3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักวิชาการและสถาบันต่าง ๆ จัดทำเอกสารและสื่อการสอนการอบรมเกี่ยวกับการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพสำหรับเยาวชนและประชาชน

4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้นำทุกระดับในทุกสาขาอาชีพได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬา และช่วยเผยแพร่ประโยชน์ของการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ เพื่อจูงใจให้เยาวชนและประชาชนมีความสนใจและตื่นตัวที่จะออกกำลังกายและเล่นกีฬาตามแบบอย่างที่ต้อง

5) ส่งเสริมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ โดยเน้นด้านพละนาถัย ความรึนเรึง และความพึงพอใจแก่เยาวชนและประชามากกว่าเพื่อการแข่งขันอย่างเอาจริงเอาจ้ง

6) ให้นำหน่วยงานที่มีหน้าที่หรือเกี่ยวข้องในการส่งเสริมการพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพดำเนินงานพัฒนาโดยให้มีการแบ่งกลุ่มเป้าหมายตามระดับอายุสำหรับการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา

7) ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักวิชาการและสถาบันต่าง ๆ ค้นคว้าศึกษาและวิจัยทางด้านโภชนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อเสริมสร้างสุขภาพกำหนดรูปแบบการออกกำลังกายและวิธีการเล่นกีฬาที่เหมาะสม

8) ให้สถาบันทางการกีฬาของทางราชการและสถาบันภาคเอกชนเป็นสถาบันหลักในการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพ

4. มาตรการ

4.1 สถาบันทางการศึกษา

1) ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา และบุคลากรในสถานศึกษาเห็นความสำคัญของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ

2) พัฒนารูปแบบของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เพื่อสุขภาพสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเยาวชน

3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาเป็นผู้นำในการรณรงค์ส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ

4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันการศึกษาให้บริการทางวิชาการจัดกิจกรรมสถานที่และอุปกรณ์การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาแก่ชุมชน

5) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันการศึกษาจัดตั้งชมรมกีฬาต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ

4.2 สถาบันทางการปกครอง

1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมช่วยสร้างสนามกีฬาหรือสถานที่ออกกำลังกายอย่างง่าย ๆ ตลอดจนสถานที่เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพเป็นกิจกรรมของชุมชน โดยให้สอดคล้องกับศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน

3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกลุ่มผู้สนใจการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ เพื่อเป็นแหล่งกลางในการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจที่จะออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งเพื่อให้ผู้สนใจได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ

4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ จัดให้มีสถานที่รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอเพื่อให้ข้าราชการและพนักงานออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพิ่มมากขึ้น

5) ยกย่องและสร้างค่านิยมในการทำงานที่มีการออกกำลังกายพร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนและรณรงค์ให้ประชาชนได้ดำเนินวิถีชีวิตที่มีการออกกำลังกายตามโอกาสอันสมควร เช่น การเดิน วิ่ง จักรยานไปทำงาน หรือการทำงานบ้านด้วยตนเอง

4.3 สถาบันทางทหาร

1) สนับสนุนนักกีฬาที่มีชื่อเสียงให้เป็นแบบอย่างที่ดีในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ

2) จัดหาวิทยากรผู้มีความรู้ด้านกีฬานิตต่าง ๆ มาเป็นผู้อบรมและสาธิตการเล่นกีฬานิตต่าง ๆ

3) ส่งเสริมผู้นำทางกีฬาให้สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

4) จัดหาอุปกรณ์และสนามกีฬาให้เพียงพอสำหรับบุคลากรในกองทัพ และให้บริการกับหน่วยงานอื่น

5) ใช้การกีฬาเป็นสื่อให้นำบุคลากรในกองทัพรู้คุณค่าของความกล้าหาญ ความแข็งแรง ความอดทน การเสียสละ โดยยึดหลัก “นักกีฬาที่แข็งแรงจะเป็นนักรบที่แข็งแกร่งในทุกยุทธภูมิ”

6) จัดให้มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายของบุคลากรในกองทัพอยู่เสมอ

4.4 สถาบันทางการแพทย์และสาธารณสุข

1) ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาอบรมทางการแพทย์และสาธารณสุขโดยเพิ่มเติมเนื้อหาเกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ

2) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยในเรื่องอาชีวอนามัยและอุปกรณ์ที่เหมาะสมในการทำงาน เพื่อให้มีลักษณะของการออกกำลังกายที่ถูกต้องตามสุขลักษณะ

3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขตระหนักถึงความสำคัญของการออกกำลังกายว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการเสริมสร้างคุณภาพ ทั้งมีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาโดยเป็นแบบอย่าง และสามารถถ่ายทอดแนวคิดและจิตใจประชาชนให้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพมากขึ้น

4) สนับสนุนสถานพยาบาล จัดให้มีสถานที่พักผ่อนผู้ป่วยอย่างเพียงพอและในสถานพักผ่อนเหล่านั้นควรมีการนำหลักการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพมาใช้อย่างกว้างขวาง

5) สนับสนุนให้บุคลากรการแพทย์แผนโบราณ ได้มีส่วนสนับสนุนการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อการรักษา การป้องกันและการฟื้นฟูสุขภาพ

6) ส่งเสริมให้บุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ให้บริการในการตรวจสุขภาพ ทดสอบสมรรถภาพ และกำหนดรูปแบบวิธีออกกำลังกายที่เหมาะสมกับเพศและสภาพร่างกายของผู้เล่น

4.5 สถาบันทางการกีฬา

1) ศึกษาค้นคว้า วิจัยเพื่อให้ได้รูปแบบของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพอย่างง่ายและได้ผลดี เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรทางการกีฬาให้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพอนามัย และการป้องกันโรคและอุบัติเหตุจากการเล่นกีฬา รวมทั้งการให้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นที่เกิดจากการออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่ไม่ถูกวิธี

2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตอุปกรณ์การเล่นกีฬาแบบต่าง ๆ จากวัสดุภายในประเทศ และจัดหาให้มีอุปกรณ์การเล่นกีฬาอย่างพอเพียง

3) รณรงค์ให้มีการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพที่สนุกสนาน เพลิดเพลินและเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น การเล่นเกม การเดินทางไกล ฯลฯ

4) อบรมครูฝึกกีฬาอาสาสมัครเพื่อให้มีวิทยากรแนะนำการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อสุขภาพเยาวชนและประชาชนอย่างพอเพียง

5) สนับสนุนนักกีฬาที่มีชื่อเสียงประเภทต่าง ๆ เป็นแบบอย่างที่ดี โดยให้ความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการเล่นกีฬาของตนไปเผยแพร่ให้เยาวชน และประชาชนได้นำไปใช้ในการพัฒนาสุขภาพของตนเองด้วยการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย

6) สนับสนุนให้มีการจัดสร้างสนามกีฬาหรือสถานที่ในการเล่นกีฬาและพักผ่อนหย่อนใจ ให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นและเป็นไปอย่างประหยัด

4.6 สถาบันทางศิลปวัฒนธรรม

- 1) พัฒนาศิลปะการบันเทิงและศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวในรูปแบบต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬา
- 2) สนับสนุนให้มีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมและศาสนาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพมาเผยแพร่ให้ประชาชนได้เกิดความรู้ทรา และนำไปปฏิบัติในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพตามความสนใจ
- 3) สนับสนุนให้ประชาชนสนใจในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทย โดยใช้ดนตรี เพลง วรรณคดี ประวัติศาสตร์และอื่น ๆ เป็นสื่อร่วมด้วย
- 4) พื้นฟูและอนุรักษ์ การละเล่นพื้นเมือง และกีฬาพื้นเมือง เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ
- 5) ส่งเสริมให้ชุมชนได้ใช้สถานที่ของวัดในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

4.7 สถาบันภาคเอกชน

- 1) ส่งเสริมและสนับสนุนในองค์กรภาคเอกชนดำเนินการและมีส่วนในการสนับสนุนหรือรณรงค์การพัฒนาสุขภาพอนามัยของประชาชน โดยการสร้างจิตสำนึกในเรื่องการรับประทานอาหารที่เหมาะสม การมีวิถีชีวิตที่ดี มีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่ถูกต้อง
- 2) ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรภาคเอกชนให้จัดสร้างสถานที่เล่นกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เพื่อใช้ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพอย่างกว้างขวาง
- 3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานภาคเอกชน เช่น บริษัท ห้างร้าน โรงงานให้ความสำคัญต่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของพนักงานและคนงาน โดยจัดให้มีบุคลากรให้คำแนะนำในการเล่นกีฬา
- 4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการแนะนำ เรื่องการกีฬาเพื่อสุขภาพแก่เยาวชนและประชาชนในรูปของชมหรือสโมสรที่เป็นระบบ โดยการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรประชาชนในท้องถิ่น

แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการแข่งขัน

หลักการและเหตุผล

การพัฒนาการกีฬาของชาตินั้น นอกจากจะส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปได้ออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อประโยชน์ทางด้านสุขภาพพลานามัยและสร้างพื้นฐานการกีฬาให้แก่ประชาชนอย่างกว้างขวางแล้ว การส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ จะเป็นมาตรการสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะเชื่อมต่อการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้เด็ก เยาวชนและประชาชนได้ทดสอบความสามารถทางการกีฬาของตนเองอย่างสม่ำเสมอ และพยายามพัฒนาทักษะในการเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขันแบบสมัครเล่นและชิงความเป็นเลิศหรือเพื่อเป็นอาชีพต่อไปได้

นอกจากนั้น การพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขันยังเป็นมาตรการสำคัญที่จะกระตุ้นความสามัคคีความมีระเบียบวินัย ความรักชาติ และเสริมสร้างสัมพันธไมตรีอันดีในระหว่างนานาชาติได้เป็นอย่างดีอีกด้วย การส่งเสริม และพัฒนาการกีฬาเพื่อการแข่งขันจึงมิได้มุ่งที่จะพัฒนานักกีฬาเพื่อชิงความเป็นเลิศเพียงอย่างเดียว หากมุ่งเพื่อขยายผลการกีฬาขั้นพื้นฐานของประชาชนและมุ่งพัฒนาจริยธรรมและคุณธรรมในวงการกีฬาเพื่อการแข่งขัน และนำไปสู่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติที่จะรับผิดชอบต่อสังคม ประเทศชาติเป็นส่วนรวมในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดแผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการแข่งขันไว้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์

1) เพื่อเป็นการส่งเสริมและเชื่อมต่อการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานและการกีฬาเพื่อสุขภาพ โดยให้เด็ก เยาวชน และประชาชนได้ทดสอบความสามารถทางการกีฬาของตนเองอย่างสม่ำเสมอ และพยายามพัฒนาทักษะในการเล่นกีฬาเพื่อชิงความเป็นเลิศในระยะต่อไป

2) เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานและปรับปรุงมาตรฐานในการพัฒนาบุคลากร สถานที่และอุปกรณ์ เพื่อการแข่งขันกีฬาภายในประเทศทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติและนานาชาติ

3) เพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์กีฬาพื้นเมือง โดยจัดให้มีการแข่งขันในระดับต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

4) เพื่อดำเนินมาตรการต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การพัฒนาการแข่งขันกีฬาบางชนิด ซึ่งมีแนวโน้มที่จะเป็นกีฬาอาชีพได้ ให้เป็นกีฬาอาชีพ

5) เพื่อสนับสนุนให้มีการจัดตั้งและขยายชมรม สมาคมกีฬาออกไปให้แพร่หลายทั้งในและชนบท

6) เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีอันดีและเชิดชูเกียรติของท้องถิ่นในการแข่งขันระดับท้องถิ่นและชาติ และเสริมสร้างสัมพันธ์ไมตรีอันดีและเชิดชูเกียรติภูมิของชาติในการแข่งขันกีฬา ระหว่างประเทศ

7) เพื่อเป็นการเตรียมการให้พร้อมทั้งในด้านนักกีฬา ผู้ตัดสิน อุปกรณ์ และสถานที่ให้สามารถเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป

2. เป้าหมาย

1) ส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนจัดตั้งชมรมหรือสโมสรกีฬาเพื่อให้เป็นหน่วยปฏิบัติในการส่งเสริมและพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขันให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

2) ส่งเสริมให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจัดการแข่งขันกีฬาภายในให้กว้างขวางยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการกีฬาและเสริมสร้างความสามัคคี

3) จัดให้มีการแข่งขันกีฬาประจำปีภายในประเทศระดับต่าง ๆ เช่น การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ กีฬาชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย กีฬากองทัพไทย กีฬาเยาวชนแห่งชาติ และการแข่งขันกีฬาของสถาบันการศึกษา หน่วยราชการ องค์การและสมาคมกีฬา ฯลฯ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมและยกมาตรฐานการกีฬาของชาติให้สูงขึ้น

4) จัดการแข่งขันและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ ได้แก่การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ กีฬามหาวิทยาลัยโลก กีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน กีฬานักเรียนอาเซียน กีฬานักเรียนเอเชีย กีฬาทหารระหว่างประเทศ ฯลฯ รวมทั้งส่งเสริมการเข้าร่วมการแข่งขันของสมาคมหรือสหพันธ์กีฬาระหว่างประเทศ

5) ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาในกีฬานิกิตต่าง ๆ เพิ่มขึ้น รวมทั้งส่งเสริมการอนุรักษ์และจัดการแข่งขันกีฬาพื้นเมืองของไทยให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

6) เร่งผลิตและพัฒนา นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินและแพทย์สำหรับการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาและคัดเลือกนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน โดยมุ่งเน้นเป็นพิเศษในชนิดกีฬาที่นักกีฬาไทยมีโอกาสชิงความเป็นเลิศได้มากที่สุด เช่น กีฬามวย กระดาน โต้คลื่นมีเรือใบ โบว์ลิ่ง ยิงปืน ตะกร้อ สνούกเกอร์ เรือใบ กรีฑา ฟุตบอล วัยน้ำ ยิมนาสติก และยกน้ำหนัก ฯลฯ

7) จัดสร้างสนามกีฬาสมบูรณ์แบบซึ่งประกอบด้วยยิมเนเซียม สนามกีฬาพร้อมด้วยลู่วิ่งและลาน และสระว่ายน้ำให้มีเพิ่มขึ้นในแต่ละเขตการกีฬา เขตละ 4 สนาม และพัฒนาสนามกีฬาสมบูรณ์แบบในเมืองหลักและสถาบันที่มีความพร้อมให้เป็นสนามกีฬามาตรฐานเพื่อการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ เมื่อสิ้นระยะเวลาของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 โดยมีการกีฬา

แห่งประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย และทบวงมหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบ

8) จัดตั้งศูนย์วัสดุและอุปกรณ์กีฬาในทุกจังหวัด เพื่อการแลกเปลี่ยนให้เช่าหรือให้ยืม รวมทั้งมุ่งส่งเสริมการผลิตอุปกรณ์การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาราคาถูกและมีคุณภาพ เมื่อสิ้นระยะเวลาของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 โดยมีกีฬาแห่งประเทศไทยกระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบ

9) ส่งเสริมการพัฒนาทางวิชาการด้านการกีฬา เพื่อให้มีการศึกษาวิจัยการผลิตหนังสือ เอกสารและสื่อการสอนอื่น ๆ สำหรับใช้ในการพัฒนาการออกกำลังกาย และการฝึกสอนกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ

3. แนวทาง

1) ส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขัน และการเข้าร่วมการแข่งขันทั้งภายในและภายนอกประเทศเป็นไปตามลำดับนับตั้งแต่การแข่งขันกีฬาภายในของแต่ละท้องถิ่น กีฬาระหว่างหน่วยงาน กีฬาเขต และกีฬาระหว่างประเทศ โดยมุ่งเน้นให้มีการกำหนดกฎการแข่งขันทะกีฬาระเภทต่าง ๆ ในประเทศอย่างเป็นระบบ

2) การคัดเลือกนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมในการแข่งขัน จะต้องมีการพิจารณาในการเฟ้นหาตัวนักกีฬาที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง จริงจัง และให้มีการกำหนดมาตรการและแนวทางในการจำแนกนักกีฬาในการแข่งขันแต่ละระดับของการแข่งขันไว้ให้ชัดเจน

3) มุ่งเน้นการพัฒนาการกีฬาเพื่อการแข่งขันให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยปรับปรุงปริมาณคุณภาพ และการประสานผลประโยชน์ร่วมกันในการพัฒนาบุคลากร อุปกรณ์ สถานที่ วิชาการและเทคโนโลยีทางการกีฬา

4) ส่งเสริมการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพของนักกีฬา โดยเฉพาะในด้านโภชนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างจริงจัง

5) ให้ทุกกระทรวง ทบวง กรม ให้การส่งเสริมการกีฬาทุกด้าน โดยถือว่าการปฏิบัติงานในหน้าที่ และให้หน่วยงานของรัฐส่งเสริมให้ข้าราชการพนักงานมีการเล่นกีฬาอย่างแพร่หลาย

6) ส่งเสริมและประสานความร่วมมือจากเอกชนให้มาสนับสนุนการจัดการแข่งขันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อเกียรติภูมิของชาติ

7) ส่งเสริมให้มีสมาคมกีฬาอาชีพในชนิดกีฬาต่าง ๆ มากขึ้น และเป็นสถาบันที่มีเอกภาพสามารถดำเนินงานควบคุม กำกับ ดูแลการแข่งขัน กติกา นักกีฬา และสวัสดิการของนักกีฬา และผู้ฝึกสอนซึ่งทำชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติโดยส่วนรวม

4. มาตรการ

การส่งเสริมกีฬาภายในหน่วยงาน

- 1) ให้มีการเผยแพร่การเล่นกีฬาและออกกำลังกายอย่างกว้างขวาง โดยคำนึงถึงความสอดคล้องในด้านความสนใจ ความถนัด เวลาว่าง และสภาพร่างกายของผู้ร่วมกิจกรรมรวมทั้งให้เน้นการเล่นกีฬาที่เป็นทีมให้มากยิ่งขึ้น
- 2) ให้หน่วยราชการ สถาบันศึกษา จังหวัด อำเภอ และหน่วยการปกครองท้องถิ่นจัดให้มีแผน และการดำเนินงานจัดการแข่งขันกีฬาภายในขึ้น
- 3) ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาความดีความชอบ และให้ความช่วยเหลือในด้านสวัสดิการต่าง ๆ แก่นักกีฬาที่ทำชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ โดยให้หน่วยราชการทุกแห่งเป็นผู้ริเริ่มปฏิบัติ
- 4) ส่งเสริมให้หน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชนสนับสนุนให้ข้าราชการและพนักงานในสังกัดที่เป็นนักกีฬาหรือผู้ฝึกสอนในการเก็บตัวฝึกซ้อมและฝึกสอนเพื่อการแข่งขันกีฬา ตามที่สมาคม หรือองค์กรกีฬาของรัฐขอความร่วมมือมาโดยถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการหรืองาน
- 5) ส่งเสริมให้หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจมีหรือจัดงบประมาณและบุคลากรสนับสนุนกีฬาภายในหน่วยงานและรวมถึงการจัดสร้างสถานกีฬาและอุปกรณ์กีฬา ซึ่งอาจใช้ในหน่วยงานเองหรือแก่ประชาชนทั่วไป

การแข่งขันชิงความเป็นเลิศ

- 6) ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา สมาคมกีฬาต่าง ๆ เป็นหน่วยงานหลักจัดให้มีกิจกรรมการแข่งขันกีฬาให้มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ให้นักกีฬาได้มีโอกาสเพิ่มพูนประสบการณ์จากการแข่งขันกีฬาอย่างสม่ำเสมอ
- 7) เน้นให้มีการคัดเลือกชนิดกีฬา และนักกีฬาที่มีศักยภาพสูงสุดในการแข่งขันตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติและนานาชาติ โดยส่งเสริมให้มีการกระทำอย่างต่อเนื่องและจริงจัง
- 8) ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกับคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยและสมาคมกีฬา พิจารณากำหนดคุณสมบัตินักกีฬาในชนิดกีฬาและระดับการแข่งขันต่าง ๆ เป็นแนวทางในการคัดเลือกนักกีฬาในระดับชาติและระหว่างประเทศ
- 9) สนับสนุนให้นักกีฬาที่เป็นนักเรียนหรือนักศึกษา นิสิต สามารถย้ายสถานศึกษามาศึกษาในสถาบันที่เหมาะสมกับการเตรียมการฝึกซ้อมเพื่อการแข่งขัน
- 10) ให้สถานศึกษาเปิดรับนักกีฬา (ระดับชาติ) โดยให้สิทธิพิเศษแก่นักกีฬาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

- 11) ให้ส่งเสริมให้หน่วยงานของภาครัฐบาลและเอกชนให้สิทธิพิเศษในการรับนักกีฬาเข้าทำงาน
- 12) ให้มีการสำรวจและจัดอัตรากำลังผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินและผู้นำทางการกีฬาให้เพียงพอและกระจายอยู่อย่างทั่วถึง โดยสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน
- 13) จัดให้มีการอบรม สัมมนาบุคลากรทางการกีฬา เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพอย่างเต็มที่
- 14) ให้มีการผลิตและฝึกอบรมบุคลากรทางเวชศาสตร์การกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬาให้กระจายอยู่อย่างทั่วถึงทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- 15) ให้มีการพัฒนาและส่งเสริมจริยธรรมในการแข่งขันกีฬาทั้งในด้านเจ้าหน้าที่ผู้ชมและผู้เล่น โดยให้มีการกำหนดโทษสำหรับผู้ประพฤติไม่เหมาะสมให้รุนแรงหรือเข้มงวดยิ่งขึ้น
- 16) ให้มีการจัดตั้งศูนย์วัสดุและอุปกรณ์กีฬา เพื่อการแลกเปลี่ยนให้เช่าและให้ยืมอย่างเพียงพอสำหรับท้องถิ่นต่าง ๆ ทุกจังหวัด
- 17) ส่งเสริมเอกชนให้มีการผลิตอุปกรณ์กีฬาที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและราคาถูกรวมทั้งส่งเสริมให้มีการจัดประกวดวัสดุอุปกรณ์ทางการกีฬาที่ผลิตภายในประเทศ
- 18) ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาสำรวจ สร้าง ซ่อมแซม ปรับปรุงและให้บริการสถานที่เล่นหรือแข่งขันกีฬา โดยให้จัดทำแผนการดำเนินงานเป็นขั้นตอนให้ชัดเจน
- 19) ส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ การพัฒนาทางวิชาการ
- 20) ให้หน่วยงานทางการกีฬาเป็นศูนย์กลางประสานงานเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ การแปลเอกสารเพื่อเผยแพร่ ตลอดจนแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญ ผู้ฝึกสอน และผู้นำทางการกีฬา
- 21) ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาประสานงานในการวางแผนการสำรวจการพัฒนาและผลิตเอกสารและสื่อการสอนตำราวิชาการกีฬารวมถึงการวิจัย โดยขอความร่วมมือจากหน่วยงานทางวิชาการต่าง ๆ รวมทั้งภาคเอกชน
- 22) ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาประสานงานกับกระทรวงสาธารณสุขกระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยราชการอื่นที่เกี่ยวข้องในการวางแผน และดำเนินการเรื่องโภชนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนาขนาด รูปร่าง ชีพความสามารถของเยาวชนในการเล่นกีฬา

แผนพัฒนาโภชนาการกับการกีฬา

หลักการและเหตุผล

โภชนาการเป็นวิทยาศาสตร์แขนงหนึ่งที่ว่าด้วยความสำคัญของอาหารที่มีต่อร่างกาย หรือประโยชน์ของอาหารที่มีต่อร่างกาย ซึ่งมีสารอาหารต่าง ๆ ที่ให้ประโยชน์ต่อร่างกาย ประกอบด้วยคาร์โบไฮเดรต ไขมัน โปรตีน วิตามิน แร่ธาตุ และน้ำ สำหรับการพัฒนาสุขภาพอนามัย โดยเฉพาะในด้านโภชนาการนั้น ได้มีแผนที่อยู่ในการพัฒนาประชากรอีกส่วนหนึ่งอยู่แล้ว ในแผนนี้จึงเน้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโภชนาการเพื่อการกีฬาเป็นสำคัญ

ในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายนั้น ผู้เล่นจำเป็นต้องใช้แรงงานหรือพลังงานสูงกว่าปกติ ซึ่งจะได้จากการเผาผลาญสารอาหารที่ให้พลังงาน ซึ่งได้แก่ คาร์โบไฮเดรต ไขมัน และโปรตีน และจะมีวิตามิน แร่ธาตุ และน้ำ เป็นองค์ประกอบในการก่อให้เกิดพลังงาน และเสริมสร้างกล้ามเนื้อให้แข็งแรงอยู่เสมอ ปริมาณของพลังงานที่ต้องการขึ้นอยู่กับชนิดของกีฬาและระยะเวลาของการออกกำลังกาย กีฬาบางชนิดต้องการควบคุมน้ำหนักตัวก็ต้องจำกัดพลังงาน กีฬาบางชนิดต้องการพลังงานจำนวนมาก เช่น มวยปล้ำ ยกน้ำหนัก หรือผู้เล่นกีฬาที่ต้องฝึกซ้อมเป็นเวลานาน เช่น วิ่งมาราธอน เป็นต้น ดังนั้น ในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย ผู้เล่นกีฬาจึงจำเป็นต้องได้รับสารอาหารต่าง ๆ เพิ่มขึ้นกว่าในปริมาณที่ควรได้รับในแต่ละวัน ซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทของกีฬาหรือการออกกำลังกายและยังขึ้นอยู่กับวัยและเพศของแต่ละบุคคลด้วย จึงจำเป็นต้องให้ผู้เล่นกีฬาได้รับโภชนาการให้เหมาะสมกับช่วงระยะเวลาในการเล่นกีฬา เช่น ก่อนการแข่งขันและในเวลาที่ทำการแข่งขัน รวมทั้งส่งเสริมการบริโภคอาหารที่เหมาะสมแก่ผู้ออกกำลังกายและนักกีฬาโดยทั่วไป เพื่อให้ร่างกายมีการใช้พลังงานอย่างถูกต้องและเพียงพอและเหมาะสมกับประเภทของกีฬาที่เล่น

1. วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อให้ผู้เล่นกีฬาได้รับโภชนาการที่เหมาะสม มีขนาดร่างกายและพลังแรงงานเหมาะสมกับประเภทของการออกกำลังกายหรือกีฬาที่เล่น โดยมีระบบการทำงานของร่างกายที่เป็นปกติ และมีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์
- 2) เพื่อให้องค์กรภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ผู้เล่นกีฬาและประชาชนได้ตระหนักถึงความสำคัญของโภชนาการกับการกีฬา

2. เป้าหมาย

- 1) ให้องค์กรภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาส่งเสริมหรือเผยแพร่ให้มีการจัดอาหารให้ผู้เล่นกีฬาอย่างถูกต้อง

2) ให้องค์กรภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาส่งเสริมให้นักกีฬา ได้มีการบริโภคอาหารซึ่งมีสารอาหารเหมาะสมกับวัย เพศ และประเภทของกีฬา

3. แนวทาง

1) รมรณรงค์ให้ความรู้ทางโภชนาการแก่นักกีฬา ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและประชาชนเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบริโภคของนักกีฬาให้ถูกต้องตามหลักโภชนาการ

2) สนับสนุนให้มีการบรรจุเรื่องโภชนาการกับการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายไว้ในหลักสูตรการเรียน การสอน ในทุกระดับ เพื่อให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาได้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโภชนาการกับการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายอย่างถูกต้อง

3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาได้มีการให้คำแนะนำ และให้ความรู้เรื่องโภชนาการกับการกีฬาให้แก่ผู้ที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึง

4. มาตรการ

1) รมรณรงค์ส่งเสริมให้ความรู้ด้านโภชนาการกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้แก่ครู ผู้ปกครอง เยาวชน และประชาชน เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบริโภคให้ถูกต้องตามหลักโภชนาการกับการกีฬา

2) ส่งเสริมให้องค์กรทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับการกีฬาได้ตระหนักถึงความสำคัญและให้การสนับสนุนให้นักกีฬาได้บริโภคอาหารที่ให้พลังงานเพียงพอกับขนาดร่างกาย เพศ วัย และประเภทของกีฬาที่เล่น

3) ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนผู้ที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาได้บริโภคอาหารซึ่งมีสารอาหารที่ให้พลังงานเพียงพอกับประเภทของการออกกำลังกายและกีฬาที่เล่น ทั้งในช่วงระยะเวลาก่อนการแข่งขันและขณะที่มีการแข่งขัน

3) สนับสนุนให้มีการบรรจุวิชาด้านโภชนาการกับการกีฬาไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนในทุกระดับคือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา เพื่อให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา มีความรู้และมีความเข้าใจอย่างถูกต้องในเรื่องของโภชนาการกับการกีฬา

แผนพัฒนาการบริหารและองค์กรในการพัฒนาการศึกษา

หลักการและเหตุผล

องค์กรการศึกษาในปัจจุบันมีหลายรูปแบบ ซึ่งตั้งขึ้นเพื่อดำเนินงานตามแนวทางของตนเอง ทำให้ขาดเอกภาพ การบริหารการศึกษาขององค์กรเหล่านี้จึงค่อนข้างเป็นเอกเทศ และนอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการส่งเสริมกีฬาเพื่อการแข่งขันเป็นหลัก จนละเลยการส่งเสริมการกีฬาขั้นพื้นฐานและการกีฬาเพื่อสุขภาพให้แพร่หลายอย่างกว้างขวางได้เท่าที่ควร จึงอาจกล่าวได้ว่าการบริหารการศึกษาในระยะที่ผ่านมาไม่สามารถบรรลุตามเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพของประชากรอย่างแท้จริง ทั้งนี้เนื่องจากยังไม่มีแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ และระบบการประสานงานระหว่างองค์กรบริหารการศึกษาต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การกำหนดนโยบาย และโครงการ รวมตลอดจนการแก้ปัญหาและพัฒนาการกีฬาร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ส่วนใหญ่นี้เป็นปัญหาพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารองค์กรซึ่งมีความสำคัญและไม่อาจแก้ไขได้โดยวิธีการเฉพาะหน้าในระยะสั้น แต่จะต้องอาศัยระยะเวลาการทำความเข้าใจและความร่วมมือจากทุกฝ่ายอย่างจริงจัง

จากประเด็นปัญหาดังกล่าว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับปรุงการบริหารและการจัดองค์กรในการพัฒนาการศึกษาของประเทศให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติซึ่งได้จัดทำขึ้นเป็นครั้งแรก โดยระดมกำลังทุกฝ่ายทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการกีฬาอย่างมีระบบ ครบวงจร และประสานสอดคล้องในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้เกิดการผนึกกำลังในการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1. วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อให้การพัฒนาการศึกษาของชาติมีเอกภาพ
- 2) เพื่อช่วยให้องค์กรกีฬาต่าง ๆ สามารถกำหนดขอบเขตหน้าที่ของตนให้ชัดเจนและสามารถประสานการดำเนินงานกับองค์กรอื่น ๆ รวมทั้งให้การสนับสนุนซึ่งกันและกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) เพื่อให้การประสานนโยบาย แผนงาน โครงการและงบประมาณในการดำเนินการพัฒนาการศึกษาของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสอดคล้องสนับสนุนซึ่งกันและกัน ในอันที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ นโยบายและเป้าหมายของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ

2. เป้าหมาย

เพื่อวางรูปแบบการบริหารให้ประสานและเป็นประโยชน์ในการผนึกความร่วมมือและการประสานงานกันระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชนอย่างเป็นระบบครบวงจร และมีประสิทธิภาพในการบริหารงานพัฒนาการกีฬาของประเทศ

3. แนวทาง

1) ส่งเสริมการใช้ประโยชน์องค์กรที่เกี่ยวข้องซึ่งมีอยู่เดิมให้มากที่สุด และสนับสนุนให้มีการจัดตั้งองค์กรใหม่ขึ้นตามความจำเป็น

2) ส่งเสริมการใช้ระบบแผนงานเป็นหลักในการดำเนินงาน โดยให้แต่ละแผนงานครอบคลุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในลักษณะเป็นระบบครบวงจร ซึ่งจะก่อให้เกิดการประสานงานและเอกภาพในการบริหารการพัฒนา

3) ส่งเสริมให้องค์กรกลางทำหน้าที่กำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนาการกีฬาของชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารขององค์กรกีฬาต่าง ๆ ทั้งในด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยยึดแนวทางตามกรอบของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

4) สนับสนุนและส่งเสริมให้รัฐวิสาหกิจและเอกชนเข้ามามีบทบาทเพิ่มมากขึ้นในกระบวนการบริหารการพัฒนาการกีฬาของชาติ

5) เพิ่มประสิทธิภาพในการประชาสัมพันธ์ โดยเน้นถึงความสนใจของกลุ่มเป้าหมายให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการกีฬาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

4. มาตรการ

1) ส่งเสริมให้คณะกรรมการกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรกลางที่มีบทบาทสำคัญและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในการกำหนดนโยบายและวางแนวทางการพัฒนาการกีฬาของชาติ โดยปรับปรุงให้มีองค์ประกอบของคณะกรรมการที่เหมาะสม ส่งเสริมให้คณะกรรมการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกีฬาแห่งประเทศไทย ในด้านการจัดทำแผน การประสานงานดำเนินงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน การกำกับควบคุมและติดตามการดำเนินงานตามนโยบาย มาตรการและแผน ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริมให้สำนักงานคณะกรรมการเป็นหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริงในการปฏิบัติงานตามหน้าที่

2) ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยรับผิดชอบในการประสานการจัดทำแผนหลักในการพัฒนาการกีฬาและแผนปฏิบัติการในส่วนที่ไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเครื่องมือสนับสนุนของรัฐในการบริหารการพัฒนาการกีฬา การพัฒนาทรัพยากรทางการกีฬา การพัฒนาระบบข้อมูลเพื่อพัฒนาการกีฬา และการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชน

- 3) ให้ส่วนราชการหลักซึ่งมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการศึกษา จัดทำแผนปฏิบัติการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามกรอบและแนวทางของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ
- 4) ให้จังหวัดจัดทำแผนหลักการพัฒนาการศึกษาจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวง ทบวง กรม และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติโดยให้คณะกรรมการการศึกษาแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนดวิธีการ ขั้นตอน กรอบนโยบายและแนวทางการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน
- 5) ในการจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อพัฒนาการศึกษาให้สำนักงานประมาธิบดีแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด และแผนปฏิบัติการการศึกษาประจำปีของจังหวัดเป็นหลักในการพิจารณา
- 6) ให้กรมพลศึกษาและการกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นผู้ประสานงานในการใช้และการพัฒนาทรัพยากรทางการกีฬาร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น สนามและอุปกรณ์สำหรับการเล่นกีฬาโดยกรมพลศึกษารับผิดชอบงานกีฬาสำหรับเยาวชนอายุไม่เกิน 18 ปี
- 7) สนับสนุนให้หน่วยงานต่าง ๆ เป็นองค์กรหลักในการบริหารและพัฒนาการศึกษาของประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้อง
- 8) สนับสนุนให้หน่วยงานในภาครัฐบาลและภาคเอกชนจัดตั้งชมรม สโมสร สมาคมเพื่อพัฒนาการศึกษาขึ้นในหน่วยงานของตน โดยการศึกษาแห่งประเทศไทยเป็นผู้ประสานงานและให้คำแนะนำ และให้ผู้แทนจากองค์กรเหล่านี้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้านการศึกษาในระดับต่าง ๆ ตามความเหมาะสม
- 9) ให้การศึกษาแห่งประเทศไทย ดำเนินการให้องค์กรเพื่อพัฒนาการศึกษาต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนที่มีอยู่แล้ว ได้ดำเนินการขอรับอนุญาตจัดตั้งให้ถูกต้องตามกฎหมาย
- 10) ให้การศึกษาแห่งประเทศไทย รับผิดชอบและประสานการดำเนินงานการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการประชาสัมพันธ์ให้ชัดเจน และจัดสื่อที่เหมาะสมสำหรับแต่ละกลุ่มเป้าหมาย ทั้งนี้ในช่วงแรกของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ให้เน้นการเผยแพร่ทำความเข้าใจเกี่ยวกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ

แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ

หลักการและเหตุผล

แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ จะเป็นมาตรการสำคัญประการหนึ่งที่จะเชื่อมต่อแผนพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพ และแผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการแข่งขัน การพัฒนาการกีฬาของชาตินอกจากการส่งเสริมกีฬาให้เยาวชน ประชาชน ได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬา รวมถึงการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาที่ต่อเนื่องและเป็นระบบอย่างจริงจังแล้วยังจะเป็นแนวทางให้เกิดการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพด้วย กล่าวคือ เมื่อเด็ก เยาวชน ประชาชน ได้ทดสอบความสามารถทางการกีฬาของตนเองอย่างสม่ำเสมอ และพยายามพัฒนาทักษะในการเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขันแบบสมัครเล่นอย่างดีแล้ว ย่อมจะมีโอกาสในการที่จะพัฒนาให้เป็นนักกีฬาที่ดีจนสามารถประกอบอาชีพในอนาคตได้

นอกจากนั้นแล้ว ตามแผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพนั้นนอกจากจะมุ่งเน้นเพื่อการพัฒนาบุคลากรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินแล้ว ยังได้มุ่งเน้นการวางแนวทางการพัฒนาด้านอื่น ๆ ควบคู่ไปด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพนี้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1. วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนากีฬาที่มีศักยภาพให้เป็นกีฬาอาชีพได้อย่างมีมาตรฐานและเพื่อพัฒนากีฬาไทยบางชนิด ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมไทยที่สำคัญให้เป็นกีฬาอาชีพได้ด้วย

2. เป้าหมาย

- 1) พัฒนาคู่มือได้แก่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินให้ได้รับความรู้ และเพิ่มพูนทักษะของตนเองให้มากยิ่งขึ้น
- 2) พัฒนาระบบบริหารงาน การจัดการแข่งขัน การจัดตั้งชมรม สมาคม และองค์กรทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนให้มากยิ่งขึ้น โดยให้แพร่หลายทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- 3) พัฒนาด้านกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถรองรับการดำเนินงานในการพัฒนาเพื่อการกีฬาอาชีพให้มีประสิทธิภาพ

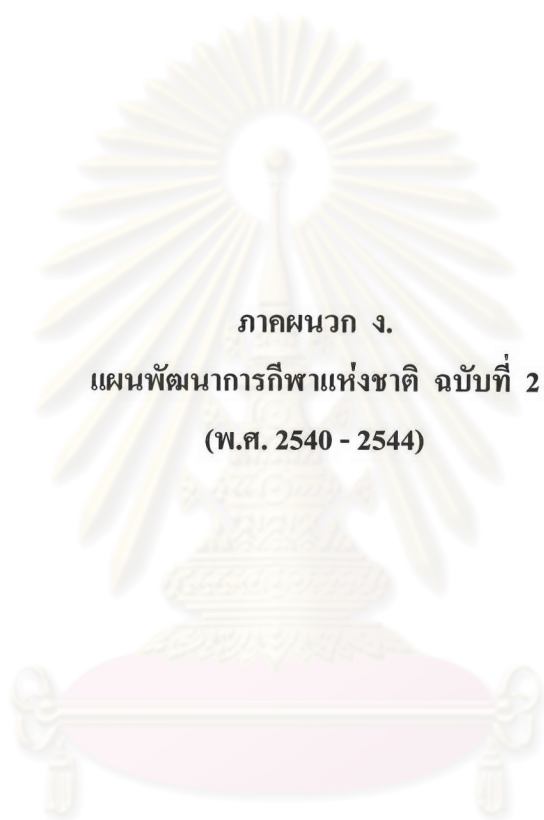
3. แนวทาง

- 1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เล่นกีฬาที่มีศักยภาพสูงสามารถพัฒนาความรู้ ทักษะของตนเองให้เป็นนักกีฬาจนสามารถยึดประกอบอาชีพในอนาคตได้
- 2) ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินให้ได้เพิ่มพูนความรู้ ทักษะในการกีฬาอาชีพให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

- 3) สนับสนุนให้องค์กรภาครัฐบาลและชุมชนมีการจัดตั้งชมรม สโมสร สมาคมกีฬาและนิติบุคคลอื่นเพื่อการอาชีพให้แพร่หลายทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เช่น มวยไทยสากล ตรีศกร้อ แข่งเรือ กอล์ฟ สνούเกอร์ แข่งรถ ฟุตบอล เทนนิส เป็นต้น
- 4) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งองค์กรกีฬาอาชีพแต่ละชนิดเพื่อทำหน้าที่วิเคราะห์ และวางแผนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพให้เป็นระบบแบบแผนอย่างมีประสิทธิภาพ
- 5) สนับสนุนหน่วยงานของรัฐบาลหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องให้มีการออกกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อรองรับการดำเนินงานเพื่อพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ
- 6) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ โดยใช้ระบบสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การถ่ายทอดเสียงและภาพในการจัดการแข่งขันและการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเพื่อการอาชีพให้กว้างขวาง
- 7) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและโภชนาการเพื่อเป็นการสร้างสมรรถนะของการกีฬาอาชีพให้ไปสู่ความเป็นเลิศ

4. มาตรการ

- 1) ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกับกรมพลศึกษาและสมาคมกีฬาต่าง ๆ กำหนดดูแลการจัดการแข่งขันประเภทต่าง ๆ อย่างมีระบบและร่วมมือกับภาคเอกชนอื่นให้การสนับสนุนในการจัดการแข่งขันกีฬาทั้งภายในและภายนอกประเทศเป็นไปตามลำดับตั้งแต่การแข่งขันกีฬาภายในของแต่ละท้องถิ่น ระดับภาคระดับชาติ
- 2) ให้การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา ร่วมมือกับสมาคมกีฬาต่าง ๆ ประสานความร่วมมือในการปฏิบัติเพื่อให้มีนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน เพื่อการอาชีพที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนการแลกเปลี่ยนนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินกีฬาเพื่อการอาชีพจากต่างประเทศ
- 3) ให้การกีฬาแห่งประเทศไทย ทำหน้าที่ประสานงานกับองค์กรกีฬาอาชีพแต่ละชนิดเพื่อควบคุมวิเคราะห์ วางแผน กำกับ ดูแลการแข่งขัน การจัดการแข่งขัน กติกาการแข่งขันสถานที่จัดการแข่งขันให้เป็นระบบ และรวมไปถึงสวัสดิการรายได้และจรรยาบรรณของนักกีฬาผู้ฝึกสอนผู้ตัดสินกีฬา
- 4) ให้การกีฬาแห่งประเทศไทย ประสานวางแผนทางสนับสนุนให้มีกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อรองรับการดำเนินงานเพื่อพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ
- 5) ให้กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงสาธารณสุข เร่งรัดการผลิตบุคลากรทางด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การแพทย์ และโภชนาการ
- 6) สนับสนุนให้สโมสรในสังกัด หน่วยงานภาครัฐหรือรัฐวิสาหกิจดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาการกีฬาอาชีพ

ภาคผนวก ง.
แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2
(พ.ศ. 2540 - 2544)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมา นั้น ก่อนข้างมุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นประการสำคัญ จึงส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญก้าวหน้าไปมาก อย่างไรก็ตามความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศและความเจริญทางวัตถุที่เพิ่มมากขึ้น มิได้หมายความว่าคนไทยจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง การพัฒนาดังกล่าวได้นำเอาเทคโนโลยีและเครื่องทุ่นแรงมาใช้มาก ทำให้คนใช้แรงงานน้อย ร่างกายอ่อนแอลง อีกทั้งความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทำให้มีการแข่งขันสูง คนต้องเร่งรีบทำงานแข่งกับเวลา มีเวลาพักผ่อนน้อย มีความเครียดสูง และสุขภาพไม่ดี ในขณะที่เดียวกันประชาชนที่มีสภาพเศรษฐกิจดีขึ้นมีแนวโน้มสนใจที่จะหาความสุขให้กับชีวิตและห่วงเรื่องสุขภาพมากขึ้น สภาพดังกล่าวแสดงให้เห็นความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการในด้านสุขภาพ

การพัฒนาที่ทำลายต่อการอยู่รอดของระบบเศรษฐกิจและความมั่นคงของสังคมในอนาคต คือการพัฒนาคน การพัฒนาคนเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาในอนาคต ดังเห็นได้จากในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของคนทุกคน ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา สุขภาพ พละนามัย มีความรู้ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพ และสามารถปรับตัวให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคม และการปกครอง การพัฒนาศักยภาพของคนด้วยการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา จะช่วยให้ประชาชนมีร่างกายแข็งแรงสุขภาพที่ดี มีน้ำใจนักกีฬา รู้จักเสียสละ ผ่อนคลายความเครียด มีคุณธรรมจริยธรรมใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ รวมทั้งมีคุณภาพชีวิตที่ดี และเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

ดังนั้นเพื่อให้สามารถพัฒนาศักยภาพของคนทุกคนในด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาสังคม และจริยธรรมให้พร้อม มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นที่จะต้อง มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ซึ่งเป็นแผนที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพของคนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเด็ก เยาวชน และประชาชนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างสมดุล ยั่งยืน และมีประสิทธิภาพมากขึ้น การวางแนวทางการพัฒนาการกีฬาสำหรับ 5 ปีข้างหน้าของแผนนี้ได้อาศัยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 โดยพิจารณาการมองวิสัยทัศน์ของคนไทย และสังคมไทยและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับการออกกำลังกายและเล่นกีฬาทั้งในแง่ของตัวเหตุและผลกระทบที่ได้รับ ควบคู่ไปกับการพิจารณาแก้ไขปัญหาอุปสรรคขัดข้องต่าง ๆ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ทั้งประชาชนชุมชน องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ภาคธุรกิจเอกชน นักวิชาการ เจ้าหน้าที่ของรัฐและนักการเมือง

สังคมไทยที่พึงปรารถนาในอนาคต

สังคมไทยที่พึงปรารถนาในอีก 25 ปีข้างหน้า ได้อาศัยข้อมูลวิสัยทัศน์สังคมไทยที่พึงปรารถนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ที่ระบุว่า สังคมไทยเป็นสังคมที่มีความเป็นปึกแผ่น มีความภูมิใจในความเป็นไทยและดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมของชาติ มีความมั่นคงสงบสุข สันติกับนานาชาติ เป็นที่ยกย่องและเป็นประเทศระดับแนวหน้าในประชาคมโลก เป็นสังคมที่มีคนมีความสุข อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนเข้มแข็งเป็นสังคมที่มีสมรรถภาพ มีเสถียรภาพ มีความเสมอภาค มีความยุติธรรม มีระเบียบวินัย มีความเมตตากรุณา เคารพในสิทธิมนุษยชน มีหลักธรรมของศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวในการดำรงชีวิตของคนในสังคม

คนไทยทุกคนมีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่มากขึ้น ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และมีส่วนร่วมอย่างเต็มภาคภูมิในกระบวนการพัฒนาประเทศ เด็กไทยทุกคนจะได้รับการดูแลเอาใจใส่ด้านสุขภาพตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา ได้รับสารอาหารครบถ้วนตั้งแต่ปฐมวัยรวมทั้งได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อย 12 ปี และทุกคนมีโอกาสเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมที่มีคุณภาพ

คนไทยมีขีดความสามารถพร้อมที่จะปรับตัวเพื่อรับกับกระแสการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเกิดจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับที่สามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ คนในวัยหนุ่มสาวได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของคนในกลุ่มอายุ 18-24 ปี กลุ่มคนผู้ด้อยโอกาสในสังคมได้รับโอกาสทางการศึกษาและการมีงานทำอย่างทั่วถึงถ้วนหน้าคนไทยจะมีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถ รู้จักตนเอง รู้เท่าทันโลก และมีศักยภาพที่จะปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่าตลอดทุกช่วงวัยของชีวิต

เศรษฐกิจตั้งอยู่บนรากฐานของโครงสร้างสรค์ เป็นศูนย์กลางที่สำคัญในภูมิภาค ทั้งในด้านการผลิต การคมนาคม การเงิน การท่องเที่ยว และบริการ มีระบบการค้าขายแบบเสรีที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม ทันโลกทางด้านเทคโนโลยี และนำโลกในมิติที่ประเทศไทยมีความเป็นเลิศ มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ โดยมีความสมดุลกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นฐานการจ้างงานและสร้างโอกาสในการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมทั่วทุกกลุ่มคนทุกพื้นที่ ภายในปี พ.ศ. 2563 คนไทยจะมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 300,000 บาท และสัดส่วนคนยากจนจะลดลงต่ำกว่า ร้อยละ 5

ชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยในภูมิภาคและชนบทไม่แตกต่างจากคนในเมืองหลวง คือจะมีโอกาสได้รับบริการโครงสร้างพื้นฐาน และบริการพื้นฐานทางสังคมที่จำเป็นอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง มีหลักประกันด้านสุขภาพอนามัย สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างสะดวกด้วยเครือข่ายระบบ

โทรคมนาคมและขนส่งที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ที่มีโอกาสและทางเลือกในการประกอบอาชีพได้อย่างเสรี และใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการดูแลรักษาและจัดการอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพของคนในปัจจุบัน เพื่อเป็นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืนแก่คนรุ่นหลัง คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีเมืองและชุมชนที่น่าอยู่อาศัย มีความปลอดภัย เป็นความภาคภูมิใจของคนไทยทั้งชาติ

มีระบบการเมืองที่เป็นประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์โดยมีองค์พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีภาคราชการที่มีประสิทธิภาพ มีนักการเมืองและข้าราชการที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ความสามารถสูง และยึดผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติเป็นหลักเป็นที่พึ่งและสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

การพัฒนาการกีฬาในอนาคต

การพัฒนาสังคมไทยท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้สังคมไทยสามารถก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคง แข่งขันกับนานาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่ประชาชนมีความสุข ครอบคลุม ชุมชนและสังคมมีสันติ การพัฒนาคุณภาพของคนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดการพัฒนาคุณภาพของคนที่สำคัญวิธีหนึ่ง คือ การออกกำลังกาย และเล่นกีฬา เป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยพัฒนาคนให้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง มีสุขภาพที่ดี มีน้ำใจนักกีฬา รู้จักเสียสละ มีคุณธรรมจริยธรรม ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ซึ่งจะส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

จากการศึกษาลักษณะสังคมไทยที่พึงปรารถนาในอนาคต การประเมินสถานการณ์ผลการพัฒนา และสภาพปัญหาการพัฒนาการกีฬาของชาติที่ผ่านมา รวมทั้งทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 นโยบายรัฐบาลนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ของการพัฒนาการกีฬาในช่วงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ดังนี้

1. เด็ก เยาวชน และประชาชนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ โดยใช้การออกกำลังกายและเล่นกีฬา เพื่อให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ สังคม และจริยธรรม
2. บุคคล ครอบครัว ชุมชน มีกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ดูแลและเล่นกีฬาเป็นประจำ สร้างความสุขด้วยกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัวและชุมชน ด้วยการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา โดยเฉพาะเด็ก ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และผู้พิการ

3. การกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในด้านนักกีฬา บุคลากรทางการกีฬา การจัดการแข่งขัน และมาตรฐานการแข่งขัน เพื่อสร้างความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา ซึ่งก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นคนไทย และความสามัคคีเป็นหนึ่งเดียว

4. กีฬาที่มีศักยภาพสามารถพัฒนาเป็นกีฬาอาชีพได้ นักกีฬา บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาเพื่อการอาชีพ มีสวัสดิการ และรายได้ที่เพียงพอที่จะดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ

5. มีการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ในการพัฒนาการกีฬาอย่างกว้างขวาง

6. องค์กรบริหารการกีฬาที่มีความเข้มแข็งและเป็นเอกภาพ รวมทั้งมีการผนึกความร่วมมือระดมสรรพกำลัง และทรัพยากรจากทุกฝ่ายในสังคม เพื่อพัฒนาการกีฬาของชาติ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปผลการพัฒนาการกีฬาตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531-2539)

การพัฒนาการกีฬาของประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมาช่วงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531-2539) ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนให้ความสนใจออกกำลังกาย คูกีฬาและเล่นกีฬาเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีสถานกีฬากระจายไปตามภูมิภาคเพิ่มมากขึ้น ผลการติดตามและประเมินผลแผนงานหลัก 6 แผนงาน พบว่า โดยภาพรวมแผนงานพัฒนาการกีฬาที่ประสบความสำเร็จในระดับปานกลางมี 4 แผนงาน คือ แผนงานพัฒนาการกีฬารัฐบาลพื้นฐาน แผนงานพัฒนากีฬาเพื่อสุขภาพ แผนงานพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขัน แผนพัฒนาการบริหารและองค์กรในการพัฒนาการกีฬา ส่วนแผนงานพัฒนาการกีฬาที่ประสบความสำเร็จในระดับน้อย มี 2 แผนงาน คือ แผนพัฒนาโภชนาการกับการกีฬาแผนงานพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ นอกจากนี้การพัฒนาการกีฬาที่ผ่านมายังมีปัญหาในด้านการนำแผนพัฒนาการกีฬา ไปสู่การปฏิบัติ การมีส่วนร่วมของภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค การประสานงานพัฒนาการกีฬา การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬา สถานกีฬา อุปกรณ์กีฬาระบบสารสนเทศ และการประชาสัมพันธ์ด้านการกีฬา รวมทั้งการติดตามประเมินผล

ผลการพัฒนาการกีฬาตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 สรุปได้ดังนี้

1.1 การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน เป็นการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความสามารถในการเล่นกีฬาได้และคูกีฬาเป็น มีเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา มีร่างกายแข็งแรงสุขภาพจิตดี มีคุณธรรม ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการเล่นกีฬา มุ่งใจเป็นนักกีฬาและสามารถนำคุณลักษณะดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ผลการพัฒนาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง โดยรัฐส่งเสริมและกระตุ้นให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาเร่งพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับ

อุดมศึกษารวมทั้งเยาวชนนอกระบบโรงเรียน เพื่อเตรียมสร้างและพัฒนานักกีฬาในการรองรับการเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ในปี พ.ศ.2538 และเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่13 ในปี พ.ศ. 2541 ทำให้มีนักกีฬาและผู้ดูกีฬามากขึ้น นอกจากนี้ในปี พ.ศ. 2530 สำนักงานสถิติแห่งชาติได้สำรวจพฤติกรรมการเล่นกีฬาและการดูกีฬาของประชากร พบว่ามีผู้เล่นกีฬาร้อยละ 21.3 และผู้ดูแลกีฬาร้อยละ 50.3 ต่อมาในปี พ.ศ. 2535 สำนักงานสถิติแห่งชาติได้สำรวจพฤติกรรมการเล่นกีฬาและการดูกีฬาของประชาชนอีกครั้ง พบว่ามีผู้เล่นกีฬาเป็นร้อยละ 25.7 และผู้ดูแลกีฬาร้อยละ 57.6 ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้เล่นกีฬามีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งในปี พ.ศ. 2538 การกีฬาแห่งประเทศไทยได้สำรวจหน่วยงานพัฒนาการกีฬาจำนวน 270 หน่วยงาน พบว่าหน่วยงานพัฒนาการกีฬาส่วนใหญ่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานจำนวน 114 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 47.22 รองลงมา คือ พัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขันจำนวน 44 หน่วยงาน และพัฒนากีฬาเพื่อสุขภาพ จำนวน 39 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 16.30 และ 14.44 ตามลำดับ

1.2 การพัฒนากีฬาเพื่อสุขภาพ มีเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนทุกระดับ ทุกเพศ ทุกวัยสนใจและตื่นตัวในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในเวลาว่าง ให้มีความรู้และความเข้าใจถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง โดยภาพรวมในปัจจุบันมีประชาชนเห็นความสำคัญของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพมากกว่าช่วงต้นแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ ๆ และที่มีสถานที่ออกกำลังกาย เช่น สวนสุขภาพ สนามกีฬา หรือสวนสาธารณะช่วงเวลาตอนเช้าและเย็นจะมีประชาชนเป็นจำนวนมากไปออกกำลังกายและเล่นกีฬา รวมทั้งในสถานส่งเสริมสุขภาพทั่วประเทศพบว่ามีผู้มาใช้บริการในแต่ละปีเพิ่มมากขึ้น จากข้อมูลการกีฬาแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2535 มีผู้มาใช้บริการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ณ สถานส่งเสริมสุขภาพมีจำนวน 15,397 คน ซึ่งแตกต่างจากปี พ.ศ. 2536 มีผู้มาใช้บริการจำนวน 231,647 คน และในปี พ.ศ.2537 มีผู้มาใช้บริการเพิ่มขึ้นเป็น 240,375 คน สาเหตุที่มีผู้มาใช้บริการออกกำลังกายมากขึ้นจากปี พ.ศ. 2535 มาก เพราะเนื่องจากในช่วงปี พ.ศ. 2536-2537 ได้มีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชากร ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพมากขึ้น และจากการสำรวจพฤติกรรมการเล่นกีฬา และการดูกีฬาของประชาชน พ.ศ. 2530 และ 2535 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า จำนวนประชาชนที่ไม่เล่นกีฬาตามภาคต่าง ๆ มีแนวโน้มลดลง โดยมีภาพรวมทั้งประเทศในปี พ.ศ. 2530 มีผู้ไม่เล่นกีฬาร้อยละ 78.5 ในขณะที่ในปี พ.ศ. 2535 มีผู้ไม่เล่นกีฬาร้อยละ 74.3 ซึ่งจะเห็นได้ว่าประชากรที่ไม่เล่นกีฬามีแนวโน้มลดลง อย่างไรก็ตามการพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพมีปัญหาที่สำคัญในด้านขาดสถานที่ และอุปกรณ์กีฬาที่จะใช้ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาใกล้บ้าน

1.3 การพัฒนาการกีฬาเพื่อการแข่งขัน เป็นการพัฒนาที่เชื่อมต่อการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน และการพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพ โดยส่งเสริมให้ผู้เล่นกีฬาได้มีโอกาสทดสอบและพัฒนาความสามารถ ทักษะของตน สร้างพื้นฐานและปรับปรุงมาตรฐานของนักกีฬาผู้ตัดสิน สถานกีฬา อุปกรณ์ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับนานาชาติ จัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายใน ประเทศและระหว่างประเทศ ผลการดำเนินงานพัฒนาการกีฬาเพื่อการแข่งขันโดยภาพรวมประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง ในระดับเยาวชนประสบความสำเร็จค่อนข้างมากมีผลการแข่งขันระหว่างประเทศเป็นที่น่าพอใจในระดับประชาชนประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง กล่าวคือ การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ 3 ครั้ง ล่าสุด ไทยได้เหรียญชนิดต่าง ๆ ดังนี้ ในปี พ.ศ. 2531 (ครั้งที่ 24) ได้ 1 เหรียญทองแดง ปี พ.ศ. 2535 (ครั้งที่ 25) ได้ 1 เหรียญทองแดง และในปี พ.ศ.2539 (ครั้งที่ 26) ได้ 1 เหรียญทอง และ 1 เหรียญทองแดง ส่วนการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ 3 ครั้งล่าสุดไทยได้เหรียญชนิดต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน โดยในปี พ.ศ.2529 (ครั้งที่ 10) ได้ 3 เหรียญทอง 10 เหรียญเงิน 13 เหรียญทองแดง ในปี พ.ศ. 2533 (ครั้งที่ 11) ได้ 2 เหรียญทอง 7 เหรียญเงิน 8 เหรียญทองแดง และในปี พ.ศ. 2537 (ครั้งที่ 12) ได้ 3 เหรียญทอง 9 เหรียญเงิน 14 เหรียญทองแดง สำหรับการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 (พ.ศ. 2532) ครั้งที่ 16 (พ.ศ. 2534) และครั้งที่ 17 (พ.ศ. 2536) ไทยได้เหรียญทองอยู่ในอันดับต้น ๆ ของการแข่งขัน โดยมีอินโดนีเซีย อยู่อันดับหนึ่ง มาเลเซีย ไทย และฟิลิปปินส์ ผลัดกันได้อันดับที่ 2 ส่วนการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ในปี พ.ศ. 2538 ไทยเป็นเจ้าภาพปรากฏว่าประเทศไทยประสบความสำเร็จค่อนข้างสูง สามารถได้เหรียญรางวัลเป็นอันดับที่หนึ่ง โดยได้เหรียญทอง 157 เหรียญทอง 8 เหรียญเงิน และ 9 เหรียญทองแดง มากกว่าประเทศอินโดนีเซียที่ได้อันดับที่ 2 ซึ่งได้เพียง 77 เหรียญทอง

นอกจากนี้การสร้างสนามกีฬาสมบูรณ์แบบให้ได้ชนการกีฬาละ 4 สนาม นั้นยังทำได้ไม่ครบตามแผนในปัจจุบันมีสนามกีฬาที่ใช้แข่งขันกีฬาแห่งชาติ จำนวน 24 จังหวัด และยังไม่สามารถจัดตั้งศูนย์วัสดุและอุปกรณ์กีฬาในระดับจังหวัดได้ครบทุกจังหวัด

1.4 การพัฒนาโภชนาการกับการกีฬา เป็นการพัฒนาเพื่อให้ผู้เล่นกีฬาได้บริโภคอาหารที่เหมาะสม มีขนาดร่างกายและพลังงานเหมาะสมกับประเภทของการออกกำลังกายหรือกีฬาที่เล่น อีกทั้งให้องค์กรภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาตระหนักถึงความสำคัญของโภชนาการกับการกีฬา ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา โดยภาพรวมประสบความสำเร็จในระดับน้อย เพราะขาดโครงการ กิจกรรม และงบประมาณที่สนับสนุนการพัฒนาโภชนาการกับการกีฬาอย่างเป็นทางการ และจากที่การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ศึกษาตัวบ่งชี้ด้านโภชนาการกับการกีฬา พบว่าในด้านโภชนาการเพื่อการเจริญเติบโต นักเรียน นิสิต นักศึกษา ที่มีอายุ 6-24 ปี มีความรู้เรื่องโภชนาการอยู่ในระดับควรแก้ไขปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 89.20 ในด้านโภชนาการเพื่อการแข่งขัน

นักกีฬาทั่วประเทศที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปมีความรู้เรื่องโภชนาการกีฬาอยู่ในระดับต่ำกว่าปานกลางคิดเป็นร้อยละ 25.0 และมีการปฏิบัติเรื่องโภชนาการอยู่ในระดับควรแก้ไขปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 82.80 ในด้านโภชนาการเพื่อสุขภาพ ประชากรทั่วประเทศที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป มีความรู้เรื่องโภชนาการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 23.0 และมีการปฏิบัติเรื่องโภชนาการอยู่ในระดับควรแก้ไขปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 93.30

1.5 การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ เป็นการกีฬาที่มีศักยภาพให้เป็นกีฬาอาชีพได้อย่างมีมาตรฐาน โดยพัฒนาบุคลากรได้แก่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินให้ได้รับความรู้และเพิ่มพูนทักษะให้มากขึ้น พัฒนาระบบบริหารการจัดการแข่งขัน การจัดตั้งชมรม สมาคมและองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนให้มากขึ้น ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมทั้งพัฒนากฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องให้สามารถรองรับการดำเนินงานในการพัฒนาเพื่อการอาชีพประสบความสำเร็จในระดับน้อย มีการพัฒนาค่อนข้างช้า ผู้ประกอบอาชีพกีฬายังมีจำนวนน้อย เพราะมาตรฐานกีฬาแผนงานอื่น ๆ ที่เป็นพื้นฐานยังไม่ดีพอ เอกชนยังไม่เข้าร่วมสนับสนุนอย่างเต็มที่กีฬาที่จัดได้ว่าเป็นกีฬาอาชีพปัจจุบัน ได้แก่ กอล์ฟ สกุกเกอร์ แข่งม้า จักรยานยนต์ รถยนต์ มวยไทย มวยสากล ซึ่งการศึกษาตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาของไทยในปี พ.ศ.2538 พบว่ามีนักกีฬาอาชีพแต่ละประเภทดังนี้ กอล์ฟมี 180 คน สกุกเกอร์ 4 คน แข่งม้า 370 คน จักรยานยนต์ 15 คน รถยนต์ 20 คน มวยไทย 100,000 คน และมวยสากล 500 คน มีผู้ตัดสินกีฬาอยู่จำนวน 2 คน 7 คน 26 คน 18 คน 20 คน 200 คน และ 300 คน ตามลำดับ และมีผู้ฝึกสอนกีฬาแข่งม้า 300 คน กีฬามวยไทย 2,000 คน และกีฬามวยสากล 2,000 คน จากสถิติดังกล่าวจะเห็นว่ากีฬาที่มีบุคลากรค่อนข้างมากคือ กีฬาแข่งม้า และชกมวย นอกนั้นมีจำนวนอยู่ในระดับน้อยมาก

1.6 การพัฒนาการบริหารและองค์กรในการพัฒนากีฬา เป็นการพัฒนากีฬาของชาติให้มีเอกภาพ ช่วยให้องค์กรกีฬาต่าง ๆ สามารถกำหนดขอบเขตหน้าที่ของตนให้ชัดเจนและมีการประสานนโยบาย แผนงาน โครงการและงบประมาณในการดำเนินงานพัฒนากีฬาของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา โดยภาพรวมประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง กล่าวคือ มีการพัฒนาสถานกีฬาในแต่ละภูมิภาคเพิ่มขึ้น มีสมาคมกีฬาจังหวัดและสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเพิ่มขึ้น ใน พ.ศ. 2539 มีสมาคมกีฬาจังหวัดทั้งหมด 63 จังหวัด จากที่ไม่เคยมีสมาคมกีฬาจังหวัดมาก่อนเลยเมื่อ ปี 2531 และปัจจุบันมีสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย 42 สมาคม จากที่เคยมีมา 20 สมาคม เมื่อ พ.ศ. 2531 อย่างไรก็ตามยังคงมีปัญหาการบริหารการกีฬาที่ประสบปัญหาหนัก ได้แก่ การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ งบประมาณ บุคลากรด้านการกีฬา การดูแลและการใช้ประโยชน์สนามกีฬา การประสานงานกีฬา ความเป็นเอกภาพของหน่วยงานพัฒนากีฬา การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนากีฬา

ประเด็นปัญหาหลักของการพัฒนาการกีฬาที่ผ่านมา

ผลการพัฒนาการกีฬาในช่วงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531-2539)

กล่าวโดยสรุป นับว่าประสบความสำเร็จในการส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้นในระดับหนึ่งแต่มีประเด็นปัญหาที่ต้องเร่งแก้ไข โดยสรุปดังต่อไปนี้

1. ความครอบคลุมและความเสมอภาคทางการพัฒนาการกีฬา การพัฒนาการกีฬาในระดับต่าง ๆ ยังไม่ครอบคลุมประชากรทุกกลุ่มเป้าหมายอย่างเสมอภาค เด็กก่อนวัยเรียนยังขาดการเตรียมความพร้อมด้านพัฒนาสุขภาพอนามัยก่อนเข้าเรียน ประชากรกลุ่มด้อยโอกาสยังไม่ได้รับบริการการพัฒนาการกีฬา ความไม่เสมอภาคในโอกาสที่จะเข้าถึงบริการด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงอุดมศึกษา รวมทั้งระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด

2. การวางแผนและนำแผนพัฒนาการกีฬาไปปฏิบัติ พบว่า แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 ขาดความชัดเจนของแนวทางการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ ผู้วางแผนระดับปฏิบัติการจึงอาศัยแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติได้ค่อนข้างน้อยในการทำแผนปฏิบัติการ ข้อมูลและข่าวสารสนเทศไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริงในการวางแผน การวางแผนขาดความต่อเนื่อง ขาดการประสานแผนและประสานความร่วมมือในการวางแผน ผู้บริหารแผนไม่ให้ความสำคัญกับการวางแผนพัฒนาการกีฬา ขาดแผนพัฒนาการกีฬาระยะยาวในระดับจังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังขาดความรู้สึกร่วมกันมีส่วนรับผิดชอบในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

3. บุคลากรในการพัฒนาการกีฬามีปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ เช่น การพัฒนาที่พำนักพื้นฐานในระบบโรงเรียน สถานศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นจำนวนมากขาดครูผู้สอนพลศึกษาครูพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา และอุดมศึกษาไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การกีฬาแห่งประเทศไทยมีกำลังคนไม่เพียงพอที่จะเอื้ออำนวยให้เป็นองค์กรประสานงานพัฒนาการกีฬาของประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการกีฬาจำนวนมากยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับแผนพัฒนาการกีฬา ขาดความเข้าใจในงานกีฬาและขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ด้านการกีฬา ผู้นำในการปฏิบัติงานด้านการกีฬายังมีจำนวนน้อย ในระดับท้องถิ่นขาดบุคลากรที่มีความรู้ด้านการพัฒนาการกีฬา เป็นต้น

4. การจัดองค์กรในการพัฒนาการกีฬามีปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญหลายประการ เช่น ขาดทิศทางและแนวทางในการพัฒนาการกีฬาพร้อมกันระหว่างองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ขาดหน่วยงานระดับจังหวัดที่รับผิดชอบดูแลด้านการกีฬาโดยตรง ขาดหน่วยงานด้านการกีฬาในระดับอำเภอและตำบล สมาคมหรือสโมสรกีฬายังไม่มีความเข้มแข็งเพียงพอ ความไม่ชัดเจนในบทบาทหน้าที่

และการไม่แสดงบทบาทที่แท้จริงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการกีฬาและการขาดเอกภาพในการพัฒนาการกีฬาของประเทศ เป็นต้น

5. การจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาการกีฬา พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ เช่น ขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างเหมาะสม ทั้งจำนวนที่ได้การจัดสรร การกระจายให้ทุกหน่วยงานอย่างเพียงพอสำหรับการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬา การจัดสรรงบประมาณสำหรับแผนงานหลักไม่เป็นสัดส่วนที่สอดคล้องกับการพัฒนาการกีฬาตามนโยบายของรัฐบาล ในระหว่างปี พ.ศ. 2532-2538 รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณ ยังไม่ครอบคลุมทุกแผนงานหลักอีกด้วย อีกทั้งวิธีการจัดสรรงบประมาณยังใช้วิธีจัดสรรจากฐานเดิมมากกว่าตามความสำคัญที่ต้องปรับเปลี่ยนไป

6. สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม สำหรับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ในระดับต่าง ๆ ยังไม่ครอบคลุมประชากรทุกกลุ่มเป้าหมายอย่างเสมอภาค ขาดการดูแลและการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากสนามกีฬาอย่างต่อเนื่องและคุ้มค่าและการนำเอาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการกีฬายังมีน้อยรวมทั้งการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ยังไม่ครอบคลุมและดึงดูดความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย

7. การทำงานที่ซ้ำซ้อนระหว่างหน่วยงาน และขาดการประสานงานในการดำเนินงานพัฒนาการกีฬา องค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการกีฬายังมีระบบการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ ระบบราชการไทยแบ่งการบริหารราชการและภารกิจตามการแบ่งส่วนราชการมีลักษณะการบริหารแบบรวมศูนย์อำนาจเข้าสู่ส่วนกลาง ทำให้ส่วนราชการต่าง ๆ มุ่งขยายงานเพื่อความเติบโตของหน่วยงาน จนทำให้เกิดการทำงานซ้ำซ้อนกัน ขาดการประสานงานการดำเนินงานที่ต้องคำนึงถึงความต้องการและความจำเป็นของท้องถิ่น รวมทั้งไม่สามารถให้ทรัพยากรที่แต่ละส่วนราชการที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์อย่างเหมาะสมและทันการได้เต็มที่

8. นโยบายของรัฐ ตลอดจนกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ยังไม่เอื้อต่อพัฒนาการกีฬา การพัฒนาการกีฬาตามแบบราชการซึ่งเต็มไปด้วย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับและขั้นตอนการดำเนินงาน ทำให้ไม่เอื้อต่อการสร้างความฉับไวในการดำเนินงานและการปรับตัวขององค์กร อีกทั้งกฎ ระเบียบต่าง ๆ เหล่านี้ ยังเป็นอุปสรรคต่อการบริหารงาน และไม่เอื้อต่อการเปิดโอกาสให้สถาบันและองค์กรภาคเอกชนและประชาชน เข้ามาร่วมรับภาระในการพัฒนาการกีฬาของประเทศ

9. การระดมสรรพกำลังเพื่อการพัฒนาการกีฬา การพัฒนาการกีฬาที่ผ่านมาส่วนใหญ่ใช้เฉพาะงบประมาณจากภาครัฐขาดการระดมสรรพกำลังจากทุกส่วนของสังคม เช่น ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น สื่อมวลชน ภาคเอกชน หรือสถาบันสังคมอื่น ๆ ทั้งในเรื่องของทรัพยากร เงินและกำลัง

สติปัญญา รวมทั้งผู้ชมกีฬายังมีจำนวนน้อย ทำให้ระบบการพัฒนากีฬาเป็นระบบที่ค่อนข้างผูกขาดโดยรัฐ ขาดประสิทธิภาพ และมีปัญหาที่สะสมไว้มากมาย

10. การพัฒนากีฬาที่ผ่านมาขาดการติดตาม และประเมินผลอย่างมีส่วนร่วมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ไม่มีระบบข้อมูลที่ทันสมัยเพียงพอต่อการวางแผน หรือการตัดสินใจดำเนินงาน เพื่อพัฒนากีฬาต่อไป หรือเพื่อการแก้ไขปัญหาที่ทันท่วงที

ปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ หากไม่ดำเนินการแก้ไขในแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540-2544) จะยิ่งทำให้ปัญหาการพัฒนากีฬาถูกสะสมเพิ่มขึ้นและทำให้ไม่เอื้อต่อการพัฒนาสุขภาพพลานามัยของประชาชนที่จะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของคน อันเป็นจุดเน้นสำคัญของการพัฒนาประเทศต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สาระสำคัญของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540-2544)

วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และแผนงานหลัก

การพัฒนาการกีฬาเพื่อให้สามารถพัฒนาศักยภาพของคนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคม ได้กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และแผนงานหลักของการพัฒนาไว้ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนออกกำลังกายและเล่นกีฬา เพื่อพัฒนาให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ และสังคม
2. เพื่อใช้การกีฬาพัฒนาความมีจริยธรรม ความมีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา เคารพกฎกติกา เพื่ออยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีความสุข
3. เพื่อพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่อการอาชีพ โดยให้มีการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้อย่างกว้างขวาง
4. เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬา จัดหา จัดสร้างสื่อ อุปกรณ์การกีฬาและสถานที่ให้เพียงพอกับความต้องการของท้องถิ่น
5. เพื่อพัฒนาองค์กรด้านการกีฬาให้เข้มแข็ง สนับสนุนให้องค์กรภาครัฐ และภาคเอกชน ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาการกีฬา รวมทั้งสร้างเอกภาพการบริหาร และการดำเนินงานด้านการพัฒนาการกีฬา

เป้าหมาย

การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติมีเป้าหมายสำคัญ ดังนี้

1. เด็ก เยาวชนและประชาชนดูกีฬาและเล่นกีฬาเป็นร้อยละ 60 รวมทั้งมีการพัฒนาร่างกาย สติปัญญา จิตใจ สังคม และจริยธรรม
2. บุคลากรด้านการกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง
 - 2.1 มีครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 10 ต่อปี
 - 2.2 ครูที่สอนพลศึกษาทุกคนได้รับการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องอย่างน้อยในทุก ๆ 2 ปี
 - 2.3 มีอาสาสมัครเป็นผู้นำด้านกีฬาขั้นพื้นฐานในระดับตำบลกระจายอยู่อย่างน้อยหมู่บ้านละ 1 คน

2.4 บุคลากรทางกีฬาเพื่อการแข่งขัน และเพื่อการอาชีพได้แก่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการมีมาตรฐาน มีคุณธรรมและจริยธรรม ให้มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ร้อยละ 5 ต่อปี

2.5 มีบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการกีฬาเพิ่มขึ้น

3. สถานกีฬามีการกระจายในอัตราส่วนที่เหมาะสมขึ้น

3.1 มีสถานกีฬาเพื่อจัดการแข่งขันที่ได้มาตรฐานเทียบเท่าสนามกีฬาที่ใช้จัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติไม่น้อยกว่า 1 แห่ง ต่อ 2 จังหวัด กระจายอยู่ทั่วประเทศ

3.2 มีสวนสุขภาพเพื่อบริการประชาชนให้ทั่วถึงทุกอำเภอ

3.3 มีศูนย์กีฬาครบทุกตำบล มีการจัดกิจกรรมกีฬาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง รวมทั้งจัดให้มีศูนย์กีฬาหมู่บ้านเพิ่มขึ้น

3.4 มีศูนย์กีฬาแห่งชาติเพื่อฝึกนักกีฬาทิมชาติใน ส่วนกลาง และใน ส่วนภูมิภาค อีก 4 แห่ง

3.5 มีจำนวนสถานกีฬาในสถานศึกษาที่ได้รับการพัฒนาให้ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานมากขึ้น

4. การบริหารการกีฬามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4.1 มีองค์กรหลักทั้งระดับประเทศ และระดับจังหวัด ซึ่งสามารถทำหน้าที่ประสานความร่วมมือ และความรับผิดชอบได้อย่างเข้มแข็งระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนใน ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

4.2 มีศูนย์สารสนเทศด้านการกีฬาในระดับประเทศ ระดับภาค และระดับจังหวัด ซึ่งได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ

4.3 มีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬาที่เหมาะสมกับยุคสมัย และเอื้อต่อการพัฒนาการกีฬาของประเทศ

4.4 มีชมรม สโมสร และสมาคมกีฬาที่เข้มแข็งทำหน้าที่ดำเนินการด้านการกีฬา ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

4.5 มีกองทุนพัฒนาการกีฬา และสวัสดิการแก่บุคลากรด้านกีฬาทั้งระดับประเทศ และระดับจังหวัดอย่างน้อยจังหวัดละ 50 ล้านบาท

4.6 องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการพัฒนาการกีฬาของชาติให้มากขึ้น

4.7 มีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนอย่างเป็นระบบ

5. ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเพื่อพัฒนาการกีฬา ดังนี้

5.1 มีการใช้วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนาการกีฬามากขึ้น

5.2 มีหน่วยงานรับผิดชอบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาครอบคลุมทุก

จังหวัด

ยุทธศาสตร์

เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติที่กำหนดจึงเป็นควรถ้าหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1. การพัฒนาศักยภาพของคนทุกกลุ่ม ให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ สังคมและจริยธรรม โดยการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา
2. การสร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัวและชุมชน โดยใช้การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เป็นเครื่องมือสร้างเสริมความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว รวมทั้งสนับสนุนให้ชุมชนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของสมาชิกในชุมชน เช่น การพัฒนาสถานกีฬาระดับตำบลและหมู่บ้าน สวนสุขภาพ และบริการนันทนาการในชุมชน
3. การระดมทรัพยากรในการดำเนินงานพัฒนาการกีฬา โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชน สถาบันสังคม หน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสมาคมกีฬาทุกระดับเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการกีฬาของชาติ เช่น การสนับสนุนการกีฬา การจัดตั้งกองทุนพัฒนากีฬาและสวัสดิการแก่บุคลากรทางการกีฬา
4. การกระจายทรัพยากรและโอกาสการพัฒนาการกีฬาไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึง โดยการกระจายทรัพยากรและกระจายโอกาสในการพัฒนาการกีฬา เช่น การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬา สถานที่กีฬาทุกระดับ รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์กีฬา
5. การพัฒนาความสามัคคีเป็นหนึ่งเดียวและความภาคภูมิใจของคนไทย โดยใช้การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเป็นเครื่องมือ
6. การพัฒนาการบริหารการกีฬาให้มีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ โดยเพิ่มประสิทธิภาพการนำแผนพัฒนาการกีฬาไปสู่การปฏิบัติ การมีส่วนร่วมของภาครัฐและเอกชนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค การพัฒนาระบบประสานงานพัฒนาการกีฬา พัฒนาองค์กรกีฬาให้เข้มแข็งการพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬา การพัฒนาระบบสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ด้านการกีฬารวมทั้งการพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผล

แผนงานหลักเพื่อพัฒนาการศึกษา

เพื่อให้สามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ และให้มีแนวทางพัฒนาการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2540-2544 ที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เห็นสมควรกำหนดแผนงานหลักเพื่อพัฒนาการศึกษา 6 แผนงาน สำหรับเป็นกรอบในการจัดทำรายละเอียดโครงการและจัดทำค่าของงบประมาณ ดังนี้

- แผนงานหลักที่ 1 การพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- แผนงานหลักที่ 2 การพัฒนาการศึกษาเพื่อมวลชน
- แผนงานหลักที่ 3 การพัฒนาการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ
- แผนงานหลักที่ 4 การพัฒนาการศึกษาเพื่อการอาชีพ
- แผนงานหลักที่ 5 การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา
- แผนงานหลักที่ 6 การพัฒนาการบริหารการศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การพัฒนาการกีฬาของชาติ

แผนงานหลักที่ 1 การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน

สถานการณ์

การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน เป็นการปลูกฝัง สร้างเสริมความรู้ ประสบการณ์ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การดูกีฬาเป็น การฝึกคุณธรรม จริยธรรม และความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสุขภาพพลานามัยที่ดี และยอมรับว่าการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต

การจัดและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานในช่วงเวลาที่ผ่านมา ได้จัดให้กับกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเด็ก เยาวชน ในระบบโรงเรียน และกลุ่มเยาวชนนอกระบบโรงเรียน กลุ่มเด็กและเยาวชนในระบบโรงเรียน ได้จัดให้มีการสอนพลศึกษาในระดับก่อนวัยเรียน จนถึงระดับอุดมศึกษา ส่วนกลุ่มเยาวชนนอกระบบโรงเรียน ได้จัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาตามศูนย์เยาวชนและศูนย์กีฬาต่าง ๆ รวมทั้งมีการฝึกอบรมผู้นำกีฬาขั้นพื้นฐาน การดำเนินงานพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานที่ผ่านมามีภาพรวมประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง และได้พบว่ามีปัญหา อุปสรรคหลายประการที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ หลักสูตรระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สัดส่วนเวลาเรียน เนื้อหาวิชาที่จะพัฒนาทักษะด้านกีฬา คณิตศาสตร์ ศิลปะ ซึ่งเป็นวิชาที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม มีเวลาเรียนน้อยเกินไป ขาดครูพลศึกษาที่ชำนาญในการเรียนการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่มีค่านิยมมุ่งเน้นการเรียนวิชาการ เพื่อไปศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ไม่สนใจพลศึกษาเท่าที่ควร และในระดับอุดมศึกษา นิสิต นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกกิจกรรมการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งขาดสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. 2535 พบว่า ประชาชนที่มีอายุอยู่ในวัยเรียนทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษาไม่เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายถึง ร้อยละ 74.3 แสดงให้เห็นว่าการเรียนการสอนพลศึกษาในระบบโรงเรียนยังไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร ซึ่งสะท้อนให้เห็นภาพรวมว่านักเรียน นักศึกษาขาดทักษะความรู้ เจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ไม่สามารถนำประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จึงเป็นการยากที่จะคาดหลังผลให้เยาวชนนอกระบบโรงเรียน ได้เห็นความสำคัญหรือสนใจการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

ดังนั้นการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานในช่วงต่อไป จึงเน้นปรับปรุงแก้ไขปัญหาดังกล่าว รวมทั้งปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนเห็นความสำคัญ และยอมรับว่าการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ซึ่งจะสามารถพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพที่ดี มีคุณธรรม มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รวมทั้งนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาเด็ก และเยาวชนให้มีทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬา สามารถเล่นกีฬาได้ และดูกีฬาเป็น มีเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีคุณธรรม มีวินัย และมีน้ำใจนักกีฬา เสริมสร้างความสามารถส่วนบุคคล และการทำงานเป็นหมู่คณะ และสามารถนำคุณลักษณะดังกล่าว ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

เป้าหมาย

การดำเนินงานพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน มีเป้าหมายสำคัญดังนี้

1. เด็ก และเยาวชนออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 60
2. มีครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 10 ต่อปี รวมทั้งครูที่สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสามารถสอนพลศึกษาขั้นพื้นฐานได้
3. ครูที่สอนพลศึกษาและกีฬาทุกคนได้รับการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องอย่างน้อยในทุก ๆ 2 ปี
4. มีผู้ฝึกสอนกีฬาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างน้อยตำบลละ 1 คน
5. มีอาสาสมัครเป็นผู้นำด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับตำบลกระจายอยู่อย่างน้อยหมู่บ้านละ 1 คน
6. มีศูนย์กีฬาครบทุกตำบลมีการจัดกิจกรรมกีฬาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง รวมทั้งจัดให้มีศูนย์กีฬาหมู่บ้านเพิ่มขึ้น
7. หลักสูตรพลศึกษา ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษาได้รับการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
8. สถานศึกษา มีสถานที่เล่นกีฬาที่ได้มาตรฐานมากขึ้น

แนวทาง

1. การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานในระบบโรงเรียน โดย

1.1 จัดกิจกรรม และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา และความรู้ที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่ถูกต้องเหมาะสมแก่เด็ก และเยาวชน ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง โดยให้กรมพลศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษาประสานงาน

และร่วมมือกับสื่อสารมวลชนและภาคเอกชนอย่างจริงจังและต่อเนื่องในการผลิตรายการเผยแพร่ การสอนออกกำลังกายและการเล่นกีฬาขั้นพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง

1.2 จัดให้เด็ก และเยาวชนออกกำลังกายและเล่นกีฬาขั้นพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง โดยให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาทั้งในและนอกเวลาเรียนรวมทั้งจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในและระหว่างสถาบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรพลศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัยถึงระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยกระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานทางการศึกษา ปรับโครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตรด้วยการเพิ่มเวลาการฝึกปฏิบัติ โดยเน้นการใช้กีฬาพัฒนาความมีจริยธรรม ความระเบียบวินัยมีน้ำใจนักกีฬาเคารพกฎกติกาเพื่ออยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีความสุข นำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ ในการเรียนการสอนการจัดกิจกรรมเสริมในวิชาพลศึกษา เพื่อให้มีการพัฒนาสุขภาพกายและจิตใจ ตลอดจนอารมณ์ และสังคมที่เหมาะสมกับวัย

1.4 หน่วยงานที่รับผิดชอบจัดให้มีครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 10 ต่อปี และให้กรมพลศึกษาร่วมกับสถาบันฝึกหัดครูพัฒนาครูที่สอนพลศึกษาให้มีความรู้ด้านการสอนพลศึกษาและการกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 พัฒนาครูที่สอนพลศึกษาและผู้สอนกีฬาขั้นพื้นฐานให้ได้รับการพัฒนาตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างน้อยทุก ๆ 2 ปี โดยให้สถาบันฝึกหัดครู กรมพลศึกษาและการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการพัฒนาและอบรม

1.6 ส่งเสริมให้มีการจัดสร้างศูนย์กีฬาและสนามกีฬาในสถานศึกษาทุกระดับ เพื่อให้บริการสถานที่ อุปกรณ์ และผู้ฝึกสอนแก่เด็กและเยาวชน ทั้งในสถาบัน และชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีการผลิตหรือประดิษฐ์อุปกรณ์กีฬาราคาถูก โดยใช้วัสดุท้องถิ่นและปรับให้เหมาะสมกับขนาดร่างกายของนักเรียน นิสิต และนักศึกษาทุกระดับ

1.7 สถาบันการศึกษาส่งเสริมการจัดชมรมหรือชุมนุมกีฬา เพื่อให้นักเรียน นิสิต นักศึกษารวมตัวกันเล่นกีฬาในยามว่าง เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งสนับสนุนให้ผู้นำ ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง เป็นผู้นำ และเป็นแบบอย่างในเรื่องการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

1.8 สนับสนุนให้สถานศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและภาคเอกชน จัดโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อเตรียมนักกีฬาสำหรับการแข่งขันในระดับจังหวัด ภาค ประเทศ และนานาชาติ

2. การพัฒนานักกีฬาขั้นพื้นฐานนอกระบบโรงเรียน โดย

2.1 ส่งเสริมให้องค์กรภาครัฐ และเอกชนมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา และความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่ถูกต้อง โดยใช้สื่อต่าง ๆ ทุกรูปแบบ และให้ผู้นำท้องถิ่น หรือองค์กรท้องถิ่นประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเล่นกีฬาอย่างกว้างขวาง รวมทั้งสนับสนุนให้หน่วยงานที่จัดการศึกษานอกโรงเรียน หรือพัฒนาเยาวชนนอกระบบโรงเรียน จัดทำเอกสาร หนังสือ และสื่อต่าง ๆ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาแก่เยาวชนนอกระบบโรงเรียน

2.2 สนับสนุนให้ภาครัฐ และภาคเอกชนทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของชุมชนรวมทั้งจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในชุมชน และระหว่างชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยและกรมพลศึกษาเป็นศูนย์กลางการอบรมและพัฒนาผู้สอนกีฬาขั้นพื้นฐาน และอาสาสมัครผู้นำด้านกีฬาขั้นพื้นฐานในระดับหมู่บ้านและตำบล

2.4 สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนสร้างศูนย์กีฬาตำบลทุกตำบล และให้มีศูนย์กีฬาหมู่บ้านเพิ่มขึ้น รวมทั้งการสนับสนุนสื่อ และอุปกรณ์กีฬาให้กับท้องถิ่นอย่างเพียงพอเพื่อให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ

2.5 ส่งเสริมให้องค์กรระดับจังหวัด อำเภอ เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมของเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง จัดให้มีชมรมกีฬาหรือสโมสรกีฬาในท้องถิ่น สนับสนุนให้องค์กรท้องถิ่นเป็นแกนนำในการพัฒนาการกีฬาของชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมชมรมหรือชุมนุมกีฬาของชุมชนในท้องถิ่นเพื่อให้เด็กและเยาวชนนอกระบบโรงเรียนรวมตัวกันเล่นกีฬาในเวลาว่าง

2.6 การกีฬาแห่งประเทศไทย ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมให้มีการผลิต หรือประกอบอุปกรณ์กีฬาราคาถูกภายในประเทศ รวมทั้งให้มีการลดภาษีอุปกรณ์กีฬาในกรณีที่นำเข้าจากต่างประเทศที่ผลิตไม่ได้ในประเทศ

2.7 สนับสนุนให้กระทรวงมหาดไทยขององค์กรท้องถิ่นและภาคเอกชนจัดโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชน เพื่อเตรียมนักกีฬาสำหรับการแข่งขันในระดับจังหวัด ภาค ประเทศและนานาชาติ

แผนงานหลักที่ 2 การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน

สถานการณ์

มนุษย์เป็นทรัพยากรสำคัญของประเทศ พลเมืองของประเทศใดมีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่แข็งแรงสมบูรณ์ย่อมจะสามารถพัฒนาชาติไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองได้โดยเร็ว และประชาชนก็จะอยู่ร่วมกันด้วยความผาสุก การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของมวลชนถือว่าเป็นปัจจัยหลักที่จะทำให้เกิดสุขภาพที่พึงปรารถนาของประชาชน ดังนั้นการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชนจึงได้รับความสำคัญในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติตลอดมา

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้สำรวจพฤติกรรมการเล่นกีฬาของประชากรในปี พ.ศ.2530 พบว่ามีประชากรไทยที่ไม่เล่นกีฬาร้อยละ 78.5 ในขณะที่ปี พ.ศ. 2535 มีผู้ไม่เล่นกีฬาร้อยละ 74.3 จะเห็นว่าในช่วง 5 ปีที่กล่าวมา พฤติกรรมไม่เล่นกีฬาของคนไทยลดลงเพียงเล็กน้อย จำนวนผู้ไม่เล่นกีฬายังมีอยู่ถึง 3 ใน 4 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ซึ่งถือได้ว่าสูงมาก จึงสมควรได้รับการแก้ไข

เมืองใหญ่ ๆ ของประเทศไทยซึ่งประชาชนอยู่กันอย่างแออัดจะมีพฤติกรรมการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายของคนอยู่ในระดับที่น่าเป็นห่วง กล่าวคือสิ่ง ๆ ที่เขาต้องเผชิญกับสิ่งแวดล้อมอันเป็นมลพิษ มีความเครียดอันเกิดจากการประกอบอาชีพการงาน ต้องต่อสู้กับสภาพการจราจรอันเลวร้าย และประสบกับปัญหาสังคมนานัปการ แต่การเล่นกีฬาก็ยังถูกปล่อยปละละเลย ทั้งที่สิ่งนี้สามารถช่วยเยียวยาสุขภาพกาย และจิตใจให้ดีขึ้นได้มากพอควร สำหรับประชาชนไทยที่มีได้ อยู่ในเมืองใหญ่การเล่นกีฬาและการออกกำลังกายก็ยังไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควรเช่นเดียวกัน ปัญหาที่กล่าวนี้ย่อมเกิดจากหลายสาเหตุ

การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชนในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 นี้เป็นความพยายามที่จะแก้ปัญหาเพื่อให้จำนวนประชาชนทุกเพศ ทุกวัย และทุกอาชีพ ตลอดทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้น และให้เป็นประจำ ประเด็นสาเหตุของปัญหา เช่น การประชาสัมพันธ์สร้างแรงจูงใจ การจัดองค์กรกีฬา การจัดสร้างสถานที่ การจัดหาอุปกรณ์การกีฬา จะได้รับการเอาใจใส่ที่จะแก้ไขเป็นพิเศษ นอกจากการแก้ไขปัญหาดังกล่าวแล้ว แผนงานหลักการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชนนี้จะมุ่งพัฒนาการกีฬาในแง่มุมอื่น ๆ เพื่อให้การกีฬาประชาชนประสบความสำเร็จ

วัตถุประสงค์

1. ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย และทุกอาชีพได้รับความรู้ เห็นคุณค่าของการกีฬาและได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ ร้อยละ 60 ของประชากรทั้งหมด

2. บุคคลกลุ่มพิเศษ หรือผู้ด้อยโอกาส อาทิ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ชาวเขา กลุ่มคนยากจนในเมืองและชนบท ผู้ติดยาเสพติด ผู้ต้องขังได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เหมาะสมเป็นประจำ ร้อยละ 30 ของประชากรกลุ่มนี้

3. มีสมาคมกีฬามวลชนแห่งประเทศไทย และมีสมาคมกีฬามวลชนจังหวัด มีตัวแทนรับผิดชอบกีฬามวลชนอยู่ในคณะกรรมการกีฬาจังหวัด

4. มีสวนสุขภาพสำหรับประชาชนในทุกอำเภอ

5. มีศูนย์อุปกรณ์กีฬาเพื่อบริการประชาชนในทุกตำบล

6. มีสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาในชุมชนทุกแห่ง

7. หน่วยงานขนาดใหญ่ของรัฐและเอกชนทุกแห่งมีสถานที่ อุปกรณ์ เจ้าหน้าที่ และผู้ฝึกสอนกีฬาสำหรับบริการบุคลากรของตน และมีการกำหนดเวลาให้บุคลากรได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ เช่น อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

8. มีสถานบริการส่งเสริมสุขภาพของเอกชนเพิ่มขึ้น

9. มีผู้นำกีฬาเพื่อมวลชนทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เพื่อริเริ่มประสานงาน และจัดกิจกรรมกีฬาอย่างทั่วถึง

10. มีประชาชนนิยมเล่นกีฬาพื้นเมืองอย่างแพร่หลาย

11. มีการประสานงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนที่เป็นรูปธรรมเพื่อระดมทรัพยากรในการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชนทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนงานหลักการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน แนวทางที่สำคัญ มีดังนี้

1. เผยแพร่ความรู้ด้านการกีฬาเพื่อมวลชนอย่างจริงจัง โดย

1.1 การกีฬาแห่งประเทศไทยรณรงค์ให้ทุกองค์กรของภาครัฐและเอกชนมีนโยบายที่ชัดเจนในการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชนให้กับบุคลากรของตน

1.2 การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเผยแพร่ความรู้ทั่วไปด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา และความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา โดยใช้สื่อหลากหลายประเภทและวิธีการหลายรูปแบบเพื่อให้ประชาชนเห็นคุณค่าของการออกกำลังกายและเล่นกีฬา อันจะนำไปสู่พฤติกรรมกีฬาที่เป็นนิสัย

1.3 คณะกรรมการกีฬาจังหวัดสนับสนุนให้ผู้นำท้องถิ่น องค์กรท้องถิ่นและผู้นำกีฬาประชาสัมพันธ์จัดกิจกรรมกีฬาพื้นเมืองให้แพร่หลาย

1.4 หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานส่งเสริมให้บุคลากรในสังกัด ได้มีการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ตลอดจนนำกีฬามาเป็นมาตรการสำคัญในการสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัยทางสังคม

2. เพิ่มปริมาณและประสิทธิภาพขององค์กรกีฬาเพื่อมวลชน โดย

2.1 หน่วยงานภาครัฐได้แก่ การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กรมพลศึกษา และภาคเอกชน ร่วมมือกันจัดตั้งองค์กรกีฬาเพื่อมวลชนให้แพร่หลายในทุกจังหวัด เพื่อรับผิดชอบในการพัฒนาและการจัดกิจกรรมกีฬาให้แก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอองค์กรกีฬาเหล่านี้ควรมีการวางแผนและประสานงานกันอย่างใกล้ชิด ดังนั้น จึงควรมีองค์กรหลักหรือองค์กรกลางทำหน้าที่ประสานงานและติดตามผล

2.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนให้องค์กรกีฬาจัดทำแผนปฏิบัติการ และปฏิบัติตามแผนอย่างจริงจัง รวมทั้งมีการติดตามผลการปฏิบัติงานประจำ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง นอกจากนี้องค์กรกีฬาควรจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรของตนเพื่อเป็นการให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง

2.3 การกีฬาแห่งประเทศไทยประสานงานในการจัดตั้งสมาคมกีฬามวลชนแห่งประเทศไทยและสมาคมกีฬามวลชนจังหวัด

3. ขยายการจัดตั้งสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา โดย

3.1 กระทรวงมหาดไทย สนับสนุนให้ชุมชนในเมืองและชนบท เช่น ชุมชนในหมู่บ้านชนบท ชุมชนของโครงการหมู่บ้านจัดสรรในเมืองใหญ่ สร้างสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อความสะดวกในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

3.2 การกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกีฬาจังหวัดร่วมกันรณรงค์ในการสร้างสวนสุขภาพในทุกอำเภอ โดยระดมทุนทรัพย์ วัสดุ อุปกรณ์ และแรงงานจากภาครัฐและภาคเอกชนและให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาและดูแลรักษา

3.3 การกีฬาแห่งประเทศไทยส่งเสริมและร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์อุปกรณ์กีฬาและเครื่องมือออกกำลังกายในทุกอำเภอ และตำบลเพื่อบริการแก่ประชาชน

3.4 รัฐสนับสนุนให้หน่วยงานขนาดใหญ่ของรัฐและเอกชน เช่น กระทรวง กรมขนาดใหญ่ โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่จัดให้มีสถานที่ อุปกรณ์ บุคลากรและผู้ฝึกสอนกีฬาเพื่อบริการให้แก่บุคลากรในหน่วยงานของตน มีการนำเอาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้มีการออกกฎ ระเบียบ เพื่อกำหนดเวลาให้บุคคลได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ เช่น กำหนดเวลาครึ่งวันของวันใดวันหนึ่งที่เป็นวันทำงานในสัปดาห์ให้เป็นช่วงเวลา “กีฬาเพื่อสุขภาพ”

3.5 การกีฬาแห่งประเทศไทยประสานงานกับกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลังสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนให้เอกชนสร้างสถานบริการส่งเสริมสุขภาพให้แพร่หลาย โดยมีมาตรการสร้างแรงจูงใจต่าง ๆ เช่น การลดภาษีนำเข้าอุปกรณ์กีฬา การได้รับสิทธิพิเศษตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุน

4. พัฒนาผู้นำกีฬาเพื่อมวลชน โดย

4.1 การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข ทบวงมหาวิทยาลัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันสนับสนุนให้มีอาสาสมัครผู้นำกีฬา ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นผู้ริเริ่ม ประสานงาน และจัดกิจกรรม การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาให้กับประชาชนเป็นประจำ

4.2 การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงมหาดไทย สมาคมกีฬาจังหวัด และคณะกรรมการกีฬาจังหวัดจัดให้มีการพัฒนาผู้นำกีฬามวลชนอย่างต่อเนื่อง โดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรม การสัมมนา การดูงาน การจัดประชุมระดับจังหวัด ระดับประเทศ

5. ระดมทรัพยากรจากภาครัฐและภาคเอกชน โดย

การกีฬาแห่งประเทศไทย และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข ทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร จัดสรรงบประมาณที่มาจากรัฐ หรือจากแหล่งเงินอื่น เพื่อสนับสนุนโครงการและกิจกรรมกีฬาเพื่อมวลชนขององค์กรกีฬาทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ให้มากพอที่องค์กรเหล่านี้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. จัดกิจกรรมกีฬาสำหรับบุคคลกลุ่มพิเศษอย่างเหมาะสมและเพียงพอ โดย

6.1 หน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร และหน่วยงานภาคเอกชน จัดทำแผนปฏิบัติการและจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาตามแผนให้แก่บุคคลกลุ่มพิเศษทุกประเภท เช่น ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากจนในเมืองและชนบท ผู้ติดยาเสพติด ชาวเขา ผู้ต้องขัง พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์และผู้ฝึกสอนบุคคลประเภทต่าง ๆ เหล่านี้ โดยเฉพาะในการจัดกิจกรรมกีฬาคำนึงถึงการผสมผสานระหว่างการกีฬา กับนันทนาการ และจริยธรรมการกีฬา รวมทั้งการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬาให้เหมาะสมกับบุคคลกลุ่มพิเศษแต่ละประเภท

6.2 การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุข สถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิธีการใช้ออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพและเพื่อการบำบัดรักษาบุคคลกลุ่มพิเศษ

แผนงานหลักที่ 3 การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

สถานการณ์

กีฬาเพื่อความเป็นเลิศเป็นกิจกรรมที่แสดงให้เห็นคุณภาพมาตรฐานทางร่างกายและจิตใจของผู้เข้าร่วมการแข่งขัน นักกีฬาตัวแทนของสถาบันใดหรือชนชาติใดที่ประสบความสำเร็จได้ชัยชนะย่อมแสดงให้เห็นประสิทธิภาพที่เหนือคู่แข่ง กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ นอกจากจะเป็นสื่อในการสร้างคุณภาพให้กับสมาชิกของสถาบันหรือประชากรของชาติแล้ว ยังมีบทบาทเป็นสื่อสร้างความเป็นหนึ่งเดียวและความภาคภูมิใจของกลุ่มตนและชนชาติด้วย

การกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของไทยในช่วงที่ผ่านมาพบว่า ได้รับความนิยมนมากขึ้น มีผู้เล่นผู้ชมมากขึ้น และมีมาตรฐานการเล่น การแข่งขันที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณาถึงพัฒนาการจากการแข่งขันระดับระหว่างประเทศ หรือในประเทศระดับต่าง ๆ กล่าวได้ว่าประสบความสำเร็จเพียงระดับปานกลางเท่านั้น นอกจากนี้ยังพบว่ามีปัญหาอุปสรรคหลายประการที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ ความขาดแคลนบุคลากรและสถานกีฬา องค์กรเอกชนมีบทบาทน้อยและการใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีการกีฬากับการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศยังน้อยกว่าที่ควร ในแผนพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศช่วง 5 ปีต่อไป ซึ่งต้องการเน้นคุณภาพมาตรฐานของการกีฬา จึงมุ่งปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนดังกล่าวและรับช่วงสานต่อกีฬาพื้นฐาน และการกีฬาเพื่อมวลชนเพื่อผู้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่มีความสามารถสูงได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพของตนเพื่อความสำเร็จแห่งตน องค์กร และประเทศชาติ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เล่นกีฬาได้มีโอกาสทดสอบและพัฒนาความสามารถ ทักษะและจริยธรรม เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศโดยสร้างพื้นฐานและปรับปรุงมาตรฐานของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน สถานที่และอุปกรณ์การแข่งขัน ทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชมรมสโมสร สมาคมอย่างแพร่หลาย รวมทั้งจัดให้มีกองทุน สวัสดิการ สำหรับบุคลากรด้านกีฬา

เป้าหมาย

การดำเนินงานตามแผนงานหลักการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีเป้าหมายสำคัญดังนี้

1. สถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชนทุกระดับสนับสนุนการเล่นและแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ โดยเน้นการพัฒนาทักษะ ความสามารถ และจริยธรรม
2. มีการแข่งขันกีฬา และจัดระบบการแข่งขันกีฬาภายในประเทศระดับต่าง ๆ เพื่อการส่งเสริมและยกมาตรฐานการกีฬาของชาติสู่ความเป็นเลิศ

3. มีการจัดการแข่งขันและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศในทุกระดับ ให้บรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์มากขึ้น
4. มีสถาบันผลิตผู้ฝึกสอนกีฬาที่ได้มาตรฐานระดับชาติ โดยเน้นความสามารถ ทักษะ และจริยธรรม อย่างน้อยภูมิภาคละ 1 สถาบัน
5. มีการพัฒนาผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ได้มาตรฐานของสหพันธ์กีฬานานาชาติ
6. มีศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติเพื่อฝึกนักกีฬาทิมชาติในส่วนกลาง และในส่วนภูมิภาคอีก 4 แห่ง
7. มีสถานกีฬาเพื่อจัดการแข่งขันได้มาตรฐานเทียบเท่าสนามกีฬาที่ใช้จัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ไม่น้อยกว่า 1 แห่งต่อ 2 จังหวัด กระจายอยู่ทั่วประเทศ
8. มีศูนย์ซึ่งมีขีดความสามารถให้ยืมหรือให้เช่า วัสดุ อุปกรณ์กีฬา ในทุกจังหวัดและทุกอำเภอ
9. มีชมรม สมาคม หรือสโมสรกีฬา เพื่อส่งเสริมและพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขันในทุกจังหวัดและแพร่หลายจนถึงระดับอำเภอ
10. มีกองทุนพัฒนาการกีฬา และสวัสดิการแก่บุคลากรด้านการกีฬา ทั้งในระดับประเทศ และระดับจังหวัด อย่างน้อยจังหวัดละ 50 ล้านบาท

แนวทาง

เพื่อให้สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนงาหลัก การพัฒนาการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ แนวทางที่สำคัญมีดังนี้

1. จัดตั้งและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรด้านการกีฬา โดย

1.1 หน่วยงานภาครัฐ อันได้แก่ การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ร่วมกับหน่วยงานภาคเอกชน ที่มีศักยภาพส่งเสริมการจัดตั้งชมรม สโมสร และสมาคมกีฬา ในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคตั้งแต่ระดับจังหวัดถึงระดับอำเภอ ให้คำปรึกษาแก่สมาคมกีฬาสมัครเล่น ให้การสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬา การจัดการแข่งขันกีฬาและอื่น ๆ ซึ่งจะทำให้องค์กรที่จัดตั้งขึ้นมีความก้าวหน้าสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 หน่วยงานทางการกีฬาของรัฐ ประชาสัมพันธ์ เชิญชวน และสร้างมาตรฐาน การจูงใจให้ภาคเอกชนได้เข้าร่วมในการดำเนินการจัดตั้งองค์กรกีฬาและให้การสนับสนุนกิจกรรมทางการศึกษา

1.3 การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกับหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้มีการออกใบรับรองการประกอบอาชีพผู้ฝึกสอน

2. พัฒนาระบบการจัดการแข่งขันให้ได้มาตรฐาน โดย

2.1 หน่วยงาน องค์กรที่รับผิดชอบการจัดการแข่งขันกีฬาประเภท และระดับต่าง ๆ ดำเนินการจัดการแข่งขัน และพัฒนาระบบการจัดการแข่งขันให้มีความคล่องตัว เกิดประสิทธิภาพ เช่น กีฬาสถาบันการศึกษา กีฬาระหว่างหน่วยงานกีฬากลุ่มพิเศษ กีฬาชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย สำหรับเยาวชนแห่งชาติ และกีฬาแห่งชาติ ควรปรับปรุงระบบ โดยให้จังหวัดมีบทบาทมากขึ้นมีการส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันในนามจังหวัด

2.2 องค์กรกีฬาระดับชาติ อันได้แก่ การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา คณะกรรมการโอลิมปิก คณะกรรมการกีฬาทบวงมหาวิทยาลัย กองทัพอากาศ รับผิดชอบการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ และจัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันระดับนานาชาติ

2.3 หน่วยงาน องค์กรที่รับผิดชอบการจัดการแข่งขันกีฬาประเภท และระดับต่าง ๆ พัฒนามาตรฐานการจัดการแข่งกีฬา ในด้านของการปรับปรุงกติกา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ การแข่งขัน ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล สนับสนุนกีฬาเฉพาะบางประเภทที่เข้าข่ายเป็นกีฬาสากลพัฒนาบุคลากรกีฬา สร้างสถานกีฬาเพื่อจัดการแข่งขันที่มีมาตรฐานขึ้นในจังหวัดต่าง ๆ โดยมุ่งยกระดับให้สามารถจัดการแข่งขันได้ทั้งระดับชาติ และระดับนานาชาติ

3. พัฒนานักกีฬา บุคลากรทางการกีฬาและจัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติเพื่อการแข่งขัน โดย

3.1 การกีฬาแห่งประเทศไทยจัดให้มีศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติขึ้นในทุกภูมิภาค ประสานงานกับกระทรวงศึกษาธิการ หรือทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐจัดตั้งสถาบันผลิตผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีทักษะและความสามารถระดับสูงตามมาตรฐานสากล ให้ได้อย่างน้อยภูมิภาคละ 1 สถาบัน จัดตั้งโรงเรียนกีฬากระจายไปตามเขตการศึกษาให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น รวมทั้งร่วมกับองค์กรกีฬาระดับจังหวัด การบริหารส่วนจังหวัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬาเพื่อความเป็นเลิศขึ้นในระดับจังหวัด

3.2 ชมรม สโมสร สมาคม หรือองค์กร ซึ่งเป็นผู้ส่งเสริม พัฒนามาตรฐานของนักกีฬารวมทั้งเน้นการเสริมสร้างจริยธรรมให้แก่นักกีฬา โดยการจัดค่ายกีฬาเพื่อการแข่งขันเป็นระยะ ๆ ทั้งระดับสถาบัน จังหวัด และระดับชาติ มีการจ้างผู้ฝึกสอนชาวไทยหรือชาวต่างประเทศที่มีความสามารถ รวมทั้งนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ในการพัฒนามาตรฐานของนักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

3.3 การกีฬาแห่งประเทศไทย ร่วมกับสมาคมกีฬาจัดให้มีการอบรม สอบ และ ออกใบรับรองการประกอบอาชีพแก่ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ซึ่งได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของสถาบัน มาตรฐาน

4. ส่งเสริมการผลิต และใช้อุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานภายในประเทศ โดย

4.1 การกีฬาแห่งประเทศไทยประสานงานกับกระทรวงพาณิชย์ กระทรวง อุตสาหกรรมและกระทรวงการคลัง หามาตรการจูงใจและสนับสนุนให้เอกชนลงทุนผลิตเครื่องมือ และอุปกรณ์กีฬาขึ้นภายในประเทศ โดยเน้นคุณภาพที่ได้ระดับมาตรฐาน ในปริมาณและราคาที่เหมาะสม

4.2 การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา และกระทรวงมหาดไทยร่วมกันจัดตั้ง ศูนย์อุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานขึ้นในทุกอำเภอทั่วประเทศ เพื่อบริการแก่นักกีฬา เยาวชน และ ประชาชนทั่วไป

5. ดูแลและจัดสวัสดิการให้แก่นักกีฬาและบุคลากรทางกีฬาอย่างเหมาะสม โดย

5.1 องค์กรต่าง ๆ หรือสถาบันการศึกษาที่มีการดำเนินกิจกรรมด้านการกีฬา พัฒนาหน่วยงานภายในขึ้นเพื่อทำหน้าที่ดูแลนักกีฬาในโครงการให้บรรลุวัตถุประสงค์ทั้งด้านการ ศึกษาและการกีฬา

5.2 รัฐส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนพัฒนาทางการกีฬาและสวัสดิการแก่บุคลากรด้าน การกีฬาขึ้นในระดับประเทศและระดับจังหวัด และสนับสนุนให้องค์กร สถาบันต่าง ๆ จัดทำโครงการ สวัสดิการนักกีฬาและบุคลากรด้านการกีฬา

แผนงานหลักที่ 4 การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ

สถานการณ์

การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพในแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติระยะที่ 1 นับว่ายังไม่ประสบความสำเร็จ เพราะมีปัญหาอุปสรรคหลายประการ อันได้แก่ การเล่นกีฬาที่จะนำไปสู่กีฬาอาชีพยัง อยู่ในวงจำกัด การประชาสัมพันธ์ไม่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย มาตรฐานของนักกีฬาและการแข่งขัน ยังต่ำเมื่อเทียบกับระดับสากล เพราะยังมีการนำเอาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการกีฬามาใช้ ค่อนข้างน้อย รวมถึงภาคเอกชนยังไม่ได้เข้ามาให้การสนับสนุนอย่างแพร่หลายเท่าที่ควร

ประเภทกีฬาที่นับว่าพัฒนาเป็นกีฬาอาชีพอย่างเต็มรูปแบบสำหรับในประเทศไทยก็คือกีฬามวย แต่ยังมีกีฬาอีกหลายประเภทซึ่งเป็นนักกีฬาสากลมีสภาพความเป็นไปได้และน่าจะ ได้พัฒนาให้เป็น กีฬาอาชีพสำหรับในประเทศไทย โดยการแก้ปัญหาและขจัดอุปสรรคที่กล่าวข้างต้น เสริมด้วยการ

จัดการที่มีประสิทธิภาพ ประกอบกับการใช้มาตรการทางภาษีและสวัสดิการ สิ่งตอบแทนจากการเล่นกีฬาที่จูงใจ ก็เชื่อว่าจะทำให้กีฬาอาชีพพัฒนาบรรลุวัตถุประสงค์ได้เป็นที่น่าพอใจ

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพหรือกีฬาไทยบางชนิด ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญให้เป็นกีฬาอาชีพได้อย่างมีมาตรฐาน โดยการพัฒนากฎการและดำเนินการด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องและจำเป็นกับการประกอบอาชีพกีฬา จูงใจให้องค์กรเอกชนร่วมส่งเสริมกิจการกีฬาเพื่อการอาชีพ

เป้าหมาย

การดำเนินงานตามแผนงานหลักการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ มีเป้าหมายสำคัญดังนี้

1. กีฬาสากลที่มีศักยภาพได้แก่ ฟุตบอล กอล์ฟ เทนนิส มวยสากล สุนัขเกอร์ โบว์ลิ่ง วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ แบดมินตัน และการแข่งขันรถยนต์และจักรยานยนต์ได้รับการพัฒนาเป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน
2. กีฬาไทยที่มีศักยภาพพัฒนาไปสู่กีฬาอาชีพอย่างมาตรฐาน คือ มวยไทย
3. มีบุคลากรทางการกีฬา ได้แก่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการ ผู้ตัดสินที่มีมาตรฐาน มีประสิทธิภาพ มีคุณธรรม และมีจริยธรรมให้มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี
4. มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถรองรับการดำเนินการกีฬาเพื่อการอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. มีชมรม สมาคม และองค์กรการกีฬาทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ที่มีระบบการบริหารและการจัดการแข่งขันมากยิ่งขึ้น โดยให้แพร่หลายทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
6. เอกชนมีส่วนในการสนับสนุนกีฬาเพื่อการอาชีพมากขึ้น

แนวทาง

เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนงานหลัก การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ แนวทางที่สำคัญมีดังนี้

1. ส่งเสริมกีฬามวยไทยและมวยสากลให้เป็นนักกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน โดย
 - 1.1 ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเกี่ยวกับกีฬามวยอันได้แก่ เจ้าของค่ายมวยเจ้าของสนามมวย ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการนักมวย และนักกีฬามวย จดทะเบียนให้เป็นที่ถูกต้องตามกฎหมาย

1.2 กรมพลศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทย สถาบันที่สอนทางกีฬามวย ร่วมกับ สมาคมมวยอาชีพดำเนินการพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬามวยด้วยการจัดสอน อบรม สัมมนา คูงาน เพื่อให้สามารถจัดการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ส่งเสริมให้นำเอาการศึกษาวิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มาใช้ในการพัฒนานักกีฬามวยอาชีพ เพื่อให้มีความสามารถและมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยแสวงหาผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ทันสมัยมาใช้ประโยชน์

1.4 ส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันชกมวยไทยและมวยสากลอย่างแพร่หลาย ให้ ความสำคัญกับการประกอบอาชีพมวยไทยในฐานะผู้สืบทอดศิลปะการต่อสู้ประจำชาติ

1.5 ให้มีการควบคุม และยกระดับมาตรฐานการจัดการแข่งขันให้เป็นไปตาม มาตรฐานสากล อันประกอบด้วยปรับปรุงสนามการแข่งขัน อุปกรณ์การแข่งขันให้ได้มาตรฐาน โดยนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ รวมทั้งปรับปรุงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับให้ทันสมัย และเป็นไปตามมาตรฐานสากล

1.6 ให้องค์กรกีฬามวยอาชีพของไทยประสานกับองค์กรมวยอาชีพนานาชาติใน การกำหนดมาตรฐาน และควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐาน

1.7 สนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนา และกองทุนสวัสดิการ เพื่อกีฬามวย และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวย

2. ส่งเสริมกีฬาสากลที่มีศักยภาพและเป็นที่ยอมรับให้พัฒนาเป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน อันได้แก่ ฟุตบอล เทนนิส กอล์ฟ สก๊อตเตอร์ แบดมินตัน โบว์ลิ่ง วอลเลย์บอล และเซปักตะกร้อ การแข่งขันรถยนต์และจักรยานยนต์ โดย

2.1 ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในกีฬาอาชีพในลักษณะของผู้ประกอบการ หรือผู้ให้การสนับสนุน และดำเนินการให้ผู้ประกอบการกีฬาอาชีพจดทะเบียนการประกอบ อาชีพทางการกีฬาที่ถูกต้องตามกฎหมาย มีการจัดตั้งศูนย์บริการปรึกษาด้านกีฬาเพื่อการอาชีพ

2.2 กรมพลศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทย สถาบันที่สอนทางการกีฬา ร่วมกับ สมาคมกีฬาอาชีพต่าง ๆ ดำเนินการพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาด้วยการจัดสอน อบรม สัมมนา คูงาน เพื่อให้สามารถจัดการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ส่งเสริมให้นำเอาการศึกษาวิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มาใช้ ในการพัฒนาอาชีพ เพื่อให้มีความสามารถและมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยแสวงหาผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ทันสมัยมาใช้ประโยชน์

2.4 ส่งเสริมให้มีการจัดแข่งขันกีฬาเพื่อการอาชีพประเภทต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ยกกระดับมาตรฐานการแข่งขัน อันประกอบด้วยปรับปรุง

สนามการแข่งขัน อุปกรณ์การแข่งขันให้ได้มาตรฐาน ปรับปรุงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับให้ทันสมัย และเป็นไปตามมาตรฐานสากล

2.5 สนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนากีฬา กองทุนสวัสดิการเพื่อนักกีฬา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพแต่ละประเภท

3. ใช้มาตรฐานการทางกฎหมายเพื่อส่งเสริมกิจการกีฬาอาชีพ โดย

3.1 การกีฬาแห่งประเทศไทยส่งเสริมให้มีการจดทะเบียนประกอบกิจการกีฬา อาชีพด้วยการปรับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ให้เหมาะกับการปฏิบัติ ประชาสัมพันธ์เชิญชวน แสดงให้เห็นผลได้ผลเสียของการจดทะเบียนและไม่จดทะเบียน รวมทั้งการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ขอจดทะเบียนด้วย

3.2 การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา สถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานทางการกีฬา ร่วมกับเอกชน ทำการศึกษาวิจัย ประชุมสัมมนา เพื่อพัฒนากฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาอาชีพให้ทันสมัยได้มาตรฐาน ซึ่งส่งเสริมการกีฬาเพื่อการอาชีพ

3.3 การกีฬาแห่งประเทศไทยดำเนินการให้มีและใช้กฎหมายคุ้มครองสิทธิประโยชน์นักกีฬา บุคลากรทางการกีฬา ผู้ชม องค์กร และผู้สนับสนุนกีฬาอาชีพ

3.4 รัฐใช้มาตรการทางภาษี และสิ่งตอบแทนสนับสนุนด้านการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา และวัสดุอุปกรณ์ทางการกีฬา การจัดการ สวัสดิการกีฬา การก่อสร้างสถานกีฬา และการสนับสนุนกีฬาด้านอื่น ๆ

4. พัฒนาศูนย์กลางกีฬา โดย

4.1 การกีฬาแห่งประเทศไทย สถาบันการศึกษา และกรมพลศึกษา ร่วมกับภาคเอกชนจัดให้มีการสอน อบรมบุคลากรกีฬาอาชีพให้มีความสามารถเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป รวมทั้งมีจริยธรรมกีฬาเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักกีฬาทั่วไป และจัดให้มีการพัฒนาวิธีสอน อบรมสื่อต่าง ๆ โดยเน้นทั้งปริมาณ และคุณภาพ

4.2 สนับสนุนให้มีการนำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการกีฬา มาใช้ในการพัฒนาศูนย์กลางกีฬาอาชีพ

5. จัดตั้งกองทุนพัฒนากีฬา และกองทุนสวัสดิการแก่บุคลากรทางการกีฬาอาชีพ โดย

5.1 การกีฬาแห่งประเทศไทยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อจัดหากองทุนเริ่มต้นแก่สมาคมกีฬาอาชีพแต่ละประเภท

5.2 การกีฬาแห่งประเทศไทยสนับสนุนให้องค์กรกีฬาอาชีพในแต่ละประเภทร่วมกันจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนากีฬาและกองทุนสวัสดิการแก่บุคลากรในประเภทกีฬาอาชีพของตน

แผนงานหลักที่ 5 การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

สถานการณ์

ความสำเร็จของการออกกำลังกายและเล่นกีฬาขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญ คือ บุคคล เครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ ผู้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาต้องมีความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจ การพัฒนาการกีฬาในช่วงที่ผ่านมาได้ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมด้านร่างกาย โดยกำหนดให้มีแผนพัฒนาโภชนาการกับการกีฬาในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าในการศึกษาวิจัยด้านการกีฬาพบว่าวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬานั้น ช่วยสร้างเสริมความสำเร็จในการพัฒนาความสามารถของผู้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาได้อย่างดียิ่ง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามีขอบข่ายครอบคลุมวิชาการที่สำคัญ ได้แก่ สรีรวิทยาการออกกำลังกาย โภชนาการกับการกีฬา จิตวิทยากับการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา และวิศวกรรมและเทคโนโลยีการกีฬา

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมให้มีการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเพื่อพัฒนาผู้ออกกำลังกายและเล่นกีฬา บุคลากรทางการกีฬา เครื่อง อุปกรณ์ สถานที่ สำหรับการออกกำลังกายและเล่นกีฬา โดยให้มีการศึกษา วิจัย ผลิต พัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาทุกประเภทและทุกรูปแบบ

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนา และนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา อาทิ วิชาการด้าน สรีรวิทยาการออกกำลังกาย โภชนาการกับการกีฬา จิตวิทยากับการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬาและวิศวกรรมและเทคโนโลยีทางการกีฬา มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ออกกำลังกายและเล่นกีฬา บุคลากรทางการกีฬา เครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ สำหรับการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

เป้าหมาย

การดำเนินงานตามแผนงานหลักการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มีเป้าหมายสำคัญดังนี้

1. มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างเพียงพอกับความต้องการ
2. มีหน่วยงานรับผิดชอบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา สำหรับการประชาชน และนักกีฬากรอบทุกจังหวัด

3. มีผลงานวิจัยที่มีคุณภาพด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างน้อยสาขาละ 5 เรื่องต่อปี
4. มีศูนย์สารสนเทศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาทั้งในระดับภูมิภาคและระดับชาติ
5. มีการเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา เช่น คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส
6. มีการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อพัฒนาสมรรถภาพของนักกีฬา เด็ก เยาวชน และประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษ เช่น คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส
7. มีการใช้โภชนาการเป็นเครื่องมือในการพัฒนาขนาด รูปร่าง และประสิทธิภาพในการทำงานของร่างกายให้เหมาะสมกับประเภทและชนิดของกีฬา และการออกกำลังกายให้แพร่หลายมากขึ้น
8. มีการใช้เทคโนโลยีการกีฬาเพื่อพัฒนาอุปกรณ์ คุณภาพของสนาม เครื่องป้องกันอุบัติเหตุ และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพสำหรับผู้ออกกำลังกายและเล่นกีฬา
9. มีเกณฑ์สมรรถภาพที่พึงประสงค์ของนักกีฬา เด็ก เยาวชน และประชาชนทุกระดับ โดยใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาพัฒนาให้บรรลุเกณฑ์สมรรถภาพที่พึงประสงค์
10. มีการพัฒนาระบบการทดสอบสมรรถภาพนักกีฬาให้เหมาะสมกับประเภทและชนิดกีฬารวมทั้งการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับเด็ก เยาวชน และประชาชน โดยให้ความสำคัญกับการทดสอบภาคสนาม
11. มีการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อควบคุมป้องกันการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬา
12. มีการควบคุม ส่งเสริมศูนย์ส่งเสริมสุขภาพให้ได้มาตรฐาน

แนวทาง

เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนงานหลักการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา แนวทางที่สำคัญมีดังนี้

1. จัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา โดย

1.1 การกีฬาแห่งประเทศไทย ร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย ทบวงมหาวิทยาลัยและกระทรวงศึกษาธิการ ส่งเสริมและประสานงานให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการให้บริการด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการกีฬาครอบคลุมทุกจังหวัด

1.2 จัดตั้งหน่วยงานร่วมบริหารโดยสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการศึกษา

1.3 ฝ่ายวิทยาศาสตร์การศึกษา การศึกษาแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานหลักด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการศึกษา

2. ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา โดย

2.1 สถาบันอุดมศึกษาประสานความร่วมมือกับการศึกษาแห่งประเทศไทย และสมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง จัดทำหลักสูตรและผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2.2 การศึกษาแห่งประเทศไทยกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทบวงมหาวิทยาลัย และองค์กรเอกชน จัดทำ และให้การสนับสนุนทุกอุดหนุนการศึกษา และทุนอุดหนุนการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา อย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ

2.3 การศึกษาแห่งประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทบวงมหาวิทยาลัย และองค์กรเอกชน ร่วมกันฝึกอบรมบุคลากรประจำการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา รวมทั้งจัดสัมมนา ฝึกอบรมเกี่ยวกับการนำความรู้และข้อบังคับด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา ไปใช้ประโยชน์อย่างแพร่หลายในการพัฒนาการศึกษา

2.4 การศึกษาแห่งประเทศไทย และองค์กรเอกชนสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการศึกษา

3. สรรหาและพัฒนาเครื่องมือและอุปกรณ์การศึกษาที่เหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาการ โดย

แนวทาง

เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนงานหลักการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา แนวทางที่สำคัญมีดังนี้

1. จัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา โดย

1.1 การศึกษาแห่งประเทศไทย ร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย ทบวงมหาวิทยาลัยและกระทรวงศึกษาธิการ ส่งเสริมและประสานงานให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการให้บริการด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการศึกษารอบคลุมทุกจังหวัด

1.2 จัดตั้งหน่วยงานร่วม บริหารโดยสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการศึกษา

1.3 ฝ่ายวิทยาศาสตร์การศึกษา การศึกษาแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานหลักด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการศึกษา

2. ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา โดย

2.1 สถาบันอุดมศึกษาและประสานความร่วมมือกับการศึกษาแห่งประเทศไทย และสมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง จัดทำหลักสูตรและผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

2.2 การศึกษาแห่งประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทบวงมหาวิทยาลัย และองค์กรเอกชนจัดทำและให้การสนับสนุนทุนอุดหนุนการศึกษา และทุนอุดหนุนการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาร่วมกันและสม่ำเสมอ

2.3 การศึกษาแห่งประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ และองค์กรเอกชน ร่วมกันฝึกอบรมบุคลากรประจำการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มพูนความรู้และความสามารถในการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา ไปใช้ประโยชน์อย่างแพร่หลายในการพัฒนาการศึกษา

2.4 การศึกษาแห่งประเทศไทย และองค์กรเอกชนสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการศึกษา

3. สรรหาและพัฒนาเครื่องมือและอุปกรณ์กีฬาที่เหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาการ โดย

3.1 การศึกษาแห่งประเทศไทย ประสานและร่วมมือกับกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกระทรวงศึกษาธิการ สถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาถึงประเภท ชนิด วิธีการใช้และการได้มาซึ่งเครื่องมือ และอุปกรณ์กีฬาที่เหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาการ รวมทั้งเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกายในห้องปฏิบัติการและภาคสนาม

3.2 การศึกษาแห่งประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีผลิตหรือส่งเสริมให้มีการผลิตเครื่องมือ อุปกรณ์กีฬาที่เหมาะสม รวมทั้งจัดตั้งศูนย์ทดสอบอุปกรณ์กีฬา

3.3 การศึกษาแห่งประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ และสถาบันอุดมศึกษา ทำการศึกษาและพัฒนาวิธีการทดสอบสมรรถภาพทางกายภาพในห้อง

ปฏิบัติการและภาคสนาม สำหรับนักกีฬา เด็ก เยาวชน และประชาชน โดยใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ของประเทศไทย

4. สร้างเกณฑ์สมรรถภาพที่พึงประสงค์ของนักกีฬา เด็ก เยาวชน และประชาชน โดย

4.1 การกีฬาแห่งประเทศไทย ด้วยความร่วมมือของหน่วยงานอื่น เช่น กระทรวงสาธารณสุข กรมพลศึกษา กรมสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ สร้างเกณฑ์สมรรถภาพทางกายที่พึงประสงค์ของนักกีฬา เด็ก เยาวชน และประชาชน จากนั้นจึงประชาสัมพันธ์เกณฑ์สมรรถภาพดังกล่าวให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปยอมรับและนำไปใช้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาสมรรถภาพ

4.2 รัฐให้การสนับสนุนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเกณฑ์ที่พึงประสงค์ดังกล่าว โดยเฉพาะการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่น ๆ ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอ

5. ส่งเสริมให้มีการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนาการกีฬา โดย

5.1 การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้องใช้สื่อประเภทต่าง ๆ ด้วยวิธีการหลากหลาย เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนทั่วไปเห็นความสำคัญของวิชาการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา โดยเฉพาะในเรื่องที่ประชาชนสามารถนำมาใช้ได้ทันทีและด้วยความสะดวก

5.2 สถาบันอุดมศึกษาและกรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของกระทรวงศึกษาธิการควรผสมผสานความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา เข้าในหลักสูตรทุกระดับการศึกษา โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

5.3 การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุข กรมพลศึกษา สถาบันอุดมศึกษา สมาคมกีฬาต่าง ๆ ควรนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ในการพัฒนาการกีฬา อาทิการจัดคนให้เหมาะกับกีฬา การคัดเลือก การฝึกซ้อมและบำรุง การทดสอบสมรรถภาพ การป้องกันรักษา และฟื้นฟูสภาพการบาดเจ็บจากการกีฬา รวมทั้งการจัดโปรแกรมการฝึกและพัฒนาสมรรถภาพที่เหมาะสมกับผู้ออกกำลังกายและนักกีฬา ตลอดจนบุคคลกลุ่มพิเศษ

5.4 การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุข สำนักคณะกรรมการอาหารและยา ส่งเสริมให้มีการใช้ความรู้ด้านโภชนาการในการพัฒนา ขนาด รูปร่างและประสิทธิภาพการทำงานของร่างกายให้เหมาะสมกับชนิดและประเภทกีฬาที่เล่น

5.5 การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในกระทรวงศึกษาธิการ เช่น กรมพลศึกษา กรมสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ และหน่วยงานเอกชนที่เหมาะสม ใช้เทคโนโลยีการกีฬาเพื่อพัฒนาคุณภาพ

ของสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา เครื่องป้องกันอุบัติเหตุทางการกีฬา ตลอดจนเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพสำหรับผู้ออกกำลังกายและเล่นกีฬา

5.6 สนับสนุนการดำเนินการศูนย์ตรวจสอบสารต้องห้ามนักกีฬาให้มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีมาตรฐานในการตรวจสอบในระดับสากล รวมทั้งจัดให้มีระบบการควบคุมป้องกันการใช้สารต้องห้ามให้มีประสิทธิภาพ

6. จัดตั้งศูนย์สารสนเทศและสามารถเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยการศึกษาแห่งประเทศไทย แสวงหาทรัพยากรที่จำเป็นและเร่งรัดดำเนินการในการจัดตั้งศูนย์สารสนเทศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่ทันสมัยได้มาตรฐาน และสามารถให้บริการได้ทั่วถึงในระดับประเทศและครอบคลุมทุกจังหวัด

แผนงานหลักที่ 6 การพัฒนาการบริหารการกีฬา

สถานการณ์

การพัฒนาการกีฬาของประเทศโดยรวมจะประสบผลสำเร็จและเจริญก้าวหน้าเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญยิ่งประการหนึ่ง คือ การบริหารการกีฬาร่วมกันระหว่างองค์กรต่าง ๆ เกี่ยวข้อง ทั้งจากภาครัฐและเอกชน ทั้งที่อยู่ในส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้มีความเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ

ผลการบริหารการกีฬาในช่วงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 โดยภาพรวมประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง อาทิ การเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ การพัฒนาสถานกีฬาในแต่ละภูมิภาค การเพิ่มจำนวนสมาคมกีฬาจังหวัดและสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย และการพัฒนาทางวิชาการด้านการกีฬา อย่างไรก็ตาม ยังคงมีภารกิจที่สำคัญบางประการซึ่งจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขและพัฒนาต่อไปอีก กล่าวคือ การนำแผนพัฒนาการกีฬาไปใช้ดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและแนวทางที่ได้กำหนดไว้ การพัฒนาระบบการประสานงานพัฒนาการกีฬา การพัฒนาองค์กรกีฬาให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเข้มแข็ง การจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาการกีฬา การพัฒนาระบบสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ด้านการกีฬารวมทั้งการพัฒนา ระบบการติดตามและประเมินผลการพัฒนาการกีฬาดังนั้น การพัฒนาการบริหารการกีฬาในช่วง 5 ปี ข้างหน้า จึงมุ่งเน้นการแก้ไขและพัฒนาการบริหารและพัฒนาการกีฬาดังกล่าว โดยการผนึกกำลังความร่วมมือและความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างทุกองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การบริหารและพัฒนาการกีฬาของประเทศมีความเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาการบริหารการกีฬาของประเทศไทยให้มีความเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ โดยให้องค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาการบริหารการกีฬาเพื่อให้การบริหารการกีฬาเป็นระบบภายใต้แผนหลักและหลัก

เป้าหมาย

การดำเนินงานตามแผนงานหลักการพัฒนาการบริหารการกีฬา มีเป้าหมายสำคัญ ดังนี้

1. มีการกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรหลักซึ่งสามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการประสานความร่วมมือ และความรับผิดชอบกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการกีฬาของประเทศไทยให้ดำเนินงานได้บรรลุผลสำเร็จตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ
2. มีองค์กรทั้งจากภาครัฐและเอกชน ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทยมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริหารและปฏิบัติงานตามแผนงานหลักทั้ง 6 แผน ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพ
3. มีศูนย์สารสนเทศด้านการกีฬาในระดับประเทศ ระดับภาค และระดับจังหวัด ซึ่งได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพในการบริหารการกีฬา และการให้บริการเกี่ยวกับการกีฬา
4. มีสมาคมและชมรมกีฬาจังหวัดที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งมีชมรมและสโมสรกีฬาในระดับอำเภอเพิ่มขึ้น
5. มีคณะกรรมการกีฬาจังหวัดซึ่งประกอบด้วยกรรมการจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในสัดส่วนที่เหมาะสม สามารถร่วมกับบริหารการกีฬาของจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีเอกภาพ
6. มีสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ซึ่งอยู่ในสภาพที่เหมาะสมและมีปริมาณที่เพียงพอ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น
7. มีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬาซึ่งเหมาะสมกับยุคสมัย และเอื้ออำนวยต่อการบริหารและพัฒนาการกีฬาของประเทศ
8. มีผลงานจากการศึกษา และวิจัยเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการกีฬาเพิ่มมากขึ้น
9. มีการกีฬาแห่งประเทศไทยรับผิดชอบการติดตาม และประเมินผลการพัฒนาการกีฬาของประเทศอย่างเป็นระบบ
10. มีการนำระบบคุณธรรม จริยธรรมการกีฬามาใช้กับการบริหารการกีฬาอย่างเป็นรูปธรรม

แนวทาง

เพื่อให้สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนงานหลักการพัฒนาการบริหารการกีฬา แนวทางที่สำคัญมีดังนี้

1. พัฒนากลยุทธ์หลักในการบริหารการกีฬาให้ทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย

1.1 องค์กรหลักในการบริหารการกีฬาพยายามแสวงหามูลค่า และงบประมาณสนับสนุนที่เหมาะสมกับการปฏิบัติการกิจการในความรับผิดชอบ รวมทั้งมีการเร่งรัดพัฒนาบุคลากรประจำการที่มีอยู่ให้สามารถประสานความร่วมมือ และความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพกับทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการกีฬา

1.2 องค์กรหลักในการบริหารการกีฬาร่วมกันพัฒนารูปแบบการประสานความร่วมมือและความรับผิดชอบที่มีประสิทธิภาพกับทุกองค์กรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ และสัมมนา เพื่อประสานงาน และประสานความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3 การกีฬาแห่งประเทศไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการแปลงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ไปสู่การปฏิบัติ และประสานแผนปฏิบัติงานพัฒนาการกีฬาอย่างต่อเนื่องทุก ๆ ปี

2. สร้างเสริมความเป็นเอกภาพในการบริหารและพัฒนาการกีฬาร่วมกับทุกองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดย

2.1 ทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร และพัฒนาการกีฬาของประเทศไทยใช้แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ เป็นแผนแม่บทในการบริหาร และปฏิบัติงานกีฬา

2.2 องค์กรต่าง ๆ ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการบริหารและพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย ได้รับมอบหมายอย่างเป็นทางการให้ร่วมรับผิดชอบแผนงานหลักทั้ง 6 แผน ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ดังนี้

2.2.1 กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข และการกีฬาแห่งประเทศไทย ร่วมรับผิดชอบแผนงานหลักที่ 1 การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน

2.2.2 กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงกลาโหม ทบวงมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งประเทศไทยและองค์กรเอกชน ร่วมรับผิดชอบแผนงานหลักที่ 2 การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน

2.2.3 การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ และองค์กรเอกชน ร่วมรับผิดชอบแผนงานหลักที่ 3 การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

2.2.4 องค์กรเอกชน และการศึกษาแห่งประเทศไทย ร่วมรับผิดชอบแผนงานหลักที่ 4 การพัฒนาการศึกษาเพื่อการอาชีพ

2.2.5 การศึกษาแห่งประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุข ทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงศึกษาธิการ ร่วมรับผิดชอบแผนงานหลักที่ 5 การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา

2.2.6 การศึกษาแห่งประเทศไทย กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม ทบวงมหาวิทยาลัย และองค์กรเอกชน ร่วมรับผิดชอบแผนงานหลักที่ 6 การพัฒนาการบริหารการศึกษา

2.3 องค์กรเอกชนได้รับการจูงใจและการสนับสนุนให้มีบทบาท และความรับผิดชอบเพียงมากขึ้นในการร่วมบริหารและพัฒนาการศึกษาของประเทศกับองค์กรภาครัฐ

2.4 ทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการศึกษาของประเทศ ได้รับการสนับสนุนและการควบคุมดูแลให้ใช้ บุคลากร งบประมาณ สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ด้านการศึกษาร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ

3. เร่งรัดการจัดตั้งศูนย์สารสนเทศด้านการศึกษาในระดับประเทศ ระดับภาค และระดับจังหวัด โดย

3.1 องค์กรหลักในการบริหารและพัฒนาการศึกษาให้การสนับสนุนด้านทรัพยากรสำหรับการบริหารและดำเนินงานจัดตั้งศูนย์สารสนเทศการศึกษาแห่งประเทศไทย รวมทั้งสำหรับการพัฒนาศูนย์สารสนเทศการศึกษาระดับภาค และระดับจังหวัด เพื่อให้มีระบบสารสนเทศและการให้บริการสนเทศด้านการศึกษาที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ

3.2 การศึกษาแห่งประเทศไทยร่วมกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบสารสนเทศและการให้บริการสนเทศด้านการศึกษาให้เป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกันทั้งในระดับประเทศ ระดับภาค และระดับจังหวัด รวมทั้งปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพในการใช้งานอยู่เสมอ

4. พัฒนาระบบการประชาสัมพันธ์การศึกษา โดย

4.1 การศึกษาแห่งประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ และองค์กรเอกชน ร่วมกันประชาสัมพันธ์เพื่อมุ่งปลูกจิตสำนึกของเด็ก เยาวชน และประชาชนให้มินิสัยรักการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

4.2 องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์การศึกษา ร่วมกันปรับปรุงรูปแบบและวิธีการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของภารกิจและธรรมชาติของกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นหลัก

5. พัฒนาสมาคมและชมรมกีฬาจังหวัด รวมทั้งสนับสนุนการจัดตั้งชมรมและสโมสรกีฬาในระดับอำเภอให้สามารถบริหารและพัฒนาการกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง โดย

5.1 พัฒนาสมาคม และชมรมกีฬาจังหวัด โดย

5.1.1 การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกับองค์กรที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลือด้านงบประมาณ คำแนะนำ และการประสานงานแก่สมาคมและชมรมกีฬาจังหวัดอย่างเหมาะสมตามเหตุผลความจำเป็น

5.1.2 การกีฬาแห่งประเทศไทย รมรณรงค์ให้องค์กรเอกชนให้การสนับสนุนเพิ่มมากขึ้นแก่สมาคม และชมรมกีฬาจังหวัด

5.2 ปรับปรุงองค์ประกอบ และการบริหารงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด เพื่อให้สามารถร่วมกันพัฒนาการกีฬาของจังหวัดได้อย่างมีเอกภาพ และมีประสิทธิภาพ โดย

5.2.1 การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ และองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการกีฬาจังหวัดให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมขึ้น รวมทั้งร่วมกันกำหนดนโยบาย เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน ขอบข่ายความรับผิดชอบ และบทบาทหน้าที่ให้ชัดเจน และเป็นที่ยอมรับ

5.2.2 คณะกรรมการกีฬาจังหวัด ได้รับการสนับสนุน และดูจากองค์กรที่เกี่ยวข้องในการบริหารบุคลากร งบประมาณ สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ด้านการกีฬาของจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ และแผนปฏิบัติการพัฒนาการกีฬา ระดับจังหวัด

5.3 สนับสนุนการจัดตั้งชมรมและสโมสรกีฬาในระดับอำเภอ โดย

5.3.1 การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง จูงใจและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งชมรม และสโมสรกีฬาในระดับอำเภอให้มีปริมาณเพิ่มขึ้น

5.3.2 การกีฬาแห่งประเทศไทยรณรงค์ให้องค์กรเอกชนในส่วนภูมิภาค และองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ให้การสนับสนุนเพิ่มมากขึ้นในการจัดตั้ง พัฒนาชมรมและสโมสรกีฬาของท้องถิ่น

6. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ซึ่งอยู่ในสภาพที่เหมาะสมและมีปริมาณที่เพียงพอ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น โดย

6.1 การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงกลาโหม กระทรวงสาธารณสุข ทบวงมหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษา ร่วมกันจัดสรรงบประมาณ บุคลากรสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ให้เหมาะสมสำหรับการดำเนินงานให้มี

สถานกีฬา อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ซึ่งอยู่ในสภาพที่เหมาะสมและมีปริมาณที่เพียงพอตามพื้นที่เป้าหมาย

6.2 การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกับองค์กรที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่นซึ่งมีสถานกีฬาในความรับผิดชอบติดตามดูแลและพัฒนาสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม และมีปริมาณที่เพียงพออยู่เสมอ

6.3 การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกับองค์กรที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่นซึ่งมีสถานกีฬาในความรับผิดชอบ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตามพื้นที่เป้าหมายมาใช้ประโยชน์ของสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา รวมทั้งให้มีส่วนสนับสนุนในการบำรุงรักษาและพัฒนาสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา อย่างต่อเนื่อง

7. ทบทวนและปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬาให้เหมาะสมกับยุคสมัย และเอื้อต่อการบริหารและพัฒนาการกีฬาของประเทศ โดย

7.1 การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ และดำเนินการปรับเปลี่ยน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวกับการกีฬาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี

7.2 การกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการโอลิมปิก สมาคมกีฬา และองค์กรที่เกี่ยวข้องประชาสัมพันธ์ให้มีการใช้ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬา ซึ่งได้ปรับปรุงแล้วเพื่อคุ้มครอง ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารและพัฒนาการกีฬา บุคลากรด้านการกีฬาและผู้สนับสนุนการกีฬา

7.3 รัฐใช้มาตรการทางภาษีและสิ่งตอบแทนสนับสนุนด้านการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาและวัสดุ อุปกรณ์ทางการกีฬา การจัดการ สวัสดิการกีฬา การก่อสร้างสถานกีฬาและการสนับสนุนกีฬาในด้านอื่น ๆ

8. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาทางวิชาการเกี่ยวกับการบริหารและการพัฒนาการกีฬา โดย

8.1 การกีฬาแห่งประเทศไทย ประสานความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาผลิตนักวิชาการและนักวิจัยด้านการบริหารและการพัฒนาการกีฬา ให้เกิดผลเชิงรูปธรรม

8.2 การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา และองค์กรเอกชนจัดสรรทุนอุดหนุนการศึกษา และการวิจัยเกี่ยวกับการบริหาร และการพัฒนาการกีฬา เพื่อเพิ่มพูนปริมาณและคุณภาพของผลงานวิชาการในด้านนี้

8.3 การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกับองค์กรที่เกี่ยวข้องจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ และสัมมนาให้แก่บุคลากรประจำการระดับหน้างานด้านการศึกษา ให้มีความรู้ความสามารถในการนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8.4 การกีฬาแห่งประเทศไทย ส่งเสริมให้มีการศึกษาวิจัย การบริหาร และการพัฒนาการศึกษาในด้าน การพัฒนาระบบการบริหารกองทุนพัฒนาการศึกษา การใช้สนามกีฬาให้เกิดประโยชน์สูงสุด การพัฒนาระบบการแข่งขัน การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา พัฒนาการศึกษา เป็นต้น

9. ติดตามและประเมินผลการพัฒนาการกีฬาอย่างเป็นระบบ โดย

9.1 การกีฬาแห่งประเทศไทยส่งเสริมให้ทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร และพัฒนาการกีฬาของประเทศ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรของตนอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมขึ้น

9.2 การกีฬาแห่งประเทศไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดสร้างดัชนีชี้วัดความสำเร็จของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2

9.3 การกีฬาแห่งประเทศไทยรับผิดชอบการติดตาม และประเมินผลการพัฒนาการกีฬาของประเทศ ตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ โดยดำเนินการ 2 ครั้ง คือ ในระยะครึ่งแผนและเมื่อสิ้นสุดแผน รวมทั้งมีการติดตามความก้าวหน้าตามแผนประจำปี

9.4 การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง จัดฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการติดตาม และประเมินแผนงานและโครงการให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการกีฬา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ.

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3

(พ.ศ. 2545 - 2549)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549)

ส่วนที่ 1 วิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าด้วยดีต้องมีการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพของคนในชาติอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องในทุกด้านการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะสามารถช่วยพัฒนาคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะช่วยพัฒนาให้มีร่างกายแข็งแรง พละทานามัยสมบูรณ์ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสุขภาพจิตที่ดี มีอารมณ์ที่มั่นคง สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม เพิ่มพูนสติปัญญา พัฒนาคุณลักษณะประจำตัวที่ช่วยเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมยิ่งขึ้น ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบ ความอดทนเข้มแข็ง ความมีระเบียบวินัย ความยุติธรรม การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา การมีน้ำใจนักกีฬา การรู้จักแพ้ รู้จักชนะ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่การเสียสละ นอกจากนี้การกีฬายังก่อให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียวและร่วมแรงร่วมใจฟันฝ่าอุปสรรคของคนในหมู่คณะ รวมทั้งเป็นศูนย์รวมในการสร้างความภาคภูมิใจ และสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้แก่ชุมชน สังคมและประเทศชาติอีกด้วย

1. สรุปผลการพัฒนาและปัญหาอุปสรรคที่สำคัญ

การประเมินผลการดำเนินงานของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540-2544) ระยะครึ่งแผน 2540-2542 พบว่าการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ร้อยละ 33 และยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ร้อยละ 67 ผลการดำเนินงานในแต่ละแผนงานหลัก สรุปได้ดังนี้

แผนงานหลักที่ 1 การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน ผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย 4 เป้าหมาย คือ เด็ก เยาวชน ออกกำลังกายและเล่นกีฬาร้อยละ 60 มีครูพลศึกษาเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี มีศูนย์กีฬาครบทุกตำบล สถานศึกษามีสถานที่เล่นกีฬาที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น แต่ผลการดำเนินงานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย 4 เป้าหมาย คือ ครูพลศึกษาและกีฬาทุกคนยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาพื้นฐานมีไม่ครบทุกตำบล อาสาสมัครซึ่งเป็นผู้นำกีฬาขั้นพื้นฐานมีไม่ครบทุกหมู่บ้าน และหลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา ยังไม่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

แผนงานหลักที่ 2 การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน ผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ ประชาชนทุกเพศ ทุกวัยและทุกอาชีพได้รับความรู้ เห็นคุณค่าของการกีฬาและได้ออกกำลังกาย เล่นกีฬาเป็นประจำ ร้อยละ 60 มีศูนย์อุปกรณ์กีฬาเพื่อบริการประชาชนทุกตำบล แต่ผลการดำเนินงานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ บุคคลกลุ่มพิเศษ หรือผู้ด้อยโอกาสออกกำลังกายและยังไม่มี

ตัวแทนรับผิดชอบกีฬามวลชนอยู่ในคณะกรรมการเล่นกีฬาในชุมชน หน่วยงานขนาดใหญ่ของรัฐ และเอกชน ส่วนใหญ่ยังไม่มีสถานที่ออกกำลังกาย และไม่มีกำหนดเวลาให้บุคลากรได้ออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเป็นประจำสถานบริการส่งเสริมสุขภาพของเอกชนมีน้อย ผู้นำกีฬาเพื่อมวลชนมีน้อย ขาดการประสานงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น ประชาชนยังไม่นิยมเล่นกีฬาพื้นเมืองแพร่หลาย

แผนงานหลักที่ 3 การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ สถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชนทุกระดับสนับสนุนการเล่นและการแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ โดยเน้นการพัฒนาทักษะความสามารถและจริยธรรม มีการแข่งขันกีฬา จัดระบบการแข่งขันกีฬาภายในประเทศระดับต่าง ๆ และเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ระหว่างประเทศทุกระดับมากขึ้น มีศูนย์อุปกรณ์ในทุกจังหวัดและทุกอำเภอ แต่ผลการดำเนินงานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ ยังไม่มีสถาบันผลิตผู้ฝึกสอนกีฬาที่ได้มาตรฐานระดับชาติ การพัฒนาผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอนกีฬาให้ได้มาตรฐานของสหพันธ์กีฬานานาชาติยังทำให้น้อย ยังไม่มีศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคสถานกีฬาที่ได้มาตรฐาน ยังมีน้อยไม่กระจายอยู่ทั่วประเทศ ชมรม สมาคมหรือสโมสรกีฬาในจังหวัดยังไม่แพร่หลายไปถึงระดับอำเภอ กองทุนพัฒนากีฬามีเพียง 10 ล้านบาท จากที่ตั้งเป้าหมายไว้ 50 ล้านบาท

แผนงานหลักที่ 4 การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ ผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ มีชมรม สมาคม และองค์กรกีฬาที่มีระบบบริหารและจัดการแข่งขันมากขึ้น ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับ คือ พ.ร.บ. มวย และ พ.ร.บ. กีฬาอาชีพ ซึ่งสามารถรองรับการดำเนินงานการกีฬาเพื่อการอาชีพได้ และเอกชนมีส่วนในการสนับสนุนเพื่อการอาชีพมากขึ้น แต่ผลการดำเนินงานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ กีฬาสากลที่มีศักยภาพ 10 ชนิดกีฬา มีเพียงฟุตบอล เพียงกีฬาเดียวที่ได้รับการสนับสนุน เพื่อพัฒนาเป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน นอกจากนี้มวยไทยยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน อีกทั้งบุคลากรทางการกีฬาเพื่อการอาชีพ ได้รับการพัฒนาไปสู่มาตรฐานระดับสากลน้อย

แผนงานหลักที่ 5 การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเพียงพอ กับความต้องการ มีหน่วยงานรับผิดชอบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา บริการประชาชน และนักกีฬารอบทุกจังหวัด มีการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา พัฒนาสมรรถภาพนักกีฬาเด็ก เยาวชนและประชาชนรวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษ มีการใช้โภชนาการพัฒนานาครูปร่าง และประสิทธิภาพในการทำงานและออกกำลังกายแพร่หลายมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนาระบบการทดสอบสมรรถภาพของนักกีฬาให้เหมาะสมกับประเภทและชนิดกีฬาด้านวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยีการศึกษา เพื่อควบคุมป้องกันการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬา แต่ผลการดำเนินงานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ ผลงานวิจัยมีน้อย ขาดศูนย์สารสนเทศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา ทั้งในระดับอุดมศึกษาและระดับชาติ การเผยแพร่ความรู้ยังไม่ทั่วถึง การนำเทคโนโลยีการศึกษาเพื่อพัฒนาอุปกรณ์กีฬาและสนามยังมีน้อย ขาดเกณฑ์สมรรถภาพที่พึงประสงค์ในบุคคลวัยต่าง ๆ และยังไม่มีการควบคุม ส่งเสริมศูนย์ส่งเสริมสุขภาพให้ได้มาตรฐาน

แผนงานหลักที่ 6 การพัฒนาการบริหารการกีฬา ผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ มีผลการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการกีฬาเพิ่มมากขึ้น มีการติดตามและประเมินผลการพัฒนาการกีฬาของประเทศอย่างเป็นระบบโดยการกีฬาแห่งประเทศไทย แต่ผลการดำเนินงานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ การกีฬาแห่งประเทศไทยยังไม่สามารถประสานความร่วมมือได้เต็มที่กับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการกีฬาของประเทศให้ดำเนินงานได้บรรลุผลสำเร็จตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนยังไม่สามารถบริหารงานได้อย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ ศูนย์สารสนเทศด้านการกีฬาในระดับประเทศ ระดับภาค และระดับจังหวัด ยังไม่สามารถให้บริการได้ เนื่องจากกำลังอยู่ในขั้นดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ สมาคมและชมรมกีฬาจังหวัดยังไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เครือข่ายของชมรมและสโมสรกีฬาในระดับอำเภอยังมีน้อยคณะกรรมการกีฬาจังหวัดยังไม่สามารถบริหารการกีฬาของจังหวัดให้มีประสิทธิภาพและมีเอกภาพสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกในการออกกำลังกายและเล่นกีฬามีไม่เพียงพอ กฎระเบียบข้อบังคับและกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬายังไม่เหมาะสมกับยุคสมัย และเอื้ออำนวยต่อการบริหารการกีฬาของประเทศ การนำระบบคุณธรรมจริยธรรมการกีฬามาใช้ในการบริหารการกีฬา ยังไม่มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรม

การพัฒนาการกีฬาของไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาของชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531-2539) จนถึงปัจจุบันประสบผลสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ยังมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่

1. ด้านการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ

1.1 การวางแผนด้านการพัฒนาการกีฬามีความล่าช้าและขาดประสิทธิภาพ โดยมีการประกาศใช้แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540-2544) ล่าช้าไป 1 ปี คือ ประกาศใช้เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2541 ทำให้กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ได้รับการนิเทศและประสานแผนล่าช้าและไม่ทั่วถึง ส่งผลต่อการจัดทำแผนงานและโครงการของหน่วยงานต่าง ๆ ไม่สอดคล้องกับระยะเวลาและงบประมาณที่ได้รับ

1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่ได้นำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติไปเป็นแนวทางในการกำหนดเป้าหมาย จัดทำแผนงานและโครงการเกี่ยวกับกีฬาอย่างจริงจังและไม่ได้คำนึงถึง

ความสอดคล้องระหว่างพันธกิจของหน่วยงานกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติและนโยบายส่งเสริมกีฬาของรัฐบาล

1.3 การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องยังขาดความชัดเจนทำให้ทำงานซ้ำซ้อนไม่มีเอกภาพในการดำเนินงาน

1.4 การติดตามและประเมินผลยังไม่เป็นระบบและขาดความต่อเนื่อง

2. ด้านงบประมาณและบุคลากรทางการกีฬา

2.1 งบประมาณในการดำเนินงานยังไม่ครอบคลุมทุกแผนงานและไม่เพียงพอรวมทั้งมีความซ้ำซ้อนในการเสนอของบประมาณของหน่วยงานต่าง ๆ เนื่องจากขาดระบบการกลั่นกรองการเสนอของบประมาณที่มีประสิทธิภาพ

2.2 บุคลากรทางการกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการจัดการด้านกีฬาอย่างแท้จริงไม่เพียงพอ ทำให้การดำเนินงานขาดประสิทธิภาพ

2.3 สถานกีฬาและอุปกรณ์ทางการกีฬายังไม่เพียงพอและไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่การใช้ประโยชน์จากสถานกีฬาที่มีอยู่ยังไม่คุ้มค่า รวมทั้งขาดการบริหารจัดการที่ดีและงบประมาณในการดูแลบำรุงรักษาด้วย

3. ด้านบริหารจัดการองค์กร

3.1 การกีฬาแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นองค์กรหลักในการประสานงาน ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ยังไม่สามารถทำงานได้อย่างเข้มแข็งเนื่องจากไม่มีอำนาจในการกำกับดูแลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินงานไปตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 2 ขณะที่หน่วยงานปฏิบัติต่าง ๆ มีกฎหมายที่แตกต่างและหลากหลาย รวมทั้งไม่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาการกีฬาด้วย

3.2 การบริหารจัดการองค์กรในการพัฒนาการกีฬาทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นขาดประสิทธิภาพ ขาดการประสานความร่วมมือมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ไม่มีการแบ่งเขตและระดับความรับผิดชอบให้ชัดเจนเพื่อการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้มีประสิทธิผลมากขึ้น รวมทั้งไม่ได้กระจายอำนาจให้ส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการบริหารงานและดำเนินการอย่างทั่วถึง ตลอดจนการขยายเครือข่ายของชมรมและสโมสรกีฬาสู่ระดับอำเภอและตำบลยังไม่แพร่หลาย

3.3 ศูนย์สารสนเทศการกีฬาทั้งในระดับประเทศและภูมิภาคไม่เพียงพอ ขาดข้อมูลทางการกีฬาและข้อมูลไม่ทันสมัย จึงเป็นอุปสรรคสำคัญในการวางแผนและพัฒนาการศึกษา

2. สถานการณ์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อการศึกษา

เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองการปกครองทั้งภายในและภายนอกประเทศ จะเป็นแรงขับเคลื่อนที่มีผลกระทบต่อพัฒนาการศึกษาของประเทศในอนาคต จึงจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อแสวงหาโอกาสหรือจุดแข็งที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพควบคู่ไปกับการค้นหาข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่ต้องพึงระวังและเร่งแก้ไขต่อไป เพื่อนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมายและยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์อย่างแท้จริง

1. การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของระบบเศรษฐกิจและสังคมโลก นำไปสู่ความสลับซับซ้อนและเกิดความเชื่อมโยงส่งผลซึ่งกันและกันระหว่างประเทศต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและมากขึ้น แนวโน้มการพัฒนายุคใหม่เน้นการพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีสมัยใหม่ การใช้ความรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นพื้นฐานในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างรายได้เปรียบในการพัฒนาของประเทศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาการศึกษาของไทย ดังนี้

1.1 การรวมกลุ่มของประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ และการจัดระเบียบเศรษฐกิจโลก อาจนำไปสู่ความขัดแย้งในการดำเนินงานขององค์กรธุรกิจกีฬาระดับภูมิภาคและระดับโลกมากขึ้น การเข้าร่วมเป็นภาคีหรือพันธมิตรทางการศึกษาอาจทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบจากเงื่อนไขที่กำหนดในฐานะที่เป็นประเทศสมาชิกขนาดเล็ก ประกอบกับบทบาทขององค์กรด้านการศึกษาต่างประเทศส่วนใหญ่ที่เข้ามาให้การช่วยเหลือประเทศไทยมักแอบแฝงด้วยการแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาศักยภาพในการเจรจาต่อรองและแสวงหาพันธมิตรร่วมในระดับภูมิภาคที่มีความเข้มแข็งมากขึ้น รวมทั้งมีการพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการศึกษาที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะจัดการกับเงื่อนไขการช่วยเหลือจากต่างประเทศ เพื่อให้ความร่วมมือด้านกีฬาระหว่างประเทศเกิดประโยชน์ต่อพัฒนาการศึกษาของไทยอย่างแท้จริง

1.2 ความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดช่องว่างระหว่างประเทศต่าง ๆ และอาจทำให้ประเทศไทยอยู่ในสถานะที่เสียเปรียบได้ถ้าไม่มีการติดตามความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและขาดการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่พัฒนาแล้วมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาของประเทศทั้งในการกีฬาพื้นฐานการกีฬาเพื่อมวลชนการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและการกีฬาเพื่อการอาชีพ

1.3 เทคโนโลยีสารสนเทศที่ก้าวหน้าและแพร่กระจายถึงกันทั่วโลกจะส่งผลให้กีฬาประเภทใหม่ ๆ เข้ามาสู่ความสนใจของประชาชนมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชน ขณะเดียวกันเป็นโอกาสในการเผยแพร่กีฬาไทยให้เป็นที่รู้จักทั่วโลกได้มากขึ้นด้วย ถ้ามีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและจริงจัง อย่างไรก็ตาม กระแสความรุนแรงของอินเทอร์เน็ตจะ

ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เวลาว่างและวิถีชีวิตของคนไทยในลักษณะที่สวนทางกับพฤติกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

2. การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ภายในประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง ไม่ว่าจะเป็นบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่นำไปสู่กระแสการปฏิรูปภาคสังคมที่สำคัญ ๆ เจือปนข้อจำกัดด้านงบประมาณ การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประชากร และอื่น ๆ ที่ล้วนแต่มีผลกระทบต่อพัฒนาการกีฬา ดังนี้

2.1 โครงสร้างสังคมไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุมากขึ้น โดยประชากรกลุ่มเด็กจะมีสัดส่วนลดลงจากร้อยละ 23.0 ในปี 2545 เป็นร้อยละ 21.9 ในปี 2549 ขณะที่กลุ่มผู้สูงอายุจะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 9.8 เป็นร้อยละ 10.77 ในช่วงเวลาเดียวกัน ทำให้ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุในอีก 15 ปีข้างหน้า จึงจะต้องมีการเตรียมการส่งเสริมการกีฬาแก่ประชาชนให้สอดคล้องกับความต้องการและความพร้อมของแต่ละช่วงวัยของกลุ่มเป้าหมายที่เปลี่ยนแปลงไป

2.2 สังคมไทยตกอยู่ในกระแสวัตถุนิยมและบริโภคนิยมมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่ ประกอบกับมีปัญหาสังคมที่สำคัญ คือ การแพร่ระบาดของยาเสพติดที่ลุกลามเข้าสู่ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ทั่วประเทศอย่างรวดเร็ว รวมทั้งปัญหาความเครียดและสุขภาพจิตจากภาวะความบีบคั้นทางเศรษฐกิจและสังคมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทำให้ทุกฝ่ายในสังคมตระหนักถึงความสำคัญของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่จะเป็นเครื่องมือในการลดปัญหาดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้ยังเป็นปัญหาหลักของประเทศที่ทำให้ประชาชนกลุ่มคนยากจนและด้อยโอกาสต้องใช้เวลาในการหาเลี้ยงชีพ ทำให้ขาดโอกาสในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาดังนั้น การส่งเสริมด้านการกีฬาแก่ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ จึงต้องมีรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายมากขึ้น

2.3 กระแสการปฏิรูปสุขภาพที่มุ่งเน้นการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคแก่ประชาชนอย่างกว้างขวางนั้นเป็นโอกาสอันดีจะมีการนำประเด็นการพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพบูรณาการไว้ในแนวทางการพัฒนาสุขภาพของหน่วยงานต่าง ๆ ได้มากขึ้น ประกอบกับความก้าวหน้าของการจัดการศึกษาที่ผ่านมาและการดำเนินงานอย่างจริงจังในการผลักดันการปฏิรูปการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ ทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ตระหนักถึงความสำคัญและต้องการออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้น จึงเป็นโอกาสและช่องทางที่จะพัฒนาการจัดการกีฬาพื้นฐานและกีฬาเพื่อมวลชนให้ก้าวหน้ามากขึ้นตามไปด้วย

2.4 ระบบการบริหารจัดการกีฬาของไทยที่เป็นอยู่ยังมีลักษณะการรวมศูนย์อำนาจการบริหารและการตัดสินใจที่ส่วนกลางและเน้นบทบาทภาครัฐเป็นหลัก ขณะที่หน่วยงานปฏิบัติมีข้อจำกัดทางกฎหมายและระเบียบข้อปฏิบัติที่ทำให้มีลักษณะต่างคนต่างทำและเกิดความซ้ำซ้อนใน

การทำงาน รวมทั้งไม่สามารถพัฒนางานด้านการกีฬาให้ครอบคลุมทุกเรื่องอย่างเป็นองค์รวม นอกจากนี้ความจำเป็นที่ระบบการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและเอกชนจะต้องเป็นระบบที่ดี โปร่งใส มีประสิทธิภาพและสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ รวมทั้งประเด็นการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของ การกีฬาแห่งประเทศไทย ล้วนแต่เป็นปัจจัยผลักดันให้ต้องมีการเร่งรัดแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนา ระบบบริหารจัดการการกีฬาของไทยอย่างจริงจัง เพื่อให้การพัฒนากีฬาเป็นไปอย่างมีเอกภาพและ ประสิทธิภาพสูงสุด

2.5 กระแสการปฏิรูประชากร การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาของชุมชนและประชาชนจะเป็นแรงขับเคลื่อนให้การพัฒนาการกีฬาต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการพัฒนามาเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในสังคมมากขึ้น เพื่อให้การพัฒนาการกีฬาสามารถสนองความต้องการของชุมชนและประชาชนได้อย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและชุมชนยังอยู่ในระยะเริ่มต้นและยังไม่เกิดผลในทางปฏิบัติ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีขีดความสามารถจำกัดและประชาชนยังไม่เข้ามามีบทบาทในการพัฒนา งานกีฬาอย่างเต็มที่เท่าที่ควร ดังนั้น จึงต้องมีการพัฒนาโครงสร้างองค์กรและกลไกการกีฬาทุกระดับที่จะสนับสนุนกระบวนการทำงานดังกล่าว

2.6 ทรัพยากรภาครัฐในการบริหารจัดการกีฬาจะมีข้อจำกัดยิ่งขึ้น จึงต้องบริหารจัดการสิ่งที่มีอยู่แล้วให้เกิดประโยชน์สูงสุด ขณะเดียวกันต้องมีการระดมทรัพยากรจากภาคส่วน ต่าง ๆ ในการร่วมกันพัฒนาการกีฬามากขึ้น โดยเฉพาะภาคธุรกิจเอกชนและชุมชน โดยจะต้องมีการกำกับดูแลการแสวงหาผลประโยชน์ในการสนับสนุนการกีฬาอย่างไม่เหมาะสมด้วย

2.7 ความสำเร็จของการพัฒนาด้านการกีฬาและการจัดการแข่งขันกีฬาระดับภูมิภาคในช่วงที่ผ่านมาทุกระดับ ประกอบกับความตื่นตัวและความพร้อมของภาคธุรกิจเอกชนในการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศมีมากขึ้น ทำให้ประเทศไทยมี โอกาสที่จะใช้กีฬาเป็นเครื่องมือในการสร้างรายได้และนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาเพิ่มขึ้นด้วย

3. วิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย

จากการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ระยะครึ่ง แผนและการวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อ การพัฒนาการกีฬาของไทยในอนาคต รวมทั้งผลที่ได้จากการประมวลความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ และทิศทางการพัฒนาการกีฬาจากผู้ทรงคุณวุฒิและคณะกรรมการบริหารกีฬาระดับจังหวัด ตลอดจน ข้อมูลการพัฒนาการกีฬาจากต่างประเทศ ได้นำมากำหนดเป็น “กรอบวิสัยทัศน์และทิศทางการ

พัฒนาการกีฬาที่พึงประสงค์ของประเทศ” ภายใต้ความคาดหวังให้การกีฬาพัฒนาและเสริมสร้างจิต ภาย อารมณ์ สังคมที่ดีและมีสุขแก่ชนทุกวัยด้วยการให้

1. ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย ทุกพื้นที่ได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาสุขภาพกายและจิต มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย น้ำใจ สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเหมาะสม และใช้กีฬาเป็นสื่อในการลดปัญหาสังคม โดยเฉพาะสิ่งเสพติด

2. นักกีฬาได้รับการพัฒนาความสามารถของตนเองเพื่อความเป็นเลิศทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ มีการสนับสนุนทางด้านกองทุนพัฒนาการกีฬา การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬามาประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง การพัฒนากีฬาสากลและกีฬาประจำชาติที่ได้รับค่านิยมเป็นกีฬาอาชีพ รวมทั้งการสร้าง พัฒนา ปรับปรุงและดูแลสถานกีฬาและสถานออกกำลังกายตลอดจนอุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานสากลมากยิ่งขึ้น

3. องค์กรบริหารการกีฬาแห่งชาติมีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการกีฬาในเชิงรุกอย่างเป็นระบบและมีธรรมาภิบาล รวมทั้งเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมในการพัฒนาการกีฬาอย่างกว้างขวาง

4. วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลัก

เพื่อให้การพัฒนาการกีฬาของไทยเป็นไปตามกรอบวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาการกีฬาที่พึงประสงค์ของประเทศ และมีทิศทางที่สอดคล้องและสนับสนุนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของการพัฒนาการกีฬาในระยะ 5 ปี ดังนี้

4.1 วัตถุประสงค์

1) เพื่อส่งเสริมให้ ประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา เพื่อพัฒนาให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย น้ำใจนักกีฬา และอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขและสเนานันท์

2) เพื่อพัฒนากีฬารุ่นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน เพื่อเป็นความเลิศ กีฬาเพื่อการอาชีพตามลำดับ โดยนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ใช้ในทุกระดับของการพัฒนากีฬา

3) เพื่อพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา จัดหา จัดสร้างเครื่องมือ อุปกรณ์กีฬา และสถานกีฬาให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น

4) เพื่อพัฒนาองค์กรกีฬาให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกีฬาอย่างเป็นระบบ และมีกระจายอำนาจการบริหารจัดการกีฬาสู่ระดับท้องถิ่นอย่างทั่วถึง รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกีฬา

4.2 เป้าหมายหลัก

1) ประชาชนทุกกลุ่มรวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสมีความเสมอภาค ได้รับโอกาสในการพัฒนาให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพโดยใช้กีฬาเป็นสื่อ

2) เด็กและเยาวชนร้อยละ 80 มีความรู้ ความเข้าใจ มีเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬาและมีทักษะขั้นพื้นฐาน รวมทั้งได้รับการพัฒนาให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยและน้ำใจนักกีฬา

3) ประชาชนร้อยละ 60 ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางการและจิต รวมทั้งสร้างมิตรภาพระหว่างครอบครัว ชุมชน อย่างเหมาะสมและทั่วถึง

4) มีการพัฒนาสถานกีฬา ดังนี้

4.1 มีการสร้าง พัฒนา ปรับปรุง และดูแลสนามกีฬาระดับอำเภอ จังหวัดและประเทศ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มมากขึ้น

4.2 มีการสร้าง พัฒนา ปรับปรุงและดูแลสถานที่ออกกำลังกาย ลานกีฬา สนามกีฬาระดับชุมชน หมู่บ้านและตำบลให้เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

4.3 มีศูนย์กีฬา ศูนย์อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกทุกหมู่บ้าน

5) มีนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีการพัฒนาศักยภาพ คุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอย่างต่อเนื่อง

6) มีการส่งเสริมมาตรฐานกรีฑาให้สูงขึ้นตามลำดับจากกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อมวลชนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ ทั้งในด้านบุคลากร อุปกรณ์ สถานกีฬา และการจัดการแข่งขันตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ และนานาชาติ

7) มีการส่งเสริม สนับสนุนแลพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้นทั้งด้านบุคลากร เครื่องมือ อุปกรณ์ และศึกษาวิจัย และมีการนำไปใช้อย่างแพร่หลาย

8) มีองค์กรกีฬาและเครือข่ายที่มีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกีฬา

8.1 มีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการกีฬาสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

8.1 มีการกระจายอำนาจการบริหารการกีฬาสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

8.2 มีการประสานงาน ส่งเสริม สนับสนุนและให้ความร่วมมือในการพัฒนาการกีฬาของชาติทุกระดับอย่างเข้มแข็งระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น

8.3 มีระบบสารสนเทศทางการกีฬาและการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น

8.4 มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

8.5 มีกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับที่เหมาะสมและเอื้อต่อการบริหารการกีฬา

8.6 มีกองทุนพัฒนาการกีฬาและสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มมากขึ้น ทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด

8.7 มีผลงานการศึกษาวิจัยและนำไปใช้เพื่อพัฒนาการกีฬาของประเทศเพิ่มมากขึ้น

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาการกีฬาฯ ฉบับที่ 3 ที่กำหนดไว้ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่สำคัญ 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน
2. การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน
3. การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
4. การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ
5. การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา
6. การพัฒนาการบริหารการกีฬา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความสามารถขั้นพื้นฐานในการเล่นกีฬา มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬา มีเจตคติที่ดีและมีทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬา สามารถเล่นกีฬาได้ คูกีฬาเป็น มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา สามารถนำทักษะการออกกำลังกายและเล่นกีฬาไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อสุขภาพและห่างไกลสิ่งเสพติด รวมทั้งเป็นพื้นฐานในการพัฒนากีฬาไปสู่ความเป็นเลิศ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

เป้าหมาย

1. เด็กและเยาวชน ร้อยละ 80 ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำตามความถนัดและความสนใจของตนเอง อย่างน้อยวันละ 30 นาที ไม่น้อยกว่า 3 วันต่อสัปดาห์
2. เด็กและเยาวชน ร้อยละ 80 มีความรู้ ทักษะและมีทักษะในการเล่นกีฬาขั้นพื้นฐาน ได้รับการพัฒนาให้มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา
3. มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรพลศึกษา ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อให้เด็กและเยาวชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษ ได้เรียนวิชาพลศึกษาและเข้าร่วมกิจกรรมโครงการพลศึกษาในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง
4. มีครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาทำหน้าที่สอนและจัดกิจกรรมพลศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี และครูผู้สอนพลศึกษาและกีฬาได้รับการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องทุกปี
5. สถานศึกษาและชุมชนมีสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาได้มาตรฐานอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา มีอุปกรณ์กีฬาที่มีมาตรฐานครบทุกตำบล และมีการส่งเสริมให้จัดกิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนในชุมชน ได้มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง
6. มีอาสาสมัครกีฬาที่มีความรู้ความสามารถทางการกีฬาทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาขั้นพื้นฐานและจัดกิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาในทุกตำบลเพื่อเป็นแกนนำในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน
7. มีการจัดตั้งศูนย์กีฬาและมีอุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานครบทุกตำบล เพื่อเป็นศูนย์ฝึกกีฬาขั้นพื้นฐานที่บ้านของชุมชน โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารศูนย์กีฬาตามความต้องการของชุมชน

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน มีแนวทางที่สำคัญดังนี้

1. พัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานในระบบโรงเรียน โดย

1.1 เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย การเล่นกีฬาขั้นพื้นฐานและความรู้ที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่ถูกต้องเหมาะสมแก่เด็กและเยาวชนผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและกว้างขวาง

1.2 สนับสนุนให้เด็กและเยาวชนในสถานศึกษาทุกระดับออกกำลังกายและเล่นกีฬาขั้นพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การเรียนพลศึกษาตามหลักสูตร การจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬภายในและระหว่างสถาบัน การจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อนันทนาการ และการจัดพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ

1.3 พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรพลศึกษาทุกระดับอย่างต่อเนื่อง โดยปรับโครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตรและจัดกิจกรรมเสริมให้เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย ด้วยการเพิ่มเวลาการฝึกปฏิบัติและเน้นการใช้กีฬาพัฒนาความมีคุณธรรม ความมีระเบียบวินัย การเคารพกฎกติกา และความมีน้ำใจนักกีฬา รวมทั้งนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ในการเรียนการสอน

1.4 จัดให้มีครูพลศึกษาที่มีคุณวุฒิพลศึกษาในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี รวมทั้งพัฒนาและอบรมครูที่สอนพลศึกษาเป็นประจำทุกอย่างน้อยทุกปี

1.5 ส่งเสริมโครงการโภชนาการในโรงเรียนและทดสอบสมรรถภาพทางกายของเด็กและเยาวชนไทย

1.6 พัฒนาและปรับปรุงสถานที่ออกกำลังกายและสนามกีฬาในสถานศึกษาทุกระดับและชุมชน เพื่อให้บริการสถานที่ อุปกรณ์ และผู้ฝึกสอนแก่เด็กและเยาวชนทั้งในสถานศึกษาและชุมชน รวมทั้ง ส่งเสริมให้มีการผลิตหรือประดิษฐ์อุปกรณ์กีฬาราคาถูก ที่ได้มาตรฐานและปลอดภัยโดยใช้วัสดุท้องถิ่นและปรับให้เหมาะกับขนาดร่างกายของนักเรียน นิสิต นักศึกษาทุกระดับ

1.7 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง โดยให้สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ใช้สถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา และร่วมกับครอบครัวและชุมชนจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาเพื่อสุขภาพและสมานสามัคคี

1.8 จัดโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อเตรียมนักกีฬาสำหรับการแข่งขันในระดับจังหวัด ภาค ประเทศ และนานาชาติ

2. พัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานนอกระบบโรงเรียน โดย

2.1 ส่งเสริมให้ภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่ถูกต้องผ่านสื่อทุกรูปแบบต่าง ๆ แก่เด็กและเยาวชนนอกโรงเรียน

2.2 จัดหาและฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาขั้นพื้นฐานและอาสาสมัครผู้นำด้านการศึกษาประจำหมู่บ้านและตำบล

2.3 สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนสร้างศูนย์กีฬาตำบลทุกตำบล และให้มีศูนย์กีฬาหมู่บ้านเพิ่มขึ้น รวมทั้งสนับสนุนสื่อและอุปกรณ์กีฬาให้กับท้องถิ่นอย่างเหมาะสมและทั่วถึง

2.4 สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาทั้งการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานและการจัดการแข่งขันแก่เด็กและเยาวชนนอกระบบโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ห่างไกลสิ่งเสพติด โดยให้เด็กและเยาวชนเป็นผู้นำในการชักชวนครอบครัวและประชาชนร่วมกันออกกำลังกายและเล่นกีฬาทั้งกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทยและกีฬาสากล

2.5 ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากรทั้งบุคลากร สถานที่ และงบประมาณ เพื่อบูรณาการจัดดำเนินการบริหารการกีฬาในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

2.6 สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อเตรียมนักกีฬาสำหรับการแข่งขันในระดับจังหวัด ภูมิภาค ประเทศ และนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตเป็นประจำทั้งกีฬาไทยและสากล เพื่อส่งเสริมสุขภาพและนันทนาการ รวมทั้งสร้างคุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคีและความมีวินัยของคนในชาติ

เป้าหมาย

1. ประชาชนร้อยละ 60 ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาตามวิถีชีวิต ทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากลเป็นประจำ อย่างน้อยวันละ 30 นาที ไม่น้อยกว่า 3 วันต่อสัปดาห์

2. บุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส ร้อยละ 30 ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาตามวิถีชีวิต ทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากลที่เหมาะสมเป็นประจำ อย่างน้อยวันละ 30 นาที ไม่น้อยกว่า 3 วันต่อสัปดาห์

3. มีการเพิ่มปริมาณและประสิทธิภาพของส่วนงานกีฬาเพื่อมวลชนมากขึ้น

4. มีสวนสุขภาพสำหรับประชาชนครบทุกอำเภอ และมีสวนสุขภาพระดับตำบลตามความพร้อมของท้องถิ่น รวมทั้งมีสถานที่ออกกำลังกายหรือลานกีฬาทุกหมู่บ้าน

5. มีการปรับปรุงบริเวณหรือส่วนหนึ่งของสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา พร้อมทั้งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุในทุกจังหวัด

6. มีศูนย์กีฬาตำบลและศูนย์กีฬาหมู่บ้าน รวมทั้งศูนย์อุปกรณ์กีฬาเพื่อบริการประชาชน และจัดกิจกรรมออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่องทุกตำบล

7. มีบุคลากรทางด้านกีฬามวลชน อาทิ อาสาสมัครหรือผู้นำการออกกำลังกายและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องที่มีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายของประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส

8. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้เด็ก เยาวชนและประชาชนในชุมชนได้ใช้สถานที่และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง

9. มีสถานบริการส่งเสริมสุขภาพของเอกชนเพิ่มขึ้น

10. หน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนขนาดใหญ่ กำหนดนโยบายหลักที่จะให้บุคลากรในหน่วยงานได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอย่างน้อยสัปดาห์ ๆ ละ 1 ครั้ง โดยจัดหาสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาพร้อมเจ้าหน้าที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน มีแนวทางที่สำคัญดังนี้

1. จัดให้มีการกำหนดมาตรการและเผยแพร่ความรู้ด้านการกีฬาเพื่อมวลชนอย่างจริงจัง โดย

1.1 ประสานการกำหนดแนวทางการพัฒนาและจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อมวลชนให้กับบุคลากรของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้ชัดเจน

1.2 จัดทำสื่อเผยแพร่ความรู้การออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับเพศ วัย และบุคคลกลุ่มพิเศษ รวมทั้งผู้สูงอายุเพื่อนำไปสู่การออกกำลังกายที่เป็นพฤติกรรมนิสัยต่อไป

2. จัดให้มีการเพิ่มปริมาณและปรับปรุงสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา โดย

2.1 ส่งเสริมให้มีการจัดส่วนงานรับผิดชอบกีฬาเพื่อมวลชน และกำหนดภารกิจ แนวทางการทำงานอย่างชัดเจนในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

2.2 สนับสนุนให้เด็ก เยาวชนและประชาชนในชุมชนได้ใช้สถานที่ในสถานศึกษา และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึง

2.3 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อมวลชนเป็นประจำทุกปี

3. จัดให้มีการเพิ่มและปรับปรุงสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา โดย

3.1 สนับสนุนให้มีระดมทรัพยากรจากทุกฝ่ายในการสร้างสวนสุขภาพและสถานที่ ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา โดยให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาและดูแลรักษา

3.2 จัดให้ศูนย์กีฬาตำบลและศูนย์อุปกรณ์กีฬาทุกตำบลดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีบุคลากรการกีฬาประจำศูนย์กีฬา ทำหน้าที่จัดการด้านกีฬา มีสนามกีฬาและสถานที่ออกกำลังกายรวมทั้งมีอุปกรณ์กีฬาบริการแก่เด็ก เยาวชนและประชาชน

3.3 สนับสนุนให้มีการปรับปรุงส่วนหนึ่งของสถานที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา พร้อมทั้งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุในทุกจังหวัด

3.4 กำหนดนโยบายชัดเจนให้หน่วยงานของรัฐและเอกชน เช่น กระทรวง กรม บริษัท ห้างร้านและโรงงานอุตสาหกรรม จัดให้มีสถานที่ อุปกรณ์ บุคลากรทางการกีฬาโดยนำเอาความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬามาใช้ให้เป็นประโยชน์ และเหมาะสมกับบุคลากร

3.5 กำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุน เพื่อสุขภาพประชาชน โดยสนับสนุนให้เอกชนสร้างสถานบริการส่งเสริมสุขภาพให้แก่ประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้สูงอายุ อย่างแพร่หลายโดยมีมาตรการสร้างแรงจูงใจต่าง ๆ เช่น การได้รับสิทธิพิเศษทางกฎหมาย เพื่อส่งเสริมการลงทุน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้สูงอายุ

4. จัดให้มีการพัฒนาผู้นำกีฬาเพื่อมวลชน โดย

4.1 สนับสนุนให้มีอาสาสมัครผู้นำกีฬามวลชน และอาสาสมัครผู้นำกีฬาเพื่อสุขภาพ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาให้แก่ประชาชนและผู้พิการ รวมทั้งผู้สูงอายุ

4.2 จัดให้มีการพัฒนาผู้นำกีฬามวลชนอย่างต่อเนื่องโดยมีการฝึกอบรม การสัมมนาการดูงาน การจัดประชุมระดับจังหวัดและระดับประเทศ

5. จัดกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างเหมาะสมและเพียงพอ โดย

5.1 ส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนประสานการจัดทำแผนปฏิบัติการและกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาในบ้าน กีฬาไทยและกีฬาสากลให้แก่ประชาชนทุกกลุ่ม พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์และผู้นำกีฬามวลชนให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่นรวมทั้งใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาให้เหมาะสมกับประชาชนแต่ละกลุ่ม

5.2 ส่งเสริมให้บุคลากรของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยจัดบริเวณสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา และจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในเรื่องอุปกรณ์กีฬา เจ้าหน้าที่ และผู้นำการออกกำลังกายและผู้ฝึกสอนกีฬา

5.3 ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพและฟื้นฟู สุขภาพและจิตของประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้สูงอายุ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมให้นักกีฬาและนักกีฬาผู้พิการมีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันและพัฒนาความสามารถทักษะและจริยธรรม โดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาภายในประเทศและนานาชาติ การพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการแข่งขันกีฬาให้ได้มาตรฐานสากล

เป้าหมาย

1. มีการเล่นกีฬาและการแข่งขันกีฬาในสถานศึกษาทุกระดับอย่างต่อเนื่อง
2. มีการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศภายในประเทศในระดับต่าง ๆ
3. มีการแข่งขันและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานานาชาติทุกระดับ
4. มีเป้าหมายเพื่อความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬานานาชาติ ดังนี้
 - 4.1 ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ประเทศไทยจะต้องเป็นเจ้าซีเกมส์
 - 4.2 ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ทุกสมาคมกีฬาฯ ที่มีการชิงเหรียญทองตั้งแต่ 10 เหรียญทองขึ้นไปจะต้องได้เหรียญทอง
 - 4.3 ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ประเทศไทยจะต้องได้เหรียญทอง
5. มีการพัฒนาความสามารถของบุคลากรทางการกีฬา ได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินและผู้จัดการแข่งขันกีฬาให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ของสหพันธ์กีฬานานาชาติอย่างน้อย ร้อยละ 5 ต่อปี

6. มีศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ เพื่อฝึกนักกีฬาทิมชาติโดยมีศูนย์กลาง 1 แห่ง และมีเครือข่ายภาคกีฬาละ 1 แห่ง
7. มีสถานกีฬาที่ได้มาตรฐาน สามารถจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติได้ครบทุกภาคกีฬา
8. มีศูนย์กีฬาที่สามารถจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการแข่งขันอย่างต่อเนื่องและให้บริการวัสดุและอุปกรณ์กีฬาในทุกตำบล
9. มีชมรม สโมสรหรือสมาคมกีฬา เพื่อส่งเสริมและพัฒนานักกีฬาเพื่อการแข่งขันในทุกจังหวัดทุกอำเภอ แพร่หลายจนถึงระดับตำบล
10. มีกองทุนพัฒนานักกีฬาและสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มมากขึ้นทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด
11. มีโรงเรียนกีฬาเพิ่มมากขึ้นและมีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ
12. มีการแข่งขันกีฬาคอนฟิการทุกประเภท ทุกระดับ และส่งเสริมให้ผู้พิการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทั้งในประเทศและนานาชาติ

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีแนวทางที่สำคัญดังนี้

1. พัฒนามาตรฐานการจัดการแข่งขันกีฬาทุกระดับ โดย
 - 1.1 ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนในการสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาทุกระดับตั้งแต่ระดับนานาชาติ ระดับชาติ จังหวัด อำเภอและตำบล เช่น การจัดส่งเจ้าหน้าที่จากส่วนกลางไปช่วยในการจัดการแข่งขันและอบรมเจ้าหน้าที่หรือผู้ตัดสินในท้องถิ่น
 - 1.2 ผลักดันให้สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยและสหพันธ์กีฬา ทำหน้าที่เป็นผู้รักษาปรับปรุง กฎ ระเบียบ และกติกาให้ทันสมัยและเป็นไปตามข้อกำหนดของสหพันธ์กีฬานานาชาติ
2. พัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา โดย
 - 2.1 ส่งเสริมการจัดการศึกษาและฝึกอบรมแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอย่างเป็นระบบ โดยให้สถานศึกษาทุกระดับรับนักเรียนและนักศึกษาที่เป็นนักกีฬาเข้าเรียนเป็นกรณีพิเศษ จัดตั้งโรงเรียนกีฬาเพิ่มขึ้นและให้มีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ เปิดหลักสูตรการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาระดับปริญญาหรือประกาศนียบัตรภาคกีฬาละ 1 แห่ง รวมทั้งอบรมและพัฒนาผู้ตัดสินกีฬา ผู้จัดการกีฬาและผู้จัดการแข่งขันกีฬาให้ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ

2.2 ส่งเสริมให้สมาคมกีฬาและองค์กรกีฬาต่าง ๆ นำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้พัฒนาความสามารถของนักกีฬา

2.3 จัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติเพื่อฝึกนักกีฬาทิมชาติ โดยจัดให้มีศูนย์กลาง 1 แห่ง และมีเครือข่ายภาคกีฬาละ 1 แห่ง รวมทั้งส่งเสริมนักกีฬาที่มีความสามารถสูงในท้องถิ่นให้มีโอกาสเข้าร่วมแข่งขันในระดับสูงขึ้น

2.4 ให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬานานาชาติร่วมกันวางแผน ตั้งเป้าหมาย ฝึกซ้อม ติดตาม และประเมินผล รวมทั้งการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬานานาชาติ โดยสนับสนุนชนิดกีฬาที่จำแนกน้ำหนักเป็นรุ่นและกีฬาที่มีศักยภาพในการแข่งขันมากขึ้น

2.5 สนับสนุนหน่วยงานเอกชนจัดตั้งทีมกีฬาและพัฒนากีฬาของตนเอง

3. สร้างสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานในการจัดการแข่งขันและศูนย์วัสดุอุปกรณ์กีฬา รวมทั้งมีการจัดทำระบบบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง โดย

3.1 สนับสนุนให้คณะกรรมการกีฬาทุกระดับสร้าง ปรับปรุง พัฒนาและบำรุงรักษาสนามกีฬาและศูนย์วัสดุอุปกรณ์กีฬาให้มีมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง เช่น จัดสร้างสนามกีฬา ระดับจังหวัดที่สามารถจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติได้ครบทุกภาคกีฬา

3.2 ส่งเสริมให้เอกชนจัดสร้างสถานกีฬาและสถานที่ออกกำลังกายในเชิงธุรกิจ ด้วยการยกเว้นภาษีรายได้และมีกฎหมาย ระเบียบควบคุมที่เอื้อประโยชน์ในการดำเนินการธุรกิจ

4. ส่งเสริมการจัดตั้งชมรม สมาคมกีฬา เพื่อพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขัน โดย

4.1 ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชมรมกีฬาและสมาคมกีฬาทั้งในระดับประเทศ จังหวัด อำเภอ ตำบล และในสถานศึกษาทุกระดับการศึกษามากขึ้น รวมทั้งสนับสนุนการจัดการแข่งขัน

4.2 ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีนโยบายให้สมาชิกของตนมีโอกาสเล่นกีฬาและแข่งขันกีฬาภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม

5. จัดตั้งกองทุนสำหรับนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา โดย

5.1 ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาในทุกระดับ นับตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ตำบล อำเภอ จังหวัดและประเทศ รวมทั้งให้สถานศึกษาและองค์กรกีฬาทั้งภาครัฐและเอกชนจัดสวัสดิการแก่นักกีฬาในสังกัด

5.2 ส่งเสริมให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกองทุนนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาโดยการยกเว้นภาษีและให้สิทธิประโยชน์เป็นการจูงใจ

6. สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาคอนฟิการทุกระดับ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดการแข่งขันกีฬาคอนฟิการและสนับสนุนการจัดส่งนักกีฬาคอนฟิการร่วมแข่งขันตั้งแต่ระดับตำบล อำเภอ จังหวัด ประเทศและนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพ และกีฬาไทยบางชนิดให้เป็นกีฬาอาชีพอย่างมีมาตรฐาน โดยการพัฒนา นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอาชีพให้มีมาตรฐานสากล จัดให้มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพทางการกีฬาที่เหมาะสมและทันสมัย รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้องค์กรเอกชนร่วมส่งเสริมกิจการกีฬาเพื่อการอาชีพ

เป้าหมาย

1. มีการพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพ ได้แก่ มวยสากล ฟุตบอล เซปักตะกร้อ กอล์ฟ เทนนิส สนุกเกอร์ การแข่งขันรถยนต์ และการแข่งขันจักรยานยนต์ เป็นต้น ให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน
2. มีการพัฒนากีฬาไทย ได้แก่ มวยไทย และตะกร้อ ให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน
3. มีการพัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอาชีพ ได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้บริหารและผู้จัดการแข่งขันให้มีมาตรฐานสากลและมีจำนวนเพิ่มขึ้น
4. มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่เหมาะสมและทันสมัยรองรับการดำเนินการกีฬาเพื่อการอาชีพ
5. มีชมรม สมาคม และองค์กรกีฬาอาชีพ ทั้งภาครัฐและเอกชน บริหารและจัดการการแข่งขันกีฬาอาชีพมากยิ่งขึ้น ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
6. เอกชนมีส่วนร่วมและให้การสนับสนุนกีฬาเพื่อการอาชีพมากขึ้น
7. มีกองทุนพัฒนากีฬาอาชีพและสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มมากขึ้น

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ มีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. พัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน โดย
 - 1.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสมาคมกีฬาอาชีพที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพและจัดตั้งสโมสรกีฬาอาชีพที่เป็นสมาชิก รวมทั้งจัดแข่งขันกีฬาอาชีพต่าง ๆ เป็นประจำ และต่อเนื่องตลอดจนกำหนดระเบียบการแข่งขันให้เป็นมาตรฐานสากล
 - 1.2 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กีฬาอาชีพผ่านสื่อทุกรูปแบบอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องให้เป็นที่นิยมของประชาชนทั่วไป

1.3 สนับสนุนการจัดตั้งสถาบันผลิตนักกีฬาอาชีพ สถาบันผลิตผู้ตัดสินอาชีพ สถาบันผลิตผู้ฝึกสอนอาชีพและสถาบันผลิตผู้บริหารกีฬาอาชีพ

1.4 สนับสนุนและอำนวยความสะดวกทางด้านกฎหมายและสิทธิประโยชน์แก่หน่วยงานเอกชนที่ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและระดับนานาชาติ

2. พัฒนากีฬามวยไทยและตะกร้อให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน โดย

2.1 สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนกีฬามวยไทยและตะกร้ออย่างกว้างขวาง เช่น จัดตั้งสถาบันผลิตผู้ฝึกสอนกีฬาเพื่อเปิดโรงเรียนสอนกีฬาดังกล่าวทั้งในและต่างประเทศ

2.2 สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันกีฬามวยไทยและตะกร้อเป็นประจำและต่อเนื่อง ทั้งในส่วนภูมิภาคและต่างประเทศ กำหนดระเบียบการแข่งขันให้เป็นมาตรฐานสากลพร้อมทั้งประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผนและบริหารจัดการกีฬามวยไทยและตะกร้ออาชีพ

2.3 ส่งเสริมการจัดตั้งสมาคมและชมรมกีฬามวยไทยและตะกร้อของภาคเอกชน และการจัดการแข่งขันเป็นประจำและต่อเนื่อง

3. กำหนดกฎหมาย ระเบียบและการปฏิบัติรองรับการกีฬาเพื่อการอาชีพ โดย

3.1 กำหนดพระราชบัญญัติการกีฬาอาชีพเพื่อใช้เป็นแนวทางคู่มือในการบริหารจัดการเรื่องการกีฬาอาชีพ

3.2 กำหนดระเบียบข้อบังคับให้สมาคม ชมรม ผู้ประกอบการ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสิน กีฬาอาชีพเข้ารับการจดทะเบียนอย่างถูกต้อง รวมทั้งให้มีการกำหนดกฎหมายคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของนักกีฬา บุคลากร องค์กรและผู้สนับสนุนกีฬาเพื่อการอาชีพ

4. พัฒนานักกีฬาอาชีพและบุคลากรทางการกีฬาอาชีพ โดย

4.1 ส่งเสริมให้มีการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬามาใช้ในการพัฒนาความสามารถของนักกีฬา

4.2 จัดฝึกอบรมผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการและผู้บริหารกีฬาอาชีพ

4.3 สนับสนุนการจัดบริหารจัดการทีมกีฬาของหน่วยงานภาคเอกชน รวมทั้งการจัดหาและสร้างสนามกีฬาและสนามแข่งขันของตนเอง

5. จัดตั้งกองทุนพัฒนากีฬาและสวัสดิการนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอาชีพ โดย

5.1 ระดมทรัพยากรจากภาครัฐและเอกชนในการจัดกองทุนเพื่อพัฒนากีฬาอาชีพต่าง ๆ และ กองทุนสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

5.2 สนับสนุนให้องค์กรกีฬาอาชีพตั้งกองทุนเพื่อจัดสวัสดิการสงเคราะห์ รวมทั้งดูแลในเรื่องรายได้ ค่าตอบแทน และความเป็นอยู่ของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาของตน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาและเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ส่งเสริมและสนับสนุนให้การศึกษาวิจัยมีทิศทางที่ชัดเจนและสามารถนำผลการวิจัย อาทิ สรีรวิทยาการออกกำลังกายหรือกีฬา โภชนาการการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา วิศวกรรมและเทคโนโลยีการกีฬา เป็นต้น มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนทุกกลุ่มและพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา บุคลากรทางการกีฬา เครื่องมือ อุปกรณ์และสถานกีฬาให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น

เป้าหมาย

1. มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาให้เพียงพอับความต้องการ โดยเฉพาะสาขาที่ขาดแคลน เช่น จิตวิทยาการกีฬา วิศวกรรมและเทคโนโลยีการกีฬา ฯลฯ
2. มีหน่วยงานร่วมกันรับผิดชอบและดำเนินงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสครบทุกภาคถึงระดับจังหวัด
3. มีการสนับสนุนการศึกษาวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างมีทิศทางและต่อเนื่องทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด
4. องค์กรกีฬาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการนำผลการวิจัยและความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปใช้ในการพัฒนาการกีฬาทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด
5. มีการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเพื่อพัฒนาโครงสร้างร่างกายให้เหมาะสมกับชนิดและประเภทกีฬาและพัฒนาอุปกรณ์ สนามกีฬา และเครื่องป้องกันอุบัติเหตุสำหรับนักกีฬา เด็ก เยาวชน ประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส
6. มีการพัฒนาเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกาย มีการสร้างเกณฑ์และนำไปใช้ให้เหมาะสมกับนักกีฬา เด็ก เยาวชนและประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส
7. มีการเผยแพร่ความรู้เรื่องโทษและการป้องกันการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬา แก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีมและประชาชน

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. ให้มีการพัฒนาหน่วยงานที่รับผิดชอบและดำเนินงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา โดยการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานหลักประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหน่วยงานที่รับผิดชอบในการให้บริการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬารอบคลุมทุกภาคถึงระดับจังหวัด

2. ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา โดย

2.1 จัดทำหลักสูตรและผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะในสาขาที่ขาดแคลน เช่น จิตวิทยาการกีฬา วิศวกรรมและเทคโนโลยีการกีฬา ให้เพียงพอกับความต้องการของสังคม

2.2 จัดหาและให้ทุนอุดหนุนการศึกษาและทุนอุดหนุนการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ

3. สรรหาและพัฒนาเครื่องมือและอุปกรณ์กีฬาที่เหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาการ โดย

3.1 ศึกษาและวิจัยประเภท ชนิด วิธีการใช้และการได้มาซึ่งเครื่องมือและอุปกรณ์กีฬาที่เหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาการ

3.2 ผลิตหรือส่งเสริมให้มีการผลิตเครื่องและอุปกรณ์กีฬาที่เหมาะสม

3.3 ทำการศึกษา วิจัยและพัฒนาวิธีการทดสอบสมรรถภาพทางการในห้องปฏิบัติการและภาคสนาม สำหรับนักกีฬา เด็ก เยาวชน และประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส

4. สร้างเกณฑ์สมรรถภาพที่พึงประสงค์ของนักกีฬา เด็ก เยาวชนและประชาชน โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันสร้างเกณฑ์และดำเนินการให้เกณฑ์สมรรถภาพทางกายบรรลุที่พึงประสงค์ของนักกีฬา เด็ก เยาวชนและประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส

5. ส่งเสริมให้มีการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนาการกีฬา โดย

5.1 เผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างจริงจังและต่อเนื่องโดยผ่านสื่อทุกรูปแบบ รวมทั้งความรู้เรื่องโทษและการป้องกันการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬาแก่นักกีฬาผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้จัดการทีมและประชาชน

5.2 บรรลุความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไว้ในหลักสูตรทุกระดับการศึกษา

5.3 ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีการกีฬาเพื่อพัฒนาคุณภาพของสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬาเครื่องป้องกันอุบัติเหตุทางการกีฬา และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพสำหรับนักกีฬา เด็ก เยาวชนและประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส

5.4 ส่งเสริมโภชนาการในการพัฒนาโครงสร้างร่างกายและประสิทธิภาพการทำงานของร่างกายให้เหมาะสมกับชนิดและประเภทกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาการบริหารการกีฬา

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาการบริหารการกีฬาของประเทศไทยให้เป็นระบบ มีเอกภาพและเกิดธรรมาภิบาล องค์กรกีฬาทุกระดับมีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ และมีการกระจายอำนาจการบริหารงาน กีฬาไปสู่ท้องถิ่นและสร้างการมีส่วนร่วมจากองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและชุมชนทั้ง ในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนาการกีฬาในลักษณะบูรณาการอย่างเป็น ระบบ

เป้าหมาย

1. การกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรหลักในการประสานความร่วมมือและความรับผิดชอบ กับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการกีฬาของประเทศดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จตาม แผนพัฒนาการกีฬาฯ ฉบับที่ 3 อย่างมีประสิทธิภาพ
2. สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมกีฬาจังหวัดสโมสรและชมรมกีฬาแพร่หลาย ในทุกระดับและมีระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ
3. มีการปรับปรุงบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการกีฬาจังหวัดและคณะกรรมการกีฬา อำเภอให้ประสานกับศูนย์กีฬาอำเภอมากขึ้น และคณะกรรมการกีฬาจังหวัด คณะกรรมการกีฬา อำเภอประกอบด้วยกรรมการจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในสัดส่วนที่เหมาะสม สามารถ ร่วมกันบริหารการกีฬาของจังหวัดได้อย่างมีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ
4. มีการพัฒนาศูนย์สารสนเทศทางการกีฬาในระดับประเทศ ภาค จังหวัดและอำเภอให้ ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพในการให้บริการ โดยขยายเครือข่ายจนถึงระดับชุมชน
5. มีการกระจายอำนาจ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการบริหารการกีฬา โดยประชาชนมีส่วนร่วม
6. มีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการกีฬาให้เหมาะสมกับยุคสมัย และเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการกีฬาของประเทศ

7. ผู้บริหารการกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้มีความรู้และความสามารถในการจัดการบริหารการกีฬา และสามารถนำธรรมชาติมาใช้ในการบริหารการกีฬาอย่างเป็นรูปธรรม
8. มีการระดมเงินทุนพัฒนาการกีฬาและสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มขึ้นตามศักยภาพ ทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด
9. การกีฬาแห่งประเทศไทยรับผิดชอบจัดระบบการติดตามและประเมินผลการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารการกีฬาแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. พัฒนากลยุทธ์หลักในการบริหารการกีฬาให้ทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย
 - 1.1 สรรหาบุคลากรและงบประมาณสนับสนุนกับการปฏิบัติการกิจในความรับผิดชอบ รวมทั้งเร่งรัดพัฒนาบุคลากรและผู้บริหารการกีฬาที่มีอยู่ให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการการกีฬาและประสานความร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 1.2 พัฒนารูปแบบการประสานความร่วมมือและความรับผิดชอบที่มีประสิทธิภาพกับทุกองค์กรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจัดประชุมเชิงปฏิบัติการและสัมมนาเพื่อประสานความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง
 - 1.3 ประสานการแปลแผนการพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ไปสู่การปฏิบัติระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง
 - 1.4 ให้มีการประเมินขั้นตอนการบริหารงานเป็นระยะ ๆ เพื่อให้บรรลุผลการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ
2. สร้างเสริมความเป็นเอกภาพในการบริหารและพัฒนากีฬาร่วมกับทุกองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดย
 - 2.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนากีฬาของประเทศทั้งภาครัฐและเอกชนใช้แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 เป็นกรอบหลักในการทำแผนปฏิบัติการพัฒนากีฬาของทุกหน่วยงาน
 - 2.2 สนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทและความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้นในการบริหารและพัฒนากีฬาของประเทศร่วมกับองค์กรภาครัฐ

2.3 สนับสนุนให้มีการใช้บุคลากร งบประมาณ สถานที่และวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาที่มีอยู่ร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3

3. เร่งรัดการจัดตั้งศูนย์สารสนเทศทางการศึกษาในระดับประเทศ ภาค และจังหวัด โดยสนับสนุนทรัพยากรสำหรับการบริหารและดำเนินงานจัดตั้งและพัฒนาศูนย์สารสนเทศการศึกษาทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติ ภาคและจังหวัด รวมทั้งพัฒนาระบบสารสนเทศและการให้บริการสารสนเทศด้านการศึกษาให้เป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกันทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค จังหวัด และอำเภอจนถึงระดับชุมชน เพื่อให้มีระบบสารสนเทศและการให้บริการสารสนเทศด้านการศึกษาที่ได้มาตรฐาน และมีประสิทธิภาพ

4. พัฒนาระบบการประชาสัมพันธ์การศึกษา โดยปรับปรุงรูปแบบและวิธีการประชาสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและธรรมชาติของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อปลูกจิตสำนึกประชาชนทุกกลุ่มให้มีส่วนร่วมในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

5. พัฒนาสมาคมและชมรมกีฬาจังหวัด รวมทั้งสนับสนุนการจัดตั้งชมรมและสโมสรกีฬาในระดับอำเภอให้สามารถบริหารและพัฒนาการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง โดย

5.1 สนับสนุนด้านงบประมาณ คำแนะนำ และการประสานงานแก่สมาคมและชมรมกีฬาจังหวัดอย่างเหมาะสมตามเหตุผลและความจำเป็น และรณรงค์ให้องค์กรเอกชนเพิ่มการสนับสนุนมากขึ้น

5.2 ปรับปรุงองค์ประกอบและการบริหารงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด เพื่อให้สามารถร่วมกันพัฒนาการศึกษาของจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้องค์กรที่เกี่ยวข้องสนับสนุนด้านการบริหารบุคลากร งบประมาณ สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์

5.3 รณรงค์ให้องค์กรเอกชนในส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนการจัดตั้งและพัฒนาชมรมและสโมสรกีฬาในระดับอำเภอให้มีปริมาณเพิ่มขึ้น

6. ทบทวนและปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬาให้เหมาะสมกับยุคสมัยและเอื้อต่อการบริหารและพัฒนาการศึกษาของประเทศ โดย

6.1 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ในการปรับเปลี่ยน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวกับการกีฬาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี

6.2 ประชาสัมพันธ์ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬาซึ่งได้ปรับปรุงแล้ว เพื่อคุ้มครอง ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารและการพัฒนาการศึกษา บุคลากรทางการศึกษาและผู้สนับสนุนการศึกษา

6.3 ใช้มาตรการลดหย่อนภาษีและให้สิ่งตอบแทนแก่ภาคเอกชนที่ดำเนินการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา วัสดุอุปกรณ์ การจัดการ สวัสดิการกีฬา การก่อสร้างสถานกีฬา และการสนับสนุนกีฬาในด้านอื่น ๆ

7. ส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการวางแผนและบริหารการกีฬาภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน โดย

7.1 ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งคณะกรรมการการกีฬาซึ่งมาจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ระดมความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมทั้งระดมทรัพยากรของท้องถิ่นทั้งด้านบุคลากรและงบประมาณจากภายในท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารงานด้านการพัฒนากีฬาในท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพสูงสุดตามความต้องการของท้องถิ่น

7.2 จัดตั้งศูนย์กีฬาระดับตำบล โดยมีคณะกรรมการบริหารศูนย์กีฬาจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ทำหน้าที่บริหารงานเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น

8. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนร่วมกันระดมเงินกองทุนพัฒนาการกีฬาและสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มขึ้นทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด

9. ติดตามและประเมินผลการพัฒนาการกีฬาอย่างเป็นระบบ โดย

9.1 ส่งเสริมให้ทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการกีฬาของประเทศไทยมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรอย่างเป็นระบบ และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

9.2 สร้างดัชนีวัดความสำเร็จของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3

9.3 ติดตามและประเมินผลการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทยตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 โดยดำเนินการ 2 ครั้ง คือ ในระยะครึ่งแผนและเมื่อสิ้นสุดแผน รวมทั้งมีการติดตามความก้าวหน้าตามแผนประจำปี

9.4 จัดฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการติดตามและประเมินแผนงานและโครงการให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการกีฬา

ส่วนที่ 3 การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 การแปลงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549)

1. กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนงาน โครงการและมาตรการที่มีความสำคัญสูง

เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนาการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือ ร่วมใจการดำเนินงานเริ่มจากการจัดทำแผนปฏิบัติการในแต่ละเรื่องโดยควรให้ความสำคัญตามกรอบแนวคิดในการจัดทำแผนงาน โครงการและมาตรการที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ซึ่งสามารถปรับเน้นให้เหมาะสมกับสถานการณ์และแนวโน้มของปัญหาที่เกิดขึ้น ดังนี้

ยุทธศาสตร์	แนวคิดโครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน	<p>โครงการ/กิจกรรมใหม่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาเพื่อสนับสนุนการให้แก่เด็กและเยาวชนโดยมุ่งเน้นเพื่อความสุขสนุกสนานและไม่ต้องใช้ความสามารถของผู้เล่น 2. การพัฒนาหลักสูตรการผลิตครูพลศึกษาและการอบรมวิธีการสอนให้แก่ครูประจำการโดยเน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด <p>โครงการ/กิจกรรมต่อเนื่อง(ขยาย)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การปรับปรุงเนื้อหาสาระของวิชาพลศึกษาตลอดจนวิธีการทดสอบและวัดผลเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของปรัชญาการศึกษา เช่น ความมีน้ำใจนักกีฬา ความมีระเบียบวินัยการเคารพกฎ กติกา และความมีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะด้านกีฬา 2. การปรับปรุงกฎ ระเบียบการใช้สถานที่ และการยืมอุปกรณ์กีฬาทั้งจากสถานศึกษาและศูนย์กีฬาต่าง ๆ เพื่อให้ทุกคนในชุมชนสามารถนำมาใช้ได้ 3. การจัดอบรมเพื่อเพิ่มวุฒิทางพลศึกษาให้แก่ครูพลศึกษาให้ครอบคลุมทุกสถานศึกษา 4. การบูรณะปรับปรุงสถานที่เล่นกีฬาให้อยู่ในสภาพที่ใช้ได้ทุกฤดูกาล 	<p>- ก.การศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม, กทท.,มหาดไทย</p> <p>- ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>- ก.การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม</p> <p>- ก.การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม, กทท.</p> <p>- ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>- กทท., ก.การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ก.มหาดไทย</p>

ยุทธศาสตร์	แนวคิดโครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
<p>2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน</p>	<p>โครงการ/กิจกรรมใหม่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การรณรงค์การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์งานวิจัยและข่าวสารที่เกี่ยวกับประโยชน์ของการออกกำลังกาย เพื่อชักจูงให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปหันมาออกกำลังกายเพื่อสุขภาพอย่างกว้างขวาง 2. การศึกษาวิจัยและจัดทำเอกสารเพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่กีฬาของท้องถิ่นรวมทั้งการสอดแทรกในหลักสูตรพลศึกษาในระดับประถมศึกษา เพื่อให้มีการนำกีฬาท้องถิ่นมาเล่นกันอย่างกว้างขวาง <p>โครงการ/กิจกรรมต่อเนื่อง (ขยาย)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดสร้างศูนย์กีฬา สวนสุขภาพลานกีฬา รวมทั้งจัดหาอุปกรณ์และวัสดุการกีฬาให้เพียงพอและครอบคลุมในทุกพื้นที่ 2. การส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชน สถานศึกษา องค์กรทางศาสนาให้เป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหาของชุมชนโดยจัดกีฬาพื้นบ้านกีฬาไทยหรือกีฬาสากลที่ท้องถิ่นนิยมให้ครอบคลุมทุกตำบล เช่น การจัดโครงการ ลานวัด ลานใจ ลานกีฬา เป็นต้น 3. การจัดหาอาสาผู้นำการออกกำลังกายและส่งเสริมกีฬาประจำพื้นที่ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้เล่นกีฬาให้มีสุขภาพแข็งแรงและจัดให้มีการประเพณีผล เพื่อการขยายผลให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ 4. การพัฒนาและฝึกอบรมความรู้ในด้านการบริหารจัดการศูนย์กีฬาและการจัดกิจกรรมการกีฬาให้แก่บุคลากรในพื้นที่เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้นำการกีฬาของท้องถิ่น 	<p>- กกท., สาธารณสุข, ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม,มหาดไทย, กรมประชาสัมพันธ์, หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน</p> <p>- กกท., สาธารณสุข, ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม,มหาดไทย</p> <p>- กกท., สาธารณสุข, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม,มหาดไทย</p> <p>- ก.การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม, กกท., องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>- กกท., ก.การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>- กกท., องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>

ยุทธศาสตร์	แนวคิดโครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
<p>3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ</p>	<p>โครงการ/กิจกรรมใหม่</p> <p>1. สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยทุกแห่งจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในระยะยาว รวมทั้งการจัดตั้งชีวิตผลงานที่เป็นรูปธรรม</p> <p>2. การจัดตั้งสถาบันผลิตผู้ฝึกสอนกีฬา หรือเปิดสอนหลักสูตรการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาตามความต้องการให้ได้ตามมาตรฐานสากล โดยอาศัยความร่วมมือกับสถาบันการศึกษารวมทั้งการเชิญผู้ฝึกสอนระดับนานาชาติมาเป็นอาจารย์พิเศษ</p> <p>โครงการ/กิจกรรมต่อเนื่อง(ขยาย)</p> <p>1. การขยายฐานนักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศโดยการเพิ่มประเภทกีฬาในการแข่งขันกีฬาภายในประเทศทั้งในระดับสถาบันการศึกษาและระดับพื้นที่ โดยมีสมาคมกีฬาประเภทนั้น ๆ ให้การสนับสนุนและคำแนะนำอย่างใกล้ชิด</p> <p>2. การปรับปรุงรูปแบบการระดมเงินทุนเพื่อจัดตั้งมูลนิธิพัฒนาการกีฬาจังหวัดโดยเน้นให้ชุมชน และองค์กรเอกชนในพื้นที่มีส่วนร่วมมากขึ้น</p> <p>3. การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การแข่งขันกีฬาผู้พิการประเภทต่าง ๆ เช่น การแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย การแข่งขันพาราลิมปิกเกมส์ การแข่งขันเฟสปีคเกมส์ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น โดยเน้นการยกย่องสถานภาพผู้พิการให้มีความทัดเทียมกับบุคคลทั่วไป</p>	<p>- กกท.,สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยทุกแห่ง, ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>- กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ทุกแห่ง, ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>- กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยทุกแห่ง, ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมกระทรวงกลาโหม, สنج.ตำรวจแห่งชาติ</p> <p>- กกท., องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, องค์กรเอกชน, ภาคธุรกิจเอกชน กระทรวงการคลัง</p> <p>- กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยทุกแห่ง,สื่อมวลชนทุกประเภท, กรมประชาสัมพันธ์</p>

ยุทธศาสตร์	แนวคิดโครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
<p>4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ</p>	<p>โครงการ/กิจกรรมใหม่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การปรับปรุงระบบภาษีและกฎหมายต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการส่งเสริมและพัฒนากีฬาอาชีพ เช่น การลดภาษีนำเข้าอุปกรณ์กีฬา เป็นต้น 2. การส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนเพื่อเป็นสวัสดิการแก่นักมวยไทย และส่งเสริมให้นักมวยได้มีการศึกษา เพื่อสามารถนำไปประกอบอาชีพหลังการเลิกชกมวย 3. การจัดทำเกณฑ์การวัดผลทั้งทางด้านการกรรม บุคลากร องค์กรและกระบวนการทำงาน <p>โครงการ/กิจกรรมต่อเนื่อง (ขยาย)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาที่มีมาตรฐาน โดยขอความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา 2. การจัดขึ้นทะเบียนสถานประกอบการและบุคลากรกีฬาอาชีพให้ครบทุกประเภท 3. การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กีฬาไทย คือ มวยไทย และตระกร้อ ให้เป็นที่แพร่หลายในทั่วโลก 4. การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบข่าวความเคลื่อนไหวในวงการกีฬาอาชีพต่าง ๆ เช่น ฟุตบอลไทยแลนด์โปรวินเชียลลีก ๆ อย่างต่อเนื่องและจริงจัง 	<ul style="list-style-type: none"> - กกท, กระทรวงการคลัง - กกท., สมาคมกีฬามวยไทยต่าง ๆ - กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย, ก.การศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม - กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย, ก.การศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม - กกท., การสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย - กกท., การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย - กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย
<p>5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา</p>	<p>โครงการ/กิจกรรมใหม่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การวางแผนการผลิตบุคลากรรวมทั้งการจัดสรรทุนวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาให้สอดคล้องกับความต้องการ โดยเฉพาะในสาขาสรีรศาสตร์ โภชนาการจิตวิทยาและชีวเครื่องกล 2. การจัดบริการด้านจิตวิทยากีฬาแบบครบวงจรให้แก่กีฬาผู้ความเป็นเลิศ 	<ul style="list-style-type: none"> - กกท., ก.การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม - กกท., สาธารณสุข, ก.การศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์	แนวคิดโครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>โครงการ/กิจกรรมต่อเนื่อง (ขยาย)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การดำเนินการจัดตั้งศูนย์สารสนเทศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา 2. การส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์กีฬาการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพ 3. การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา โดยผ่านสื่อต่างๆ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> - กกท., ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, สาธารณสุข - กกท., กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ - กกท., สาธารณสุข, สื่อมวลชนทุกประเภท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์	แนวคิดโครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารการกีฬา	<p>โครงการ/กิจกรรมใหม่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การปรับกระบวนการทำงานและกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนา 2. กระตุ้นส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและการบริหารจัดการกีฬาในระดับท้องถิ่น <p>โครงการ/กิจกรรมต่อเนื่อง (ขยาย)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การสร้างความเข้มแข็งให้แก่บุคลากรในระดับพื้นที่ให้มีความพร้อมทั้งในด้านความรู้และทักษะการทำงานเพื่อรองรับการถ่ายโอน 2. การพัฒนาระบบข้อมูลด้านการกีฬาและสร้างเครือข่ายในทุกกระดับ 3. การสร้างกระบวนการวัดผลเพื่อคู่สัมฤทธิ์ผลขององค์กร 4. การสนับสนุนองค์กรที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาให้มีระบบการติดตามและประเมินผล 5. การจัดประชุมชี้แจงและนิเทศแผนให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 6. การพัฒนารูปแบบ Website ของการกีฬาแห่งประเทศไทยให้มีความทันสมัยและดึงดูดใจเพื่อเป็นแหล่งให้ความรู้และคำแนะนำในด้านกีฬาแก่ประชาชน 7. การจัดอบรมสัมมนาให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการ และด้านจริยธรรมและคุณธรรมให้แก่ผู้บริหารทุกระดับทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค 	<ul style="list-style-type: none"> - กกท., สมาคมกีฬาและองค์กรกีฬาในทุกกระดับ, กระทรวงยุติธรรม - กกท., องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย, องค์กรเอกชนท้องถิ่น - กกท., องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - กกท., องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, ก.การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม, สาธารณสุข - กกท. - กกท., กระทรวงที่เกี่ยวข้อง, สมาคมและองค์กรกีฬาต่าง ๆ - กกท. - กกท. - กกท.

2. แนวทางการแปลงแผนสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

การแปลงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ไปสู่การปฏิบัติจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือในการแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การจัดทำแผนงานและโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการพัฒนาระบบข้อมูลและการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจร่วมกันขององค์กรที่เกี่ยวข้องในเรื่องแนวคิดและสาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3
2. เพื่อปรับกระบวนการและกลไกการบริหารจัดการให้สามารถสนับสนุนการแปลงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฯ ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้มีการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยมีการกำหนดดัชนีชี้วัดเป็นเครื่องมือ

เป้าหมาย

1. องค์กรที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฯ และมีส่วนร่วมในกระบวนการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ
2. มีกลไกและกระบวนการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ และมีการจัดทำแผนงานและโครงการขององค์กรที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ ทั้งในระดับชาติ ระดับเขต ระดับจังหวัด และระดับชุมชน
3. กำหนดเครื่องชี้วัดผลสำเร็จของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม

แนวทางการดำเนินการ

เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายดังกล่าวจึงกำหนดแนวทางการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล ดังนี้

1. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พร้อมกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันขององค์กรที่เกี่ยวข้อง ให้มีความพร้อมและมีส่วนร่วมในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม โดย

1.1 สร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับแนวคิดและสาระสำคัญของแผนและยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยการจัดเวทีสร้างความเข้าใจในภารกิจ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการ ศึกษา และยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการ ศึกษา

แห่งชาติฯ ให้กับองค์กรที่เกี่ยวข้องและทุกภาคส่วนในสังคมให้ทราบถึงบทบาทความรับผิดชอบของตนที่จะสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

1.2 ผลักดันระบบงบประมาณและบุคลากรให้สอดคล้องกับแนวทางแผนงานและโครงการในแต่ละยุทธศาสตร์ โดยเน้นผลลัพธ์ของการดำเนินงานเป็นหลัก

1.3 ปรับวิธีการวางแผนเกี่ยวกับการกีฬาในแต่ละระดับ และการจัดทำงบประมาณ โดยกำหนดพื้นที่เป้าหมายร่วมกัน (Area/Function/Participation: AFP) ที่เน้นการมีส่วนร่วมและการได้รับประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่เป็นหลัก

1.4 ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฯ

2. พัฒนาระบบการจัดทำแผน/โครงการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในลักษณะบูรณาการพร้อมทั้งมีการจัดลำดับความสำคัญ เพื่อเป็นเครื่องมือในการประสานแผนไปสู่การปฏิบัติ โดย

2.1 สนับสนุนการจัดทำแผน/โครงการในลักษณะการบูรณาการและประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น

2.2 กำหนดขั้นตอนของกระบวนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการให้ชัดเจน มีการจัดลำดับความสำคัญของภารกิจและกิจกรรมที่มุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินงาน

2.3 ผลที่ได้จากการดำเนินแผนงาน/โครงการต้องตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาแห่งชาติฯ รวมทั้งสามารถติดตามและประเมินผลได้อย่างเป็นรูปธรรม

3. พัฒนาระบบและกลไกการติดตามประเมินผล รวมทั้งกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จของแผนงาน/โครงการ ให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในแต่ละยุทธศาสตร์ โดย

3.1 ประสานการติดตามประเมินผลและตรวจสอบผลงานให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกัน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการประสานแผนงาน แผนคน และแผนเงินอย่างเป็นระบบ

3.2 สนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการติดตามประเมินแผนงาน/โครงการมีการกำหนดตัวชี้วัดและระบบประเมินผลงานขององค์กรที่เน้นผลลัพธ์ของงานเป็นหลัก

3.3 นำผลที่ได้จากการติดตามประเมินผลมาปรับปรุงแนวทางการจัดทำแผนงาน/โครงการเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของการพัฒนากีฬาอย่างต่อเนื่อง

3.4 พัฒนาองค์ความรู้และเสริมสร้างความเข้าใจเรื่องการติดตามประเมินผลการกำหนดดัชนี ชี้วัดแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างทักษะในการติดตามประเมินผลและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม

3.4 พัฒนาองค์ความรู้และเสริมสร้างความเข้าใจเรื่องการติดตามประเมินผล การกำหนดดัชนีชี้วัดแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างทักษะในการติดตามประเมินผล และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม

3.5 พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการกีฬาอย่างต่อเนื่องและสนับสนุนให้มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพื่อประโยชน์ร่วมกันในทุกระดับทั้งในภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะการพัฒนาฐานข้อมูลในระดับภูมิภาคและท้องถิ่นเพื่อประกอบการจัดแผนงาน/โครงการและการติดตามประเมินผลในระดับพื้นที่

3. กลไกและหน่วยงานที่รับผิดชอบ

1. หน่วยงานกลาง มีการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ส่วนหน่วยงานกลางอื่นๆ เป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยปฏิบัติ โดยกระตุ้นและผลักดันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- สำนักงานประมาณ
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

2. หน่วยปฏิบัติ จัดทำแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ โดยมีการประสานงานกันระหว่างหน่วยปฏิบัติในการจัดทำแผนงาน/โครงการในลักษณะและบูรณาการ ได้แก่

องค์กรหลักภาครัฐ

- การกีฬาแห่งประเทศไทย
- กระทรวงศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- กระทรวงมหาดไทย
- กระทรวงสาธารณสุข
- กระทรวงกลาโหม
- กระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม

องค์กรหลักภาคเอกชน

- คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย
- สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย
- สมาคมกีฬาจังหวัด
- บริษัทห้างร้าน

องค์กรที่เกี่ยวข้อง

- กระทรวงการคลัง
- กระทรวงการต่างประเทศ
- กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม
- กระทรวงอุตสาหกรรม
- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- กระทรวงคมนาคม
- กระทรวงพาณิชย์
- กระทรวงยุติธรรม
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- รัฐวิสาหกิจในกระทรวงต่าง ๆ

3. หน่วยงานสนับสนุน ให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ รวมทั้งตรวจสอบติดตามผลการดำเนินงานตามแนวทางที่กำหนดไว้

- ประชาชน
- ชุมชน
- องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น
- สื่อมวลชน
- องค์กรสาธารณประโยชน์

ทั้งนี้ หน่วยงานต่าง ๆ ดังกล่าวมีบทบาทความรับผิดชอบในการบริหารและพัฒนาการกีฬาตามยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน ร่วมรับผิดชอบโดยกระทรวงการศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม กระทรวงกลาโหม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข การกีฬาแห่งประเทศไทย และองค์กรเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน ร่วมรับผิดชอบโดยกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงกลาโหม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ การกีฬาแห่งประเทศไทย และองค์กรเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ร่วมรับผิดชอบโดยการกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงกลาโหม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม และองค์กรเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการศึกษาเพื่อการอาชีพ ร่วมรับผิดชอบโดยองค์กรเอกชน
กระทรวงยุติธรรม กระทรวงพาณิชย์ และการกีฬาแห่งประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา ร่วมรับผิดชอบโดยการ
กีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กระทรวงสาธารณสุข
กระทรวงกลาโหม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่ง
แวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการบริหารการศึกษา ร่วมรับผิดชอบโดยการศึกษาแห่งประเทศไทย
กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กระทรวงสาธารณสุข
กระทรวงกลาโหม กระทรวงยุติธรรมและองค์กรเอกชน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฉ.

รายนามคณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย

และ

คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

พ.ศ. 2520-2547

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2520

พลตำรวจเอก หลวงชาติตระการโกศล	ประธานกรรมการ
นายกอง วิสุทธารมณ	รองประธานกรรมการ
ผู้แทนกระทรวงการคลัง	กรรมการ
ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพบก	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพเรือ	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพอากาศ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิก ฯ	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงบประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนกรมตำรวจ	กรรมการ
พล. ต. ท. ต่อศักดิ์ ยมนา	กรรมการ
พล.ต.ท.ชุมพล โลหะชาละ	กรรมการ
นายกำลัย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา	กรรมการ
นายโจลก โกมารกุล ณ นคร	กรรมการ
นายวิลาศ นุนนาค	กรรมการ
ผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมกีฬา ฯ	กรรมการ

คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2521

พลตำรวจเอก หลวงชาติตระการโกศล	ประธานกรรมการ
นายกอง วิสุทธารมณ	รองประธานกรรมการ
ผู้แทนกระทรวงการคลัง	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงบประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพบก	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพอากาศ	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพเรือ	กรรมการ

ผู้แทนกรมตำรวจ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิก ฯ	กรรมการ
นายกัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา	กรรมการ
พล.ต.ท.ชุมพล โลหะชาละ	กรรมการ
นายโฉลก โกมารกุล ณ นคร	กรรมการ
นายวิลาศ บุนนาค	กรรมการ
พล.ต.ท.ต่อศักดิ์ ชมนาค	กรรมการ
ผู้อำนวยการ อ.ส.ก.ท.	กรรมการ

คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522

พลตำรวจเอกหลวงชาติตระการโกศล	ประธานกรรมการ
นายกอง วิสุทธารมณ	รองประธานกรรมการ
ผู้แทนกระทรวงการคลัง	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงบประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพบก	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพอากาศ	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพเรือ	กรรมการ
ผู้แทนกรมตำรวจ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิก ฯ	กรรมการ
นายกัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา	กรรมการ
พล.ต.ท.ชุมพล โลหะชาละ	กรรมการ
นายโฉลก โกมารกุล ณ นคร	กรรมการ
นายวิลาศ บุนนาค	กรรมการ
พล.ต.ท. ต่อศักดิ์ ชมนาค	กรรมการ
นายเกรียงไกร จารุทวี	กรรมการ
ผู้อำนวยการ อ.ส.ก.ท.	กรรมการ

คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2523

พลตำรวจเอกหลวงชาติตระการโกศล	ประธานกรรมการ
นายกอง விசுதாரமணி	รองประธานกรรมการ
ผู้แทนกระทรวงการคลัง	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพบก	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพเรือ	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพอากาศ	กรรมการ
ผู้แทนกรมตำรวจ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกฯ	กรรมการ
พล.ต.อ.ชุมพล โลหะชาละ	กรรมการ
นายโฉลก โกมารกุล ฌ นคร	กรรมการ
นายวิลาส บุณนาค	กรรมการ
นายกัลย์ อิศรเสนา ฌ อยู่ชยา	กรรมการ
พล.ต.ท.ต่อศักดิ์ ชมนาค	กรรมการ
ผู้อำนวยการ อ.ส.ก.ท.	กรรมการ

คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2524

พลเอกเปรม ติณสูลานนท์	ประธานกรรมการ
เรืออากาศตรี บุญยง วัฒนพงศ์	รองประธานกรรมการ
พ.อ.บุลศักดิ์ โพธิ์เจริญ	กรรมการ
พ.อ.จารึก อารีราชการัณย์	กรรมการ
นายวันจักร วรดิถ	กรรมการ
นายชัยรัตน์ คำนวม	กรรมการ
นายสันติ ภิรมย์ภักดี	กรรมการ
นายคริส สารสิน	กรรมการ

นายแถมสิน รัตนพันธุ์	กรรมการ
นายวังนั อภิบาลภูวนารถ	กรรมการ
นายอรุณ แสน โกศิก	กรรมการ
พ.ต.อ.(พิเศษ) อมร ยุกตะนันท์	กรรมการ
พ.ต.ประชา ธรรมโชติ	กรรมการ
นายเจริญ วรรณนะสิน	กรรมการ
ผู้แทนกระทรวงการคลัง	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพบก	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพเรือ	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพอากาศ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกฯ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้อำนวยการ อ.ส.ก.ท.	กรรมการและเลขานุการ
รองผู้อำนวยการ อ.ส.ก.ท. (น.พ. เจริญทัศน์ จินตนะเสรี)	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2525

รองนายกรัฐมนตรี (พลเอกประจวบ สุนทรางกูร)	ประธานกรรมการ
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (ร้อยตำรวจโทชาญ มนุชธรรม)	รองประธานกรรมการ
พันเอกบุลศักดิ์ โพธิเจริญ	กรรมการ
พันเอกจารึก อารีราชการัณย์	กรรมการ
นายวันจักร วรรดิกล	กรรมการ
นายชัยรัตน์ คำนวม	กรรมการ
นายสันติ ภิรมย์ภักดี	กรรมการ
นายคริส สารสิน	กรรมการ
นายแถมสิน รัตนพันธุ์	กรรมการ

นายแพทย์รุ่งธรรม ลัดพลี	กรรมการ
นายวัจน์ อภิบาลภูวนารถ	กรรมการ
พันตำรวจเอก (พิเศษ) อมร ยุกตะนันท์	กรรมการ
พันตรีประชา ธรรมโชติ	กรรมการ
ผู้แทนกระทรวงการคลัง	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพบก	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพเรือ	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพอากาศ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกฯ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้อำนวยการ อ.ส.ก.ท.	กรรมการและเลขานุการ
รองผู้อำนวยการ อ.ส.ก.ท. (นายแพทย์เจริญทัศน์ จินตนะเสรี)	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2526

รองนายกรัฐมนตรี (พลเอกประจวบ สุนทรางกูร)	ประธานกรรมการ
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายไชยศิริ เรืองกาญจนเศรษฐ์)	รองประธานกรรมการ
พันเอกบุญศักดิ์ โพธิเจริญ	กรรมการ
นายสันติ ภิรมย์ภักดี	กรรมการ
นายคริส สารสิน	กรรมการ
นายแถมสิน รัตนพันธุ์	กรรมการ
นายแพทย์รุ่งธรรม ลัดพลี	กรรมการ
นายวัจน์ อภิบาลภูวนารถ	กรรมการ
นายอรุณ แสนโกศิก	กรรมการ
พันตำรวจเอก (พิเศษ) อมร ยุกตะนันท์	กรรมการ

พันตรีประชา ธรรมโชติ	กรรมการ
นายเจริญ วรรณนะสิน	กรรมการ
นายวันจักร วรรณิลก	กรรมการ
นายชัยรัตน์ คำนวน	กรรมการ
ผู้แทนกระทรวงการคลัง	กรรมการ
ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพบก	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพเรือ	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพอากาศ	กรรมการ
ผู้แทนกรมตำรวจ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการ โอลิมปิกฯ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้อำนวยการ อ.ส.ก.ท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2527

รองนายกรัฐมนตรี พลเอกประจวบ สุนทรางกูร	ประธานกรรมการ
นายไชยศิริ เรืองกาญจนเศรษฐ์	
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	รองประธานกรรมการ
พลเอกเทียนชัย สิริสัมพันธ์	กรรมการ
พันเอกจาร์ก อารีราชการักษ์	กรรมการ
นายสันติ ภิมย์ภักดี	กรรมการ
นายคริส สารสิน	กรรมการ
นายชาติเชื้อ วรรณสุด	กรรมการ
พันเอกบุญศักดิ์ โพธิเจริญ	กรรมการ
นายชัยรัตน์ คำนวน	กรรมการ
นายธรรมบุญ หวังหลี	กรรมการ
นายสุรินทร์ โอสธานุเคราะห์	กรรมการ

ผู้อำนวยการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล	กรรมการ
ผู้แทนกระทรวงการคลัง	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงบประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพบก	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพเรือ	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพอากาศ	กรรมการ
ผู้แทนกรมตำรวจ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกฯ	กรรมการ
ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้อำนวยการ อ.ส.ก.ท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528

รองนายกรัฐมนตรี (พลเอกประจวบ สุนทราวงกูร)	ประธานกรรมการ
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายไชยศิริ เรืองกาญจนเศรษฐ์)	รองประธานกรรมการ
นายแพทย์บุญสม มาร์ติน	กรรมการ
พลตำรวจตรีโกวิท ภูพานิช	กรรมการ
นายวันจักร วรดิลก	กรรมการ
พันเอกจารึก อารีราชการัญย์	กรรมการ
นายชัยรัตน์ คำนวม	กรรมการ
นายสันติ ภิรมย์ภักดี	กรรมการ
นายคริส สารสิน	กรรมการ
นายธรรมบุญ หวังหลี	กรรมการ
นายไพบูลย์ แก่นนาคำ	กรรมการ
นายพรเทพ เตชะไพบูลย์	กรรมการ
นายเกรียงไกร จารุทวี	กรรมการ
พลเอกเทียนชัย สิริสัมพันธ์	กรรมการ
นายชาติเชื้อ กรรณสูต	กรรมการ

นายจรงค์ ปรีชานนท์	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานสลากกินแบ่งฯ	กรรมการ
ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย	กรรมการ
ผู้แทนกระทรวงการคลัง	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพบก	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพเรือ	กรรมการ
ผู้แทนกองทัพอากาศ	กรรมการ
ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกฯ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้อำนวยการ อ.ส.ก.ท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2529

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอำนวย สุวรรณคีรี)	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยฯ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกฯ	กรรมการ
นายแพทย์บุญสม มาร์ติน	กรรมการ
ว่าที่ร.ต.เสมอใจ พุ่มพวง	กรรมการ
นายจ่านอง ภูมลาชัยวิสัย	กรรมการ
พลตรีทวีวิทย์ นิยมเสน	กรรมการ
พลเรือตรีชาญณรงค์ ขวัญอยู่	กรรมการ
พลอากาศตรีสุเทพ เทพรักษ์	กรรมการ
นายชาติเชื้อ กรรณสูต	กรรมการ
นายวันจักร วรรณกล	กรรมการ
ผู้ว่าการ กกท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2530

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอำนาจ สุวรรณคีรี)	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยฯ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกฯ	กรรมการ
นายแพทย์บุญสม มาร์ติน	กรรมการ
ว่าที่ร.ต.เสมอใจ พุ่มพวง	กรรมการ
นายจ้านง กุมลย์วิสัย	กรรมการ
พลตรีทวีวิทย์ นิยมเสน	กรรมการ
พลเรือตรีชาญณรงค์ ขวัญอยู่	กรรมการ
พลอากาศตรีสุเทพ เทพรักษ์	กรรมการ
นายวันจักร วรดิถ	กรรมการ
นายชัยรัตน์ คำนวน	กรรมการ
นางผาสุขนิตย์ ปิณฑะรุจิ	กรรมการ
นายชาติเชื้อ วรรณสูต	กรรมการ
ผู้ว่าการ กกท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2531

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอำนาจ สุวรรณคีรี)	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	กรรมการ

ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกฯ	กรรมการ
พลตรีทวีวิทย์ นิยมเสน	กรรมการ
พลเรือตรีชาญณรงค์ ขวัญอยู่	กรรมการ
พลอากาศตรีสุเทพ เทพรัชนี	กรรมการ
นายชาติเชื้อ วรรณสูต	กรรมการ
นายวันจักร วรรณกล	กรรมการ
นายชัยรัตน์ คำนวน	กรรมการ
นางผาสุขนิตย์ ปิณฑะรุจิ	กรรมการ
นายแพทย์บุญสม มาร์ติน	กรรมการ
ว่าที่ ร.ต.เสมอใจ พุ่มพวง	กรรมการ
นายจ่านอง กุมลย์วิสัย	กรรมการ
ผู้ว่าการ กกท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2532

รองนายกรัฐมนตรี (พลเอกเทียนชัย สิริสัมพันธ์)	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกฯ	กรรมการ
นายสำออง พ่วงบุตร	กรรมการ
พลตรีทวีวิทย์ นิยมเสน	กรรมการ
พลเรือตรีเต็ม จารุตามระ	กรรมการ
พลอากาศตรีสมศักดิ์ เวสุวรรณ์	กรรมการ
นางผาสุขนิตย์ ปิณฑะรุจิ	กรรมการ
นายชัยรัตน์ คำนวน	กรรมการ
นายชาติเชื้อ วรรณสูต	กรรมการ
นายคงศักดิ์ ลิ้มโนมนต์	กรรมการ

นายเกษม นาชัยเวียง	กรรมการ
นายวันจักร วรรณกล	กรรมการ
ผู้แทนปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ผู้ว่าการ กทท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2533

รองนายกรัฐมนตรี (พลเอกเทียนชัย สิริสัมพันธ์)	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกฯ	กรรมการ
ผู้แทนกระทรวงการคลัง	กรรมการ
นางพาสุขนิตย์ ปิ่นพระรุจิ	กรรมการ
นายสำออง พ่วงบุตร	กรรมการ
พลตรีทวีวิทย์ นิยมเสน	กรรมการ
พลเรือตรีเต็ม จารุตามระ	กรรมการ
พลอากาศตรีสมศักดิ์ เวสุวรรณ	กรรมการ
นายชัยรัตน์ คำานวน	กรรมการ
นายคงศักดิ์ ลีวมโนมนต์	กรรมการ
นายเกษม นาชัยเวียง	กรรมการ
นายวันจักร วรรณกล	กรรมการ
นายชาติเชื้อ กรรณสูตร	กรรมการ
ผู้ว่าการ กทท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2534

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (ม.ร.ว.เกษมสโมสร เกษมศรี)	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยฯ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกฯ	กรรมการ
พลตรีชลอ คงสุวรรณ	กรรมการ
พลเรือตรีพัฒน์พงษ์ ศรีเพ็ญ	กรรมการ
พลอากาศตรีสมศักดิ์ เวสุวรรณ	กรรมการ
ร้อยตำรวจตรี เกรียงศักดิ์ โลหะชาละ	กรรมการ
เรือโทอนันต์ ปานะนนท์	กรรมการ
นายวัชร วรรณเชษฐ์	กรรมการ
นายศิวดล ชวลิตปรีชา	กรรมการ
นายวิโรจน์ นवलแห	กรรมการ
นายสุรินทร์ โตทับเที่ยง	กรรมการ
นายสันติ ภิรมย์ภักดี	กรรมการ
ผู้ว่าการ กทท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2535

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (หม่อมราชวงศ์ เกษมสโมสร เกษมศรี)	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ

ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกฯ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยฯ	กรรมการ
พลตรี ชลอ คงสุวรรณ	กรรมการ
พลเรือตรี พัฒนพงษ์ ศรีเพ็ญ	กรรมการ
พลอากาศโท สมศักดิ์ เวชสุวรรณ	กรรมการ
ร้อยตำรวจตรี เกรียงศักดิ์ โลหะชาละ	กรรมการ
เรือโท อนันต์ ปานะนนท์	กรรมการ
เรือโท นายแพทย์ วิฑูร แสงสิงแก้ว	กรรมการ
นายวัชระ พรรณเชษฐ์	กรรมการ
นายนิศย์ ศรียากัย	กรรมการ
นายสุรินทร์ โตทับเที่ยง	กรรมการ
นายศิวดล ชวลิตปรีชา	กรรมการ
ผู้ว่าการ กกท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2536

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์)	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกฯ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยฯ	กรรมการ
เรือโท อนันต์ ปานะนนท์	กรรมการ
นายนิศย์ ศรียากัย	กรรมการ
พลตรี ประเทศ วัชรปาณ	กรรมการ
นายธรรมนุญ หลั่งหลี่	กรรมการ
นายพิเชต สุนทรพิพิธ	กรรมการ
นายสันติ ภิรมย์ภักดี	กรรมการ
นายศิวดล ชวลิตปรีชา	กรรมการ

เรือโท นายแพทย์วิฑูร แสงสิงแก้ว	กรรมการ
ร้อยตำรวจตรี เกรียงศักดิ์ โลหะชาละ	กรรมการ
นายสุเทพ บุลกุล	กรรมการ
ผู้ว่าการ กทท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2537

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์)	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิก	กรรมการ
เรือโท นายแพทย์ วิฑูร แสงสิงแก้ว	กรรมการ
นายนิธย์ ศรียาภัย	กรรมการ
นายศิวดล ขวลิตปรีชา	กรรมการ
นายธรรมนุญ หวังหลี่	กรรมการ
พลตรีประเทศ วัชรปาณ	กรรมการ
ร้อยตำรวจตรี เกรียงศักดิ์ โลหะชาละ	กรรมการ
นายพิเชต สุนทรพิพิธ	กรรมการ
นายสุเทพ บุลกุล	กรรมการ
นายสันติ ภิรมย์ภักดี	กรรมการ
ผู้ว่าการ กทท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2538

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์)	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ

ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิก	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยฯ	กรรมการ
ร้อยตำรวจตรี เกรียงศักดิ์ โลหะชาละ	กรรมการ
นายพิเชต สุนทรพิพิธ	กรรมการ
เรือโท นายแพทย์ วิฑูร แสงสิงแก้ว	กรรมการ
นายณรงค์ พหลเวชช์	กรรมการ
นายนิธิต์ ศรียาภัย	กรรมการ
นายศิวดล ชวลิตปรีชา	กรรมการ
พลตรีประเทศ วัชรปาด	กรรมการ
นายสุเทพ บุลกุล	กรรมการ
นายธรรมบุญ หวังหลี	กรรมการ
ผู้ว่าการ กกท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2539

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายปองพล อดิเรกสาร)	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยฯ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกฯ	กรรมการ
พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย	กรรมการ
พลเรือเอก สุรวุฒิ มหารมณี	กรรมการ
พลเอกเชษฐา ฐานะจาโร	กรรมการ

พลอากาศเอกเกษม ทวีวัฒน์	กรรมการ
พลตำรวจตรีสมชาย ประภัสสร์ศักดิ์	กรรมการ
นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	กรรมการ
นายวิชัย สังข์ประไพ	กรรมการ
นายจงสถิตย์ ชนะโสภณ	กรรมการ
ร้อยตรีเฉลิมพงษ์ เชี่ยวสกุล	กรรมการ
นายศักดิ์ชัย ชนบุญชัย	กรรมการ
ผู้ว่าการ กทท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2540

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายชิงชัย มงคลธรรม)	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยฯ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกฯ	กรรมการ
พลเอกเชษฐา ฐานะจาโร	กรรมการ
พลเรือเอกสุรวุฒิ มหารมณ์	กรรมการ
พลอากาศเอกเกษม ทวีวัฒน์	กรรมการ
พลอากาศเอกสุเทพ เทพรักษ์	กรรมการ
พลตำรวจโทสมชาติ ประภัสสร์ศักดิ์	กรรมการ
นายธรรมนุญ หวังหลี่	กรรมการ
นายณัฐ อินทรปาณ	กรรมการ
ร้อยตำรวจตรีเกรียงศักดิ์ โลหะชาละ	กรรมการ
พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย	กรรมการ
นายสมศักดิ์ มีเสถียร	กรรมการ
ผู้ว่าการ กทท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2541

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายจурินทร์ ลักขณวิศิษฏ์)	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกฯ	กรรมการ
พลเอกเชษฐา ฐานะจาโร	กรรมการ
พลเรือเอกสุรวิชัย มหารมณ	กรรมการ
พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย	กรรมการ
นายฉัฐ อินทรปาน	กรรมการ
นายธรรมบุญ หวังหลี	กรรมการ
นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม	กรรมการ
นายสุรินทร์ โตทับเที่ยง	กรรมการ
นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง	กรรมการ
นายวิจิตร เกตุแก้ว	กรรมการ
นายศิวตล ขวลิตปรีชา	กรรมการ
ผู้ว่าการ กทท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2542

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายจुरินทร์ ลักขณวิศิษฏ์)	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬาโอลิมปิกฯ	กรรมการ

ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยฯ	กรรมการ
พลเอกเชษฐา ฐานะจาโร	กรรมการ
พลเรือเอกสุรวิทย์ มหารมณี	กรรมการ
นายณัฐ อินทรปาณ	กรรมการ
นายธรรมนุญ หวังหลี	กรรมการ
นายวงศ์พันธ์ ฌ ตะกั่วทุ่ง	กรรมการ
นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม	กรรมการ
นายสุรินทร์ โตทับเที่ยง	กรรมการ
นายวิจิตร เกตุแก้ว	กรรมการ
นายศิวดล ชวลิตปรีชา	กรรมการ
ผู้ว่าการ กกท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2543

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายจурินทร์ ลักขณวิศิษฏ์)	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้แทนผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกฯ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการมหาวิทยาลัยฯ	กรรมการ
พลเอกเชษฐา ฐานะจาโร	กรรมการ
พลเรือเอกสุรวิทย์ มหารมณี	กรรมการ
นายณัฐ อินทรปาณ	กรรมการ
นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม	กรรมการ
นายสุรินทร์ โตทับเที่ยง	กรรมการ
นายศิวดล ชวลิตปรีชา	กรรมการ
นายธรรมนุญ หวังหลี	กรรมการ
ผู้ว่าการ กกท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการการศึกษาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2544

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์)	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกฯ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยฯ	กรรมการ
นายศักดิ์ชาย ทัพสุวรรณ	กรรมการ
นายวิชัย วนดุรงค์สุวรรณ	กรรมการ
นายธีรวัฒน์ กุลทนันทน์	กรรมการ
นางรัชณี ขวัญบุญจัน	กรรมการ
นายวิจิตร เกตุแก้ว	กรรมการ
นายระวี โหลทอง	กรรมการ
นายเรวัต น้าเฉลิม	กรรมการ
นายสุรินทร์ โตทับเที่ยง	กรรมการ
นายศิวดล ขวลิตปรีชา	กรรมการ
นายพิสิฐ กุศลาไสยานนท์	กรรมการ
ผู้ว่าการ กทท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการการศึกษาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2545

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (พลเอกธรรมรักษ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา)	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา	กรรมการ
ผู้แทนผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ	กรรมการ

ผู้แทนคณะกรรมการ โอลิมปิกฯ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยฯ	กรรมการ
นายเรวัต น้าเฉลิม	กรรมการ
นายศักดิ์ชาย ทัพสุวรรณ	กรรมการ
นายวิชัย วนรุงค์วรรณ	กรรมการ
นายสุรินทร์ โตทับเที่ยง	กรรมการ
นายธีรวัฒน์ กุลทนันทน์	กรรมการ
นางรัชณี ขวัญบุญจัน	กรรมการ
นายวิจิตร เกตุแก้ว	กรรมการ
นายศิวดล ชวลิตปรีชา	กรรมการ
ผู้ว่าการ กกท.	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2546

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (นายสนธยา คุณปลื้ม)	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานประมาธ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการ โอลิมปิกฯ	กรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยฯ	กรรมการ
นางทมยันตี โปษยานนท์	กรรมการ
นายศักดิ์ชาย ทัพสุวรรณ	กรรมการ
นางรัชณี ขวัญบุญจัน	กรรมการ
นายณัฐ อินทรปาณ	กรรมการ
หม่อมหลวงปานสาร หัสตินทร	กรรมการ
นายวรวิรุ มະภูดี	กรรมการ
นายวันชัย หงษ์เหิน	กรรมการ
นายอภิวัฒน์ อัครนิทัต	กรรมการ
นายเสถียร ภูประเสริฐ	กรรมการ
ผู้ว่าการ กกท.	กรรมการและเลขานุการ

ภาคผนวก ช.

- แนวคำสัมภาษณ์

- แบบสอบถาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**(ร่าง) แบบสัมภาษณ์เพื่อเป็นข้อมูลในการเขียนวิทยานิพนธ์ เรื่อง วิเคราะห์การกำหนดนโยบาย
สาธารณสุขด้านการกีฬาในประเทศไทยระหว่าง พ.ศ. 2540-2546**

1. ท่านคิดว่าการศึกษาในประเทศไทย เป็นอย่างไรบ้างในภาพรวม?
2. ทำคิดว่านโยบายสาธารณสุขด้านการกีฬาในประเทศไทยเป็นอย่างไร?
3. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติอย่างไรบ้าง?
4. ท่านคิดว่าใครเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการกำหนดนโยบายสาธารณสุขด้านการกีฬา?
 - ก่อนที่มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (ก่อน พ.ศ. 2531)
 - ตั้งแต่ที่มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (ตั้งแต่ พ.ศ. 2531)
5. ท่านคิดว่ามีผู้ร่วมกำหนดนโยบายสาธารณสุขด้านการกีฬาที่ไม่ใช่ภาครัฐบ้างหรือไม่?
ถ้ามีได้แก่ใคร? และมีบทบาทอย่างไร?
 - ก่อนที่มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (ก่อน พ.ศ. 2531)
 - ตั้งแต่ที่มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (ตั้งแต่ พ.ศ. 2531)
6. ท่านคิดว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการกำหนดนโยบายสาธารณสุขด้านการกีฬา?
 - ก่อนที่มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (ก่อน พ.ศ. 2531)
 - ตั้งแต่มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (ก่อน พ.ศ. 2531)
7. ท่านคิดว่าการศึกษาเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติเพียงใด?
8. ท่านคิดว่ากำหนดยุทธศาสตร์สาธารณสุขด้านการกีฬา มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
ความประสงค์ให้กีฬามีส่วนช่วยเสริมสร้างความมั่นคงของชาติอย่างไร?
 - ก่อนที่มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (ก่อน พ.ศ. 2531)
 - ตั้งแต่มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (ตั้งแต่ พ.ศ. 2531)
9. ท่านคิดว่าสถานการณ์ด้านความมั่นคงของชาติอย่างไร ที่ส่งผลต่อการกำหนด
นโยบาย สาธารณสุขด้านการกีฬา?
10. ท่านคิดว่าแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติมีความสำคัญอย่างไร?

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

การวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์การกำหนดนโยบายสาธารณะด้านกีฬาในประเทศไทย

สมาคมกีฬาที่ท่านสังกัด.....

โปรดกรอกเครื่องหมาย ในช่องที่ท่านเห็นว่าถูกต้องที่สุด

ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการกีฬา	5 เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4 เห็นด้วย	3 ไม่แน่ใจ	2 ไม่เห็นด้วย	1 ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. วงการกีฬาในประเทศไทยมีการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น ในภาพรวมนับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน					
2. นโยบายด้านกีฬาในประเทศไทยในภาพรวมมี ความเหมาะสม					
3. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติเป็นที่รู้จักกันดีใน วงการกีฬา					
4. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติมีประโยชน์ต่อวงการกีฬา ของประเทศไทย					
5. การกีฬามีส่วนช่วยเสริมสร้างการพัฒนาคุณภาพของ ประชากรในภาพรวม					
6. การกีฬามีส่วนช่วยเสริมสร้างการพัฒนาประเทศ ในภาพรวม					
7. การกีฬามีส่วนช่วยเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ ในภาพรวม					
8. นโยบายด้านการกีฬาของประเทศไทยมีการ เปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว					

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ซ.

คำสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

สภาพของการกีฬาในประเทศไทยโดยทั่วไป

“ในอดีตพบว่าผู้ใหญ่ของภาครัฐให้การสนับสนุนกีฬาไทยไม่มากเท่าที่ควรเหมือนกับสมัยนี้” (นายกสมาคมนักข่าวช่างภาพกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 16 เมษายน 2547)

“การกีฬาในบ้านเรามีกระบวนการในการพัฒนามาเป็นแต่ละขั้นตอน เริ่มมีระบบที่เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น คือ เริ่มมีแผนพัฒนากีฬาฯ ฉบับที่ 1 และแผนฯ 2 แผนฯ 3 ตามมา เป็นเหมือนกับการเติบโตของเด็ก จากเดิมที่เติบโตเองตามธรรมชาติไม่มีครูหรือพี่เลี้ยงคอยดูแล กลับมีระบบมาช่วยในการพัฒนา จากเดิมที่รัฐไม่เคยเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร ก็ได้เขียนนโยบายด้านการกีฬาขึ้นมา” (ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2547)

“การกีฬาของเรายังใช้ระบบการส่งเสริมแบบก้าวกระโดด จะกระโดดขึ้นบนอย่างเดียวโดยไม่วางพื้นฐานของกีฬามันให้เป็นที่ระบบ ควรสร้างนักกีฬาใหม่ ๆ ขึ้นมา ทำทีมกีฬาในระยะยาว ไม่ใช่ทำกันแบบเฉพาะหน้า” (ประธานกรรมการการกีฬา สภาผู้แทนราษฎร, สัมภาษณ์, 29 เมษายน 2547)

“ผมคิดว่าสิ่งหนึ่งที่ทำให้เราไม่สามารถพัฒนาการกีฬากันได้อย่างเป็นระบบอย่างแน่นอนคือการมองอะไรกันอย่างไม่จริงจัง เรามักใช้วิธีการเรียนลัด ไม่ค่อยทำกันขึ้นมาเป็นขั้นตอน ทำอะไรแล้วมักจะต้องการเห็นผลอย่างรวดเร็ว คือ เราไม่มีความอดทน เพราะฉะนั้น การไม่ทำเป็นขั้นตอน เราจึงสู้กับชาติอื่น ๆ เช่น จีน ญี่ปุ่น ที่เขาก้าวหน้าไปมากไม่ได้” (ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 4 พฤษภาคม 2547)

หน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจด้านการกีฬา

“กีฬาในโรงเรียนเกี่ยวกับนักเรียน นักศึกษา เป็นความรับผิดชอบของกระทรวงพลศึกษา แต่ถ้าเป็นการกำกับดูแลกีฬาโดยทั่วไปแล้วจะเป็นเรื่องของกีฬาแห่งประเทศไทย” (ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬา และนันทนาการ, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2547)

“การกีฬาแห่งประเทศไทยทำงานซ้ำซ้อนกับกรมพลฯ ถึงแม้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นรัฐวิสาหกิจ แต่มีภารกิจใกล้เคียงกับกรมพลฯ มันเบียดกันไปเบียดกันมา” (ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2547)

“ดูเหมือนกับว่ามีคนช่วยกันทำงานมากขึ้น น่าจะดี แต่ในทางกลับกันมันมีภาพที่ไม่เหมาะสมอยู่ คือความซ้ำซ้อนในการทำงาน การแบ่งงานกันยังไม่ค่อยชัดเจน” (ผู้อำนวยการกององค์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 2547)

“การทำงานก็ยังต่างคนต่างทำกันไป ที่จริงแล้วเมื่อก่อนก็ไม่ได้แตกต่างจากเดี๋ยวนี้ ตอนนี้อย่างเรามีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งเราคิดว่าน่าจะดีกว่า แต่ถ้าพูดโดยเนื้อแท้แล้ว มันก็ไม่แตกต่างจากที่เป็นอยู่เมื่อก่อน” (ที่ปรึกษาการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2547)

“ผมทราบว่าเดี๋ยวนี้งานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา มีทั้งของที่ทำโดยสำนักงานพัฒนาการกีฬาและของการกีฬาแห่งประเทศไทย คือทำทั้ง 2 หน่วยงาน แต่ว่าต่างคนต่างทำ แล้วงบประมาณก็แบ่งออกเป็น 2 ส่วน เช่น หน่วยนี้ก็ 1 ล้าน หน่วยนั้นก็ 1 ล้าน ถ้ารวมกันจะได้งบประมาณที่มากขึ้น งานจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น” (เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2547)

“ขณะนี้ภารกิจด้านกีฬาของเรางบประมาณกระจัดกระจาย มันไม่สามารถมารวมกันในการที่จะทำที่จะผลักดันอะไรไป โอกาสที่เราจะไปถึงเป้าหมายก็ยาก ระบบของเราไม่เอื้อ” (ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 4 พฤษภาคม 2547)

“ตอนนี้เราเริ่มแบ่งงานกันแล้ว ตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ โดยทางสำนักงานพัฒนาการกีฬาฯ จะรับผิดชอบดูแลในเรื่อง กีฬาขั้นพื้นฐานและกีฬาเพื่อมวลชน การกีฬาแห่งประเทศไทย ดูแลเรื่องกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่อการอาชีพ ส่วนงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการกีฬา ทั้งสองหน่วยงานช่วยกันรับผิดชอบ” (ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2547) ซึ่งเมื่อมีการแบ่งงานกันแล้ว ต้องติดตามดู ในทางปฏิบัติกันต่อไปว่าจะเป็นอย่างไร ซึ่งอาจจะมีการปรับเปลี่ยนเพื่อความเหมาะสมอีกก็ได้

“เราเป็นหน่วยงานที่เพิ่งเริ่มก่อตั้งได้ไม่นาน เริ่มงานจริง ๆ เมื่อ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2545 ตอนนั้นสถานที่และบุคลากรก็ยังไม่พร้อม และมีข่าวว่าอาจมีการปรับเปลี่ยนหรือยุบรวมหน่วยงานกันอีก ตอนนี้อย่างสภาพไม่นิ่ง ไม่ชัดเจนมากนัก” (เจ้าหน้าที่สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2547)

“เมื่อมีการจัดตั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้มีการนำภารกิจพาแห่งประเทศไทยกับกรมพลศึกษามาทำงานร่วมกัน โดยหวังว่าจะทำให้นโยบายและทิศทางไปในทางเดียวกัน แต่ว่าในขณะนี้ยังไม่เห็นผลเพราะว่ามันเพิ่งเริ่มกระทรวงปีแรก แล้วยังผนวกกับการท่องเที่ยวไปอีก บางครั้งมันอาจจะยังไม่ใช่เฉพาะด้านโดยตรง ผมหวังว่าในอนาคตมันน่าจะมีกระทรวงด้านการศึกษาโดยตรง” (ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2547)

“ที่ผ่านมา กกท. เป็นหน่วยงานหลักด้านการศึกษาของรัฐมาตั้งแต่ก่อนมีกระทรวงใหม่ กกท. เป็นหน่วยงานหลักที่จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ” (ผู้อำนวยการกององค์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 2 เมษายน 2547)

“มีหน่วยงานภาครัฐรับผิดชอบด้านกีฬาอยู่ 2-3 หน่วย ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ และก.ก.ท. ปรากฏว่า หน่วยงานที่เป็นรัฐวิสาหกิจคือ กกท. แข็งขันกว่าหน่วยงานในระบอบราชการ” (ประธานกรรมการการกีฬา สภาผู้แทนราษฎร, สัมภาษณ์, 29 เมษายน 2547)

งบประมาณด้านการศึกษา

“งบประมาณในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงไม่มาก แต่ปีใดที่ต้องเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติจะมีงบประมาณที่มากขึ้นตามมา” (ผู้อำนวยการกองงบประมาณ การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 2 เมษายน 2547)

“การผลักดันงานให้เกิดขึ้นไม่มีหรือมีไม่มากเพราะว่า มีแผนกำหนดให้มาแต่ไม่ได้สนับสนุนเงินเมื่อไม่ใช้งบประมาณ มันก็ทำงานไม่ได้” (ที่ปรึกษาการศึกษาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2547)

“บางทีนักการเมืองไม่ได้ตั้งงบประมาณด้านกีฬาไว้มาก เพราะว่าการต้องการเองงบประมาณของรัฐไปสร้างในเรื่องสาธารณูปโภคเสียก่อน เขาอยากเห็นถนนหนทางดี น้ำไหล ไฟสว่าง เพราะเขามาจากการเลือกตั้ง เขายังไม่มองในเรื่องสุขภาพของประชาชน” (ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2547)

“ในการทำกิจกรรมเยาวชนให้ไกลจากยาเสพติด มีงานกีฬาต่าง ๆ ก็ต้องทำเรื่อยมา แม้ว่างบประมาณจะไม่มากเท่าไรที่ผ่านมา” (เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยฯ, สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2547)

“ที่ผ่านมาไม่มีรัฐบาลใดให้การสนับสนุนงบประมาณอย่างจริงจัง บางครั้งมีแต่ยาหอมหรือเป็นคำสัมภาษณ์ เป็นนโยบาย แต่เรื่องงบประมาณอาจไม่มี”(นายกสมาคมผู้สื่อข่าวกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 23 เมษายน 2547)

“รัฐบาลชุดนี้มีการผ่านงบประมาณประจำปีด้านการกีฬามาให้ การกีฬาแห่งประเทศไทยมากที่สุด”(ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 4 พฤษภาคม 2547)

“ถ้าพูดถึงการให้งบประมาณเพื่อการกีฬามากที่สุด คือ รัฐบาลชุดปัจจุบันที่ใช้เงินทุ่มเทด้านการกีฬามาก เช่น ให้เป็นเงินเตรียมทีม และให้รางวัลอัดฉีดกับนักกีฬา รวมทั้งการสนับสนุนให้เยาวชนได้เล่นกีฬามากขึ้น”(เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2547)

“ผู้ใหญ่ของภาครัฐในยุคนี้ให้การสนับสนุนการกีฬา โดยเฉพาะด้านงบประมาณได้เป็นที่น่าพอใจให้กับสมาคมกีฬาต่าง ๆ ทั้งด้านการจัดแข่งขัน ที่สำคัญและการส่งนักกีฬาไปแข่งขันในต่างประเทศ”(นายกสมาคมนักข่าวช่างภาพกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 16 เมษายน 2547)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

นโยบายสาธารณะด้านการกีฬาของรัฐ

“เมื่อเริ่มมีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 1 ถ้ามองในเชิงพัฒนาระบบมันก็เริ่มขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมขึ้น อะไรต่าง ๆ ในเชิงระบบมันมีในแผนพัฒนาการกีฬา ฯ ฉบับที่ 1, 2, 3” (ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2547)

“เวลาพูดถึงนโยบายมักไปอ้างอิงถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหลักซึ่งมันเป็นมหภาค ไม่ได้เขียนไว้ในนั้นตรง ๆ เกี่ยวกับกีฬาเพียงแต่เราดึงมาเชื่อมโยง” (ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2547)

“รัฐบาลแต่ละชุดที่เข้ามาจะแถลงนโยบายกีฬาต่อสภาแล้วก็ทำตามทีแถลง ซึ่งมีทั้งที่ทำได้และไม่ได้ คำแถลงมักจะไม่ว่าง เนื้อหาจะมีลักษณะกว้าง ๆ ตัวอย่างเช่น ว่ารัฐจะสนับสนุนส่งเสริมการกีฬาของประเทศชาติให้ก้าวหน้า ให้ก้าวไปสู่ความเป็นสากล เป็นต้น” (เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยฯ, สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2547)

“ความคิดเห็นของผม คิดว่าในความเป็นจริงแล้วภาครัฐอาจจะยังมองไม่เห็นความสำคัญของการกีฬาเท่าที่ควร แต่อาจจะต้องมองเรื่องของความเป็นอยู่ หรือเรื่องปากท้องของประชาชนต้องมาก่อน” (หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2547)

“ช่วงเวลานั้น เป็นช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ แผนแรก ประเทศเรายังไม่มีอะไรเลย เขาก็จะมุ่งเน้นด้านโครงสร้างพื้นฐาน เหมือนเราสร้างบ้าน เราต้องตึ๊งเสาเข็ม สร้างพื้นก่อนและค่อย ๆ พัฒนามาเรื่อย ๆ พอมุ่งเน้นด้านนี้เสร็จจึงค่อยไปดูงานด้านอื่น เช่น คุณภาพชีวิต คุณภาพสังคม จัดให้มีแผนพัฒนาสาธารณสุขแห่งชาติ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติตามมา” (เจ้าหน้าที่ฝ่ายนโยบายและแผน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2547)

“ส่วนใหญ่แล้วในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้น เขาเน้นในเรื่องของเศรษฐกิจเป็นหลัก เพิ่งจะมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 เป็นต้นมาที่เน้นในเรื่องของการพัฒนาคน และแผนฯ 6 ฉบับที่ผ่านมาเขาเน้นในเรื่องของการที่จะให้ประชาชนอยู่ดีกินดี เศรษฐกิจดีเสียก่อน” (ที่ปรึกษาการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2547)

“นโยบายกีฬาที่ผ่านมาของไทยในภาพรวม ถ้าเปรียบเทียบกับบางชาติเราพัฒนาไปมาก เนื่องจากปัจจุบันรัฐบาลให้ความสำคัญ ภาคเอกชน รวมทั้งสื่อมวลชนต่าง ๆ ให้ความสนใจกันมากขึ้น” (ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2547)

“ผมเห็นว่านโยบายของประเทศนี้เอื้อต่อนักกีฬามากขึ้นเรื่อย ๆ เช่น มีการจัดตั้งกระทรวงกีฬาขึ้นมา ถือว่ากีฬาได้หยั่งลึกเข้าไปอยู่ในหัวใจนักการเมืองจนกระทั่งปัจจุบันนี้กีฬาเป็นส่วนสำคัญมาก ซึ่งสังเกตได้จากสมาคมกีฬาจังหวัด ตอนนี้มีการเมืองยึดไว้เกือบหมดกลายเป็นฐานเป็นจุดโชว์ผลงานหรือเวทีที่จะสร้างผลงานหรือชื่อเสียงให้เป็นที่ยอมรับของประชาชนในแต่ละจังหวัด เป็นเวทีที่พวกเขาต้องยึดหัวหาดเอาไว้” (คุณชัย นิมากร, สัมภาษณ์, 6 พฤษภาคม 2547)

ผู้กำหนดนโยบายสาธารณะด้านการกีฬา ก่อนที่มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531)

นโยบายสาธารณะด้านการกีฬาที่ยึดถือตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

“เมื่อก่อนนโยบายหรือว่าแนวการทำงานด้านกีฬาของเรา ก็จะดูจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหลัก” (ที่ปรึกษาการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2547)

“ในอดีตเรานำเอาแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหลัก แล้วนำเอานโยบายด้านการกีฬาเข้ามาใส่แล้วนำไปใช้” (ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2547)

“สมัยก่อนพอพูดถึงนโยบายกีฬาก็มักจะอ้างไปถึงแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นนโยบายที่เป็นภาพรวม” (ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2547)

นโยบายสาธารณะด้านการกีฬาที่ยึดถือตามคำแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา

“นโยบายของรัฐเรื่องของการกีฬาก็เขียนไว้ เวลาแถลงนโยบายต่อรัฐสภาเป็นส่วนใหญ่” (เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2547)

“การทำงานด้านกีฬา นอกจากจะดูแผนพัฒนาการเศรษฐกิจแล้วยังต้องดูที่นโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อสภาฯ ซึ่งรัฐบาลโดยทั่วไปก็พูดกว้าง ๆ” (ที่ปรึกษาการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2547)

“ตอนที่ไม่มีแผนพัฒนากีฬา ได้ใช้นโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภาบ้าง มติของคณะรัฐมนตรีบ้าง ซึ่งจะกล่าวถึงการกีฬาไว้เล็กน้อย” (รองผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 1 มิถุนายน 2547)

บทบาทของชนชั้นนำก่อนนโยบายสาธารณะด้านการกีฬา

“การกำหนดนโยบายกีฬาก่อนที่จะมีแผนกีฬาแผนที่ 1 นั้นขึ้นอยู่กับอำนาจของรัฐบาลแต่ ละชุด และนายกรัฐมนตรี หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นประธานบอร์ด กทท. ก็จะมีบทบาทหน้าที่มาก” (ผู้ อำนวยการกององค์กรกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 2 เมษายน 2547)

“นายกรัฐมนตรีมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย ก่อนจะถึงนายกก็ได้มอบหมาย ให้รองนายกฯ กำกับดูแล และมีรัฐมนตรีไปประจำสำนักนายกที่เป็นผู้มีบทบาทจริง ๆ ในการดูแล ปฏิบัติงานด้านกีฬาและรองนายกฯ เป็นผู้กำกับนโยบาย” (เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิก แห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 2 เมษายน 2547)

“ที่ผ่านมารัฐบาลหรือนักการเมืองมีความสนใจและมีบทบาทในด้านกีฬาอยู่ตลอดมา แต่บางคนอาจจะเห็นข้างข้าง ไม่เห็นข้างข้าง” (ที่ปรึกษาการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2547)

บทบาทของภาคที่ไม่ใช่รัฐก่อนนโยบายสาธารณะด้านการกีฬา

“บทบาทของภาคเอกชนในอดีต ในการมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายมีน้อย เนื่องจากทาง ภาครัฐมีบุคลากรที่ทำหน้าที่กำหนดมากแล้วแล้ว” (นายกสมาคมการค้าเครื่องกีฬา, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2547)

“ที่ผ่านมาในการคิดหรือกำหนดนโยบายด้านกีฬา หน่วยงานภาครัฐ เขาไม่ค่อยเชิญสื่อ มวลชนมากนัก ยกเว้นจะมีความสนิทสนมกับผู้ใหญ่เป็นการส่วนตัว” (นายกสมาคมนักข่าวช่าง ภาพกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 16 เมษายน 2547)

“ก่อนหน้าที่จะมีแผนพัฒนาการกีฬา ฉบับที่ 1 คิดว่าภาคเอกชนและสื่อมวลชน เขามีส่วนร่วม ในการกำหนดนโยบายน้อย” (หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน กองนโยบายและแผน กองนโยบาย และแผนการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2547)

บทบาทของการกีฬาแห่งประเทศไทยกับนโยบายสาธารณะด้านการกีฬา

“เท่าที่ผ่านมามีการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นตัวหลักในการทำแผนงานด้านกีฬา ช่วงที่ผ่าน มาก่อนมีแผนพัฒนาการกีฬา บทบาทหน้าที่ในภารกิจด้านกีฬาจะอยู่ที่ กทท. เป็นส่วนใหญ่” (ผู้ อำนวยการกององค์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 2 เมษายน 2547)

“ตัวจักรสำคัญด้านกีฬาของชาติคือ กทท. ที่จะต้องทำงานร่วมกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง แต่มีใช้ กทท. ทำเพียงผู้เดียว” (ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 4 พฤษภาคม 2547)

บทบาทของคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยต่อนโยบายสาธารณะด้านการกีฬา

“ตอนไม่มีแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ก็ใช้แผนวิสาหกิจกันไปก่อน แต่ที่สำคัญจริง ๆ ก็คือ ตัวของบอร์ด” (ที่ปรึกษาการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2547)

“ช่วงที่ยังไม่มีแผนพัฒนาการกีฬา บอร์ดมีบทบาทมากในการกำหนดนโยบายโดยตรงเลย ซึ่ง การกำหนดนโยบายของบอร์ดจะขึ้นอยู่กับการเมืองด้วย เนื่องจากผู้กำกับดูแลด้านการกีฬามาจาก นักการเมือง” (ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2547)

“ในยุคนั้นมีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นประธานบอร์ด แผนกีฬาแห่งชาติยังไม่มีเลย ทำกันไปโดยแต่ละปีก็ว่ากันไป โดยใช้นโยบายของบอร์ดเป็นแนวทางในการบริหารกีฬาของชาติ” (เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2547)

“คณะกรรมการ กทท. จะมีนายกรัฐมนตรีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน โดยมาก มักเป็นรองนายกฯ แล้วจะมีรัฐมนตรีมากำกับดูแลอีกที” (ผู้อำนวยการกององค์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2547)

“ก่อนมีกระทรวงศึกษา กทท. ขึ้นอยู่กับรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่ดูแลเรื่องศึกษา แน่แน่นอนว่า เขาได้รับนโยบายมาจากนายกรัฐมนตรี และมีบทบาทมากกับ กทท. เพราะว่าควบคุมดูแลโดยตรง มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการคนอื่น ๆ ด้วย” (หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน กองนโยบายและแผนการศึกษาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2547)

“การขับเคลื่อนด้านศึกษา นอกจากระดับบอร์ดแล้ว ระดับที่สูงกว่านั้นก็ต้องมีบทบาทเกี่ยวข้องด้วย ต้องสูงกว่าระดับรัฐมนตรี ต้องผู้นำประเทศ” (ที่ปรึกษาการศึกษาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2547)

ผู้กำหนดนโยบายสาธารณะด้านการศึกษาในประเทศไทยในช่วงเวลาตั้งแต่ที่มีแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531) เป็นต้นมา

ตัวแบบที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา

“แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ มีความเป็นมาว่า เมื่อก่อนที่เรายังไม่มีแผนที่เป็นแม่บทในด้านศึกษา ต่อไปนี่เราน่าจะมีแผน เพื่อเป็นกรอบ เป็นทิศทางที่ชัดเจนว่าจะเดินไปในทางใด ในต่างประเทศหลายแห่งเขาล้วนมีแผนพัฒนาการศึกษาของเขาทั้งสิ้น แต่ของเราไม่เคยมีมาก่อนเลย กทท. จึงมีการนำเสนอแนวคิดในการจัดทำ” (ที่ปรึกษาการศึกษาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2547)

“การเริ่มมีแผนพัฒนาการศึกษาฯ ทำให้การศึกษาเป็นระบบขึ้น จากการศึกษาที่ยังไม่เคยมีการเขียนนโยบายเรื่องนี้ไว้ กทท. ก็ได้มาเขียนอย่างเป็นรูปธรรม” (ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผนการศึกษาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2547)

แนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ

“สถานการณ์หรือแนวคิดในการพัฒนาประเทศช่วงเวลาที่จัดทำแผนศึกษาฉบับแรกนั้นคือ ต้องการพัฒนาคน ประเทศเราต้องเตรียมคนให้ดีกว่าก่อน เราไม่ค่อยได้เตรียมคน แต่ไม่มุ่งเรื่องของเศรษฐกิจกันมากกว่าเรื่องของคน แนวคิดของการทำแผนคือจะใช้ศึกษาเป็นสื่อในการพัฒนาคน แล้วให้คนไปพัฒนาประเทศ” (ที่ปรึกษาการศึกษาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2547)

“ในการจัดทำแผนกีฬาแผนที่ 1 เริ่มจากปี 2531-2539 แรก ๆ ก็เป็นของใหม่จะลือตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ พอเข้าสู่แผนที่ 2 ตั้งแต่ปี 2540-2544 แผนยังคล้ายของเดิม เพียงแต่ปรับแผนงานลงจาก 7 แผนให้เหลือ 6 แผน นอกจากแผนที่ 2 ก็เข้ามาสู่แผนที่ 3 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545-2549 เราจะเรียกแผนงานต่าง ๆ มาเป็นยุทธศาสตร์ ซึ่งยังมี 6 ด้านเหมือนเดิม อย่างต่อเนื่องกันไปเลย” (ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2547)

“แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติเป็นแผนระดับประเทศต้องผ่านที่ประชุมคณะรัฐมนตรีออกมาเป็นมติ ค.ร.ม. แผนที่ 1 จะมีระยะเวลาการดำเนินงานนานกว่าเพื่อน แต่แผนต่อ ๆ มา ก็รับตามกันไป ให้สอดคล้องกันตลอด” (หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน กองนโยบายและแผน การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2547)

“ตั้งแต่เรามีการแถลงนโยบายกีฬาต่อสภาแล้ว รัฐบาลแต่ละชุดก็ได้ทำตามนโยบายกัน นโยบายเรื่องกีฬาในสภามันไม่ยาว แต่เนื้อหาจะครอบคลุมกว้างมาก” (เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2547)

“การทำงานด้านกีฬาของเราจะดูจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหลัก และที่ดูจากนโยบายของรัฐบาลแต่ละยุค” (ที่ปรึกษาการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2547)

บทบาทของภาคที่มีรัฐต่อนโยบายสาธารณะด้านการกีฬา

“ที่ผ่านมาในการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬา หรือกำหนดนโยบายกีฬา ทางพวกเรายังไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วม แต่ต่อไปหวังว่าคงได้รับการเห็นถึงความสำคัญยิ่งขึ้น” (นายกสมาคมการค้าเครื่องกีฬา, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2547)

“เรื่องการเชิญสื่อมวลชนเข้าไปมีบทบาท หรือส่วนร่วมในการคิดนโยบายด้านกีฬาไม่ค่อยมี ยกเว้นจะมีความสนิทสนมกันเป็นการส่วนตัวก็จะเชิญเป็นรายบุคคลไป และเราก็อาจจะใช้การพูดที่ไม่เป็นทางการ เป็นการส่วนตัว ซึ่งเขาอาจจะเอาแนวคิดของเราไปใช้ก็ได้ แต่สรุปแล้วบทบาทการมีส่วนร่วมอย่างเป็นทางการนั้นไม่ค่อยมี” (นายกสมาคมนักข่าวช่างภาพกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 16 เมษายน 2547)

“ผมเป็นนักข่าวคนแรกที่ได้รับเลือกให้เป็นบอร์ดยกของ กกท. ซึ่งเป็นการเชิญเป็นการส่วนตัวมิใช่เพราะว่ามีตำแหน่งเป็นผู้บริหารสมาคม นอกจากผมแล้วก็มีคุณระวี โพลทอง จากเครือสยามสปอร์ตอีกคนหนึ่ง แต่ต่อมาเขาลาออกไปก่อนหมดวาระ” (นายกสมาคมผู้สื่อข่าวกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 23 เมษายน 2547)

“ในการทำแผนกีฬานั้น ในช่วงหลัง เราพยายามเชิญภาคเอกชน สื่อมวลชน สมาคมกีฬาให้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นด้วยให้มากขึ้น” (ผู้อำนวยการกององค์กรกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2547)

บทบาทของชนชั้นนำต่อนโยบายสาธารณะด้านการกีฬา

“ฝ่ายการเมืองมีบทบาทมาก โดยรัฐบาลแต่ละคณะจะมีนโยบายของตัวเองตลอด บางครั้งพอเปลี่ยนรัฐบาล นโยบายก็เปลี่ยนตามไปด้วย และที่ผ่านมารัฐบาลมีบทบาทในการกำหนดนโยบายออกมาเป็นมติ ค.ร.ม. ในการจัดทำแผนกีฬาของชาติทั้ง 3 ฉบับด้วย สมมุติว่ามีแผนที่ 4 ก็ต้องเอาเข้าที่ประชุม ค.ร.ม. ด้วยเช่นกัน” (หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน กองนโยบายและแผน การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2547)

“ช่วงหลังนี้รัฐบาลให้ความสำคัญกับกีฬามากยิ่งขึ้น ให้ความสำคัญกับแผนกีฬา นโยบายกีฬาก็มี นโยบายของรัฐหรือมติ ค.ร.ม. ต่าง ๆ ที่ออกมาเราจะเห็นได้ว่ามีเรื่องกีฬามากขึ้น จากที่เมื่อก่อนไม่ค่อยมีเรื่องกีฬาออกมามากนัก” (ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2547)

“ผู้กำหนดนโยบายด้านกีฬา มักจะมาจากกระบบราชการหรือหน่วยงานภาครัฐ”
(เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2547)

บทบาทของการกีฬาแห่งประเทศไทยและคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“การกำหนดนโยบายของ กกท. ไม่ว่าจะเป็นยุคก่อนหรือตั้งแต่ที่แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ก็ถือว่าบอร์ดยกมีความสำคัญที่สุด” (ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2547)

“กทท. เป็นหน่วยงานหลักด้านกีฬา ที่รับผิดชอบเรื่องแผนกีฬามาตลอดตั้งแต่ก่อนมี กระทรวงกีฬา ตอนที่เริ่มกำหนดแผนกีฬา ฉบับที่ 1 ผู้กำหนดนโยบายก็คือ บอร์ดของ กทท. โดยผ่านความเห็นชอบจากรัฐบาลที่ได้มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีมาเป็นประธานบอร์ด หลังจากนั้นผู้ที่ต้องดำเนินงานจริง ๆ ก็ในทางปฏิบัติก็คือ กทท.” (ผู้อำนวยการกององค์กรกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 2 เมษายน 2547)

“โดยหลักการแล้วบอร์ด กทท. จะเป็นผู้กำหนดนโยบายเป็นหลักมาตลอด ตั้งแต่ก่อนมีแผนกีฬา ฉบับที่ 1” (ที่ปรึกษาการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2547)

“ตั้งแต่อดีตแล้วที่บอร์ด กทท. มีบทบาทมากในการกำหนดนโยบาย ซึ่งช่วงก่อนมีแผนพัฒนาการกีฬาฯ บอร์ดมักมาจากภาครัฐเป็นหลัก แต่ตอนหลังเริ่มมีเอกชนเข้ามาในบอร์ดในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิบ้าง ตามที่กำหนดไว้ใน พรบ. กทท. ปี 2528 ที่เปิดโอกาสให้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากทั้งภาครัฐและเอกชนให้ได้ไม่เกิน 10 คน” (เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2547)

ผู้มีบทบาทสำคัญต่อนโยบายสาธารณะด้านการกีฬาในช่วงเวลาปัจจุบัน

“ถึงแม้ว่า กทท. เป็นตัวจักรสำคัญแต่การทำงานด้านกีฬาต้องเป็นการร่วมมือกัน ไม่ใช่การกีฬาเพียงหน่วยเดียว ตอนนี้มีกระทรวงกีฬา แล้วกระทรวงฯ ก็คงเป็นตัวหลักในการวางนโยบายกีฬาของชาติต่อไป” (ผู้ว่าการ การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2547)

“การจัดทำนโยบายและแผนด้านการกีฬา ในอดีต กทท. มีบทบาทมากจนมาถึงปัจจุบัน แต่ในอนาคตถ้ามีการเขียนแผนกีฬา ฉบับที่ 4 ที่คงต้องให้กระทรวงกีฬา เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการในอนาคต” (ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สัมภาษณ์, 27 เมษายน 2547)

“ปัจจุบันมีกระทรวงกีฬาแล้ว แต่ในความเป็นจริงยังไม่สามารถบริหารจัดการได้ เป็นได้เพียงผู้ประสานการทำงาน หน่วยงานที่เป็นรัฐวิสาหกิจอย่าง กทท. ยังมีความเข้มแข็ง และโดดเด่นกว่ามาก ในอนาคตถ้าให้กระทรวงเป็นตัวหลัก ต้องมีการปรับปรุงกัน” (ประธานกรรมการกีฬาสภาผู้แทนราษฎร, สัมภาษณ์, 29 เมษายน 2547)

ความเปลี่ยนแปลงของนโยบายสาธารณะด้านการกีฬาในประเทศไทย

“การเปลี่ยนแปลงของนโยบายกีฬาไม่ค่อยมีมากนัก ความหลากหลายในแง่เชิงความคิดก็ไม่มี ตอนมีแผนกับไม่มีแผนก็ไม่แตกต่างกันมาก ยิ่งช่วงที่มีแผนฯ 1 มาเป็นแผนฯ 2 ยังไม่มีอะไรต่าง มีความคล้ายกันอยู่ จากแผนฯ 2 มาเป็นแผนฯ 3 แทบจะเป็นอันเดียวกันเลย” (รองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยฝ่ายบริหาร, สัมภาษณ์, 1 มิถุนายน 2547)

“นโยบายกีฬาที่ผ่านมามีความเปลี่ยนแปลงไม่มาก อาจมีลักษณะใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกันรวมทั้งขาดผู้ทรงคุณวุฒิในด้านกีฬาที่แท้จริงและทำงานอย่างต่อเนื่อง” (นายกสมาคมการค้าเครื่องกีฬา, สัมภาษณ์, 8 มิถุนายน 2547)

“ในภาพรวมผมว่านโยบายกีฬาของไทยเรา มันเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นในอัตราที่ถดถอยเหมือนทางด้านเศรษฐศาสตร์เขาเรียกว่า Diminishing Return คืออัตราเร่งในการเดินหน้าของเรามันช้าลง เพราะว่าเราก้าวหน้าไปช้ากว่าชาติอื่น ในเรื่องกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มักไม่มีการพิจารณากันให้ดีมักกลายเป็นว่าพวกมากลากไป อะไรที่มันไม่ถูกต้อง ต้องช่วยกันต่อสู้จรรโลง” (ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 4 พฤษภาคม 2547)

“เราทำอะไรกันชักช้า ตอนนี้มีเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่เกี่ยวกับโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม แล้วแต่ว่ากฎหมายของกีฬา ก็ยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงตาม ยังใช้แบบเดิม ๆ อยู่” (ประธานกรรมการการกีฬา สภาผู้แทนราษฎร, สัมภาษณ์, 29 เมษายน 2547)

“นโยบายกีฬาของรัฐได้เขียนไว้ในคำแถลงนโยบายต่อรัฐสภาส่วนใหญ่เนื้อหาสำคัญจะบอกว่าส่งเสริมการกีฬาของประเทศชาติ ให้ไปสู่ความก้าวหน้า แต่ว่าพอมาถึงวันนี้มีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแล้ว กระทรวงต้องรับผิดชอบโดยตรงตามแผนพัฒนาการกีฬาฯ แต่ตอนนี้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬายังไม่เดินเท่าที่ควร” (เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2547)

แนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

“สมัยก่อนเวลาพูดถึงนโยบายกีฬามักจะไปอ้างอิงแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกันเป็นหลัก ซึ่งมันไม่ได้เขียนตรง ๆ เพียงแต่จะมีการดึงมาเชื่อมโยงกัน ต่อมาภาพชัดเจนขึ้น มีระบบขึ้นเมื่อมีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1-2-3” (ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผนการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2547)

“นโยบายหรือแนวทางการทำงานด้านกีฬาของเราก็จะดูจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหลัก ประการต่อมาก็คือจากนโยบายของรัฐบาลแต่ละคณะที่แถลงต่อสภา” (ที่ปรึกษาการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2547)

“เพิ่งมีแผนฯ ฉบับที่ 7 ที่เน้นในเรื่องการพัฒนาคณะ แผน 6 ฉบับที่ผ่านมาเป็นในเรื่องการที่จะให้ประชาชนกินดี อยู่ดี เศรษฐกิจดี แต่ลืมนึกไปว่าเรื่องคนนั้นจะต้องมาก่อน” (สัมภาษณ์ที่ปรึกษาการกีฬาแห่งประเทศไทย, 9 เมษายน 2547)

“การให้ความสำคัญของภาครัฐจะต้องมองที่เรื่องของปากท้องและความเป็นอยู่ของประชาชนก่อน เท่าที่ทราบให้ความสำคัญกับคนตั้งแต่แผน 7 เรื่อยมาถึงปัจจุบัน” (สัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน การกีฬาแห่งประเทศไทย, 21 เมษายน 2547)

“รัฐบาลจะต้องเน้นเรื่องการบริหารบ้านเมืองให้มาก่อน การจะมาทุ่มเทเรื่องกีฬาโดยตรงมันยาก ต้องให้ความสำคัญกับการบริหารประเทศ ส่วนเรื่องกีฬามันก็ต้องมีบ้าง จะไม่มีเลยก็ไม่ได้” (นายกสมาคมนักข่าวช่างภาพกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 16 เมษายน 2547)

กีฬากับความมั่นคงของชาติ

กีฬากับความมั่นคงของชาติช่วงเวลาก่อนที่มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531)

“ในสมัยก่อน ตอนที่บ้านเมืองมีปัญหาด้านอุดมการณ์ มีพื้นที่สีชมพู กีฬาไม่ได้นำเอากีฬาไปจัดในพื้นที่เหล่านั้น โดยตรงเพื่อความมั่นคง แต่จะจัดเพื่อการแข่งขัน เช่น กีฬาเขต เป็นต้น” (ประธานคณะกรรมการการกีฬา สภาผู้แทนราษฎร, สัมภาษณ์, 29 เมษายน 2547)

กีฬากับความมั่นคงด้านอธิปไตยของประเทศ

“ในอดีตตอนมีวิกฤตการณ์ด้านความมั่นคง มีพื้นที่สีชมพูก็ไม่ได้ทำกิจกรรมด้านกีฬาเพื่อเข้าไปแก้ไขปัญหานี้โดยตรง จะมีก็แต่กิจกรรมของพวกทหารที่ทำกันอยู่เป็นการภายใน” (เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2547)

“ในยุคที่มีสงครามเย็น พื้นที่สีชมพู สีแดง เราเคยส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปทำโครงการเคลื่อนที่สู่ชนบทบ้างเหมือนกัน ถ้าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐด้านอื่น ๆ อาจจะไม่ปลอดภัย แต่เจ้าหน้าที่ด้านกีฬาจะถูกมองอีกอย่างหนึ่ง คนของเราให้ไปไม่มีปัญหา” (ที่ปรึกษาการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2547)

กีฬากับการทหาร และกำลังพลของชาติ

“นโยบายการกีฬาของประเทศไทยในสมัยก่อนน่าจะเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติ ซึ่งสามารถมองได้ในสองลักษณะ คือ อันดับแรก ใช้เพื่อให้ร่างกายแข็งแรงและป้องกันตัว หรือเอาไปสู้รบโดยเฉพาะทหารต่าง ๆ กับอันดับสองใช้เพื่อเป็นการละเล่นสนุกสนานและสร้างความสามัคคีในสังคม ซึ่งสองอันนี้มันต้องไปด้วยกัน” (ผู้อำนวยการกององค์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2547)

“กีฬากับความมั่นคงของชาตินั้นมีความเชื่อมโยงกัน โดยทฤษฎีแล้วกีฬาทำให้คนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ซึ่งส่งผลต่อสุขภาพจิตด้วย อีกทั้งด้านความสมานฉันท์ ความสามัคคีกลมเกลียว มันจะส่งผลถึงต่อประเทศชาติด้วย ถ้าคนในชาติไม่แข็งแรง ประเทศชาติก็ไม่มั่นคง” (ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2547)

“ในอดีตที่ผ่านมากีฬาถูกใช้เกี่ยวกับความมั่นคงของชาติเหมือนกันแต่คงเป็นโดยอ้อมเสียมากกว่า ไม่ใช่ทางตรง อาทิเช่น ถ้าเป็นทางหน่วยทหารก็ต้องส่งเสริม สนับสนุนกีฬา เพื่อให้กำลังพลมีความเข้มแข็งสุขภาพดี มีความแข็งแรง พร้อมรบ และเป็นการสร้างขวัญกำลังใจที่ดีให้กับหน่วยอีกด้วย” (ที่ปรึกษาการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2547)

กีฬากับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

“การเข้าร่วมกีฬาระดับนานาชาติหลายครั้ง ไม่ว่าจะเป็นกีฬาแหลมทองที่ต่อมากลายเป็นกีฬาซีเกมส์ มีเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือด้านความมั่นคงแฝงอยู่ด้วย ตอนนั้นมีอยู่ 6 ประเทศที่เริ่มต้น เพื่อให้มีความเป็นปึกแผ่น และความมีอันดี” (เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยฯ, สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2547)

“กีฬาเกี่ยวข้องกับความมั่นคง และการเมือง ตัวอย่างเช่นในครั้งแรกที่ประเทศไทยได้เปิดความสัมพันธ์กับคอมมิวนิสต์ ดังจีนก็ใช้กีฬาอันได้แก่ ปิงปองมาเป็นสื่อ ใช้กีฬาเป็นกุญแจในการเปิดประตูเมืองหากัน เอากีฬาเชื่อมสัมพันธ์เพื่อเจรจาอื่น ๆ ตามมา” (ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2547)

“เราไปแข่งป้องกันจีนยุคใกล้เคียงกับที่อเมริกาแข่งกับจีนเช่นกัน โดยมีวัตถุประสงค์เหมือนกัน คือ เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในด้านต่าง ๆ โดยมีกีฬาเข้ามาเหมือนกับเอากีฬาป้องกันบ้านไว้ได้ เป็นเบื้องหลังความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับจีนในครั้งนั้น” (ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 4 พฤษภาคม 2547)

กีฬากับความมั่นคงของชาติช่วงเวลาดังแต่ที่มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531) เป็นต้นมา

กีฬากับการทหารและกำลังพล

“จริง ๆ แล้วทาง กทท. เคยทำโครงการกีฬาในจังหวัดชายแดนภาคใต้อยู่ระยะหนึ่ง โดยร่วมกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ นำเยาวชนที่นับถือศาสนาพุทธกับอิสลามมาเล่นกีฬากันทำอยู่ 3-4 ปี ได้ผลค่อนข้างดีมีความสามัคคีกัน แต่ตอนหลังต้องเลิกทำเพราะงบประมาณไม่มี ซึ่งที่ผ่านมาใช้งบประมาณจากการขอสปอนเซอร์เอกชนเป็นหลัก” (ที่ปรึกษาการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2547)

“กทท. เคยเข้าไปจัดกิจกรรมในเขต 4 จังหวัดภาคใต้ในปีที่ผ่านมา ๆ มา โดยรูปแบบจะจัดกีฬาแข่งขันกันโดยให้ทุกตำบล ส่งทีมเข้ามาแข่งขันที่อำเภอแต่ละแห่ง ทุกศาสนาทั้งพุทธ มุสลิม” (หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน กองนโยบายและแผน การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2547)

“เรื่องของปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นเรื่องละเอียดอ่อน การที่กีฬาจะเข้าไปเกี่ยวข้องได้นั้น ก็จะมุ่งเน้นไปที่การสร้างสามัคคี โดยมีกีฬาเป็นสื่อ โดยมีงานด้านการเมืองนำด้วย แล้วให้กีฬาเป็นสื่อตาม” (นายกสมาคมการค้าเครื่องกีฬา, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2547)

“กีฬามีส่วนช่วยแก้ปัญหาความมั่นคงได้ กีฬาเล่นแล้วมันทำให้เกิดความสามัคคี ถ้าให้เด็กหรือเยาวชนเล่นกีฬา เชื่อว่าจะทำให้ประชาชนและเยาวชนใช้เวลาให้เป็นประโยชน์แทนที่จะไปหมกมุ่นกับพวกคิดก่อการร้ายหรือผู้ไม่หวังดี กีฬาช่วยในทางอ้อมได้” (นายกสมาคมนักข่าวช่างภาพกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 16 เมษายน 2547)

“กีฬาสำคัญต่อความมั่นคงของชาติ พบว่ากิจกรรมกีฬาสามารถเข้ามาแก้ไขปัญหาเรื่องความมั่นคงชายแดนได้ เพราะว่าเมื่อจัดกิจกรรมกีฬาแล้วมันก็จะเกิดเรื่องของความสามัคคี ทุกฝ่ายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันหมด ไม่แบ่งแยกทั้งตำรวจ ทหาร พ่อค้า ประชาชน” (ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2547)

“กรณีปัญหาจังหวัดภาคใต้ ทาง กทท. ก็ได้รับผิดชอบจัดทำโครงการแข่งขันฟุตบอลเพื่อรวมใจชาวใต้ โดยให้ประชาชนทุกศาสนาเข้ามาร่วมแข่งขันกันตั้งแต่ระดับตำบล อำเภอ จังหวัด เพื่อช่วยคลี่คลายปัญหาที่เกิดขึ้น” (สัมภาษณ์ผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย, 4 พฤษภาคม 2547)

กีฬากับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

“เรามีการทำบันทึกความร่วมมือเพื่อช่วยเหลือกันในด้านกีฬาโดยระดับผู้นำประเทศ มีประธานคณะกรรมการโอลิมปิกของแต่ละประเทศเป็นผู้ดำเนินการ เราช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านที่ยากจนกว่าเรา ถึงแม้ว่าเราไม่ร่ำรวย แต่เราดีกว่าเขา ช่วยเหลือด้านการฝึกซ้อม อาหาร ที่พัก ตอนนี้ทำความร่วมมือกับลาวและพม่าเรียบร้อยแล้ว ต่อไปจะทำกับเขมร เวียดนาม มาเลเซีย ที่อยู่ติด ๆ กับเรา เราจะทำความร่วมมือทั้งหมด” (เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยฯ, สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2547)

“กทท. ได้เห็นความสำคัญของความมั่นคงของชาติเพื่อให้ประเทศไทยได้เชื่อมสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน ของบจากโครงการโอลิมปิกเอเชียของคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งเอเชีย เอามาสร้างสนามกีฬาที่จังหวัดสระแก้วเพื่อที่นอกจากประชาชนในท้องถิ่นห่างไกลความเจริญจะได้เล่นกีฬาแล้ว ยังมีประโยชน์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอีกด้วย” (ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 4 พฤษภาคม 2547)

“ทางคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย เห็นว่ากิจกรรมวิ่งร่วมกันเช่นนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่ดี เสริมสร้างมิตรภาพและความมั่นคง เราทำกับลาวที่สะพานมิตรภาพไทย-ลาวแล้วอีกครั้งทำกับพม่าที่แม่สาย” (เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยฯ, สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2547)

“กิจกรรมกีฬาสามารถแก้ปัญหาเรื่อง ความมั่นคงชายแดนเราพยายามที่จะจัดกีฬาส่งเสริมความสัมพันธ์ เราเอาคนที่อยู่ในพื้นที่ชายแดนของแต่ละด้านมาแข่งกีฬากัน ทั้งไทย ลาว พม่า กัมพูชา” (ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2547)

“กท. เคยมีบทบาทในการรับผิดชอบโดยเฉพาะ กท. ในจังหวัดที่เป็นชายแดน เช่น เชียงราย ซึ่งต่อมาทางกระทรวงกีฬาต้องรับผิดชอบไปเป็นหลัก การจัดกีฬาเช่นนี้ที่มีรูปแบบเป็นกีฬาชายแดนทั้ง พม่า ลาว เขมร” (ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2547)

“ในแต่ละแห่งเราพยายามให้มีกีฬาเชื่อมสัมพันธ์กัน เช่นที่จังหวัดตากเราทำกีฬากับพม่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเทศกาลสงกรานต์ก็ทำที่จังหวัดอุบลราชธานี” (ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 4 พฤษภาคม 2547)

กีฬากับความมั่นคงของชาติด้านสังคม

การกีฬากับการแก้ไขปัญหาสังคม

“ปัญหาสุขภาพจิตมันเป็นเรื่องพื้นฐาน เป็นปัญหาคลาสสิกที่มีมานาน กีฬาก็ถูกนำมาใช้เพื่อให้มีสุขภาพดี ลดปัญหาวัยรุ่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสุขภาพจิต โดยทั่วไปกระทรวงศึกษาดูแลอยู่” (เจ้าหน้าที่ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์สำนักงานปลัด กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2547)

“กิจกรรมกีฬาที่ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ให้ห่างไกลจากอบายมุข เหล่านี้ยังมีไม่มากเท่าที่ควร ส่วนใหญ่ที่จัดกันจะเป็นในช่วงของการปิดภาคเรียนเสียมากกว่าในช่วงวันธรรมดาหรือในช่วงเปิดเรียนตอนเย็นยังน้อย” (หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน กองนโยบายและแผน การกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 21 เมษายน 2547)

“เป็นเรื่องที่น่าสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมกีฬาแบบนี้ทั่วประเทศแบบต่อเนื่อง เพื่อให้คนไทยใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และว่างเว้นจากยาเสพติด” (นายกสมาคมนักข่าวช่างภาพกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 16 เมษายน 2547)

“การแก้ไขปัญหายาเสพติดซึ่งมีผลกระทบต่อความมั่นคงนั้น เราใช้กีฬาเข้ามามีส่วนร่วม เป็นสิ่งที่ดี กีฬาเป็นบ่อเกิดของความสามัคคีและการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา หลายประเทศได้ใช้ กีฬาเพื่อดึงความสนใจของเยาวชนของชาติออกจากความวุ่นวายทางการเมืองหรืออบายมุขต่าง ๆ (ผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 4 พฤษภาคม 2547)

“การทำงานด้านกีฬาในปัจจุบัน เราก็จะแฝงในเรื่องของการต่อต้านยาเสพติดเข้าไปในกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาด้วย เราจะทำงานทั้งด้านกิจกรรมกีฬาและให้มีการต่อต้านยาเสพติดควบคู่ไปด้วยตามนโยบายของรัฐบาล” (ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและ นันทนาการ, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2547)

กีฬากับการสร้างเอกภาพในสังคม

“การจัดกีฬาคนพิการเป็นสิ่งที่ดี ควรให้การสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อเป็นการ เสริมสร้างสุขภาพ ความสามัคคี และความสนุกสนานมากกว่าเรื่องของการแข่งขันเพื่อความเป็น เลิศ” (นายกสมาคมนักข่าวช่างภาพกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 16 เมษายน 2547)

“หน่วยงานภาครัฐมีสำนักงานพัฒนาการกีฬาฯ เป็นผู้รับผิดชอบกีฬาที่เกี่ยวข้องกับชาวเขาเผ่า ต่าง ๆ กีฬาของคนกลุ่มน้อย กีฬาชายแดน เป็นเรื่องของกีฬามวลชน” (ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและ ยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สัมภาษณ์, 27 เมษายน 2547)

“เรามีการจัดกีฬาให้กับคนกลุ่มน้อย เช่น พวกชาวเขาเราได้ทำมาประมาณสิบกว่าปีแล้ว เจตนาเพื่อให้ชาวเขาเข้ามาหาเรา และไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดโดยใช้กีฬาเป็นสื่อ คนกลุ่มพิเศษอื่น ๆ ที่จัดกีฬาให้อีกมีคนพิการ หากเปลี่ยวว้าวยะแล้วก็ผู้สูงอายุ, ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้เขามีการจัดตั้งสมาคม ขึ้นมาแล้ว และมาขอการสนับสนุนจาก กกท.” (ที่ปรึกษาการกีฬาแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2546)

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ว่าที่เรือตรีเอกวิทย์ มณิธร เกิดเมื่อวันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2512 ณ กรุงเทพมหานคร สำเร็จปริญญาตรีการศึกษามัธยมศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2533 (เป็นนิสิตโครงการครูทายาท ของกระทรวงศึกษาธิการ) และปริญญาตรีรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหารบุคคล จากคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปีการศึกษา 2543 ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ จากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2537 ประกาศนียบัตร หลักสูตรนักศึกษาวิชาทหารชั้นปีที่ 5 จากกรมการรักษาดินแดน พ.ศ. 2533 ประกาศนียบัตร หลักสูตรนายทหารก่อนการแต่งตั้งยศเป็นว่าที่เรือตรี จากศูนย์การฝึก หน่วยบัญชาการนาวิกโยธิน กองทัพเรือ พ.ศ. 2534 และได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรรัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2543 (ได้รับทุนพัฒนาอาจารย์ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) ประสบการณ์การทำงานได้แก่ เป็นเจ้าหน้าที่ประจำฝ่ายข่าวสาร และเผยแพร่ กองวัฒนธรรมสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2534 - 2535 เป็นอาจารย์ประจำสถาบันวิชาการเดอะเบสท์เซ็นเตอร์ พ.ศ. 2535-2536 เป็นอาจารย์ประจำภาควิชาพื้นฐานทั่วไป คณะศิลปศาสตร์ และที่ปรึกษาประจำศูนย์กิจกรรมและกีฬา ฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (เอแบค) พ.ศ. 2537-2540 หัวหน้าสำนักงานโครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหารและอาจารย์ผู้ช่วยสอนของหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2540-2543 ตั้งแต่พ.ศ. 2545-ปัจจุบัน เป็นอาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และเป็นประธานกรรมการ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต ภาคพิเศษ รวมทั้งประธานกรรมการดำเนินงานศูนย์ฝึกอบรม เพื่อพัฒนาบุคลากรส่วนท้องถิ่นภาคตะวันออก มหาวิทยาลัยบูรพา อีกด้วย

ส่วนประวัติด้านการกีฬาที่สำคัญได้แก่ เป็นนักกีฬาเทเบิลเทนนิสของจังหวัดชลบุรี มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยรามคำแหง สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญและมหาวิทยาลัยบูรพา เป็นผู้ตัดสินของสมาคมเทเบิลเทนนิสแห่งประเทศไทย เป็นอนุกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิสในการแข่งขันกีฬาที่สำคัญต่างๆหลายครั้งเช่น กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬามูลนิธิของทบวงมหาวิทยาลัย กีฬาเทเบิลเทนนิสอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย กีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน กีฬาเอเชียนเกมส์ เป็นต้น

